ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ

* ចំណងមិត្តភាពនិងការឧបត្ថម្ភគ្នាទៅវិញទៅមក
* ការពង្រឹងនិងពង្រីកចំណេះដឹង និង វិជ្ជាជីវៈ
* ការការពារផលប្រយោជន៍គ្នាទាំងផ្លូវចិត្ត - សំភារៈ

៤០

ទស្សនាវដ្ដី គ្រូបង្រៀន

ផ្ទះគ្រូបង្រៀនខេត្តព្រះវិហារ

ឆ្នាំ២០១២

ផ្សាយចេញរាល់ត្រីមាស ពីទីចាត់ការសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ

១២៨B មហាវិថីព្រះនរោត្តម (ភ្នំពេញ)

ទូរស័ព្ទ : ០២៣ ២១៦ ១៨៤_០១២ ២៧៩ ៥៤៤

អ៊ីម៉ែល : kta.amcek@gmail.com

មាតិកា

ល.រ	ចំណងជើងអត្ថបទ	ទំព័រ
	សារចូលរួមរាជមរណទុក្ខ	
១	វិចារណកថា	១
២	លិខិតចាត់តាំង	២
	រាជកិច្ច	
៣	ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ	៣
	វប្បធម៌ទូទៅ	
៤	សកម្មភាពព្រះពុទ្ធសាសនាកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (ត)	៥
៥	ប្រភពនៃការអប់រំក្នុងពិភពលោក	៨
	ចិត្តវិទ្យាអប់រំ	
៦	តើអ្វីខ្លះជួយអនុគ្រោះដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ	១០
៧	កុមារ និងការអភិវឌ្ឍ	១២
៨	ការបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តនៅបឋមសិក្សា	១៤
	ការអប់រំ និងគរុកោសល្យ	
៩	ការលើកកម្ពស់ស្វ័យឱ្យតម្លៃ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការឱ្យតម្លៃ	១៦
១០	មូលភេទ អ-អិ (ត)	១៩
១១	គណិតវិទ្យាៈ ការដោះស្រាយចំណោទ (ត)	២១
១២	តើគ្រូត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីឲ្យសិស្សមានចំណង់ក្នុងការសិក្សា?	២៥
	កំណាព្យ និងកំសាន្ត	
១៣	៨ មីនា	២៨
១៤	ផលប៉ះពាល់នៃឥទ្ធិពលគ្រឿងញៀន (តចប់)	២៩
	វេទិកាសេរី	
១៦	បុណ្យនិទាឃរដូវនៃប្រទេសចិន	៣១
១៧	វេទិកាស្ត្រីៈ សង្ខេបរបាយសាលារៀនតាមឃុំ/សង្កាត់ឆ្នាំសិក្សា២០១០-២០១១	៣៣
	ព័ត៌មាន	
១៨	ការអនុវត្តសេចក្តីថ្លែងការណ៍សន្ទុក «ឃុំមួយអនុវិទ្យាល័យមួយ»	៣៤
១៩	កំណត់ហេតុនៃការប្រជុំរបស់គណៈមេប្រយោគនៃបណ្ឌិតវិជ្ជាអក្សរសាស្ត្រចំពោះស្នាព្រះហស្តសម្តេច ព្រះសង្ឃរាជព្រះមហាសុមេធាធិបតី ជួន ណាត ជោតញ្ញាណោ	៣៨
២០	ស្ថិតិសពខែមិថុនា-សីហា ឆ្នាំ២០១២	៤០

គណៈកម្មការរៀបរៀង និងនិពន្ធ

- លោកស្រី ប៊ុន សារ៉ែន
- លោកស្រី ថាច់ ធីសារ៉ែន
- លោក ថោង បូរ៉ាន់
- លោកស្រី គួយ ផល្លា
- លោកស្រី ប្រាក់ សូលីដា
- លោក ជន ឈានលី
- លោក តៅ ឡឿន
- លោក ស្វាយ និត្យ
- លោកស្រី អ៊ឹម ប៊ុណ្ណារី
- លោក ញ៉ុំ សាមិត
- លោក ជ័យ សយ្យុនា
- សមាជិក-សមាជិកា ស.ប.ស.ខ

គណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ

- លោក យស់ អ៊ាង
- លោកស្រី ធន់ សាអ៊ឹម
- លោក អ៊ិន ថេរ
- លោក វ៉ត្ត ហួត
- លោក សួង សារុណ
- លោក ស៊ុង ចាន់ថន
- លោក ស៊ិន ស៊ីម

ការីកុំព្យូទ័រ

អ្នកស្រី ម៉ៃ សូនី

ក្របខាងក្រៅ

- ទំព័រមុខ : ផ្ទះគ្រូបង្រៀនខេត្តព្រះវិហារ
- ទំព័រក្រោយ : សើនសេ ព្រោយចង្វា

ទូរស័ព្ទផ្ទះគ្រូបង្រៀន

ភ្នំពេញ : ០៨៩ ៦៨៤ ០៨១

ព្រះសីហនុ : ០១២ ៦៥៩ ៥៦០

សៀមរាប : ០១២ ៦៧៥ ៦៤០

កំពង់ចាម : ០១១ ៧៤២ ២២៤

ស្វាយរៀង : ០៩៧ ២ ៦៥៥ ៩៨៧

កំពត : ០១២ ៨៥៦ ៧២២.

កែប : ០៩៧ ៨ ៧២១ ៨៨០

តាកែវ : ០៩៧ ៩ ៧៦១ ៥៨៨

រតនគិរី : ០១២ ៦១៩ ៥២៨

ព្រះវិហារ : ០១២ ២១៨ ២៨១

សារចូលរួមរាជមរណទុក្ខ

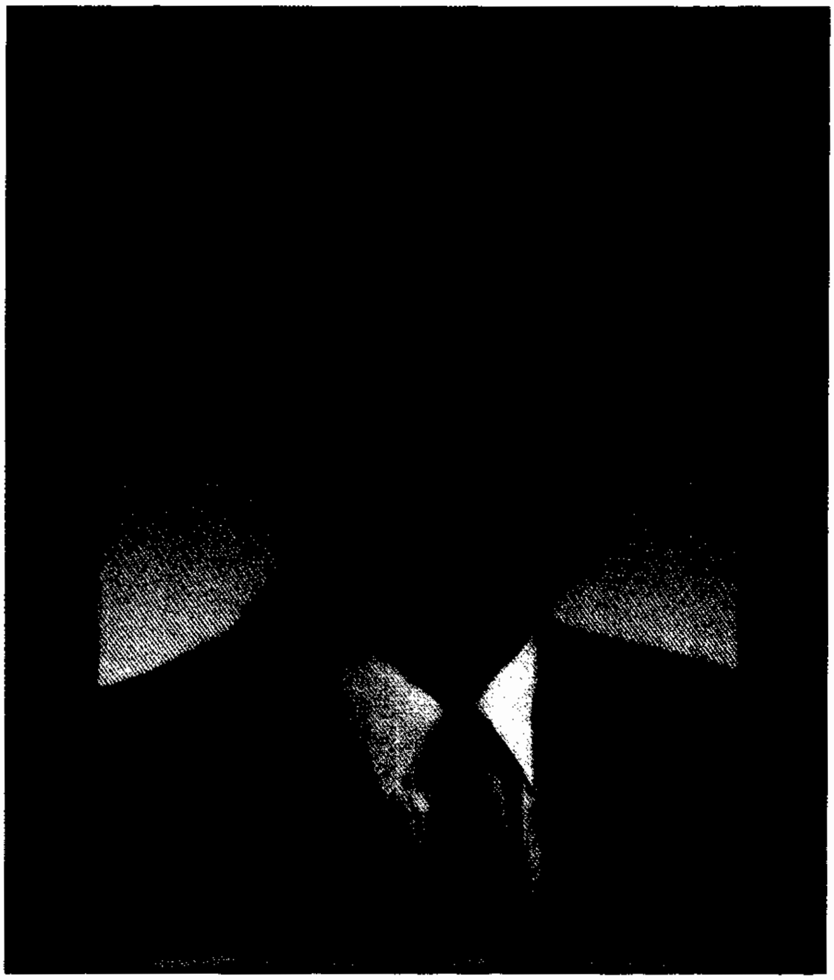

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

ព្រះមហាវីរក្សត្រ ព្រះវររាជបិតាឯករាជ្យ បូរណភាពទឹកដី និងឯកភាពជាតិខ្មែរ ព្រះអង្គបានយាង

ចូលទីវង្គត ក្នុងព្រះជន្មាយុ ៩០ ព្រះវស្សាដោយ ព្រះជរាពាធ នាម៉ោង ១ និង ២០នាទី ព្រឹក

ថ្ងៃច័ន្ទ ១៥រោច ខែ ភទ្របទ ឆ្នាំរោង ចត្វាស័ក ព.ស ២៥៥៦ ត្រូវនឹង ថ្ងៃទី ១៥ តុលា ឆ្នាំ ២០១២

ទូលព្រះបង្គំ ខ្ញុំម្ចាស់ យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា ជាគណៈកម្មាធិការកណ្តាល សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ និង សមាជិក សមាជិកាទាំងអស់ នៅទូទាំងប្រទេស សូមធ្វើអភិវន្ទនកិច្ច ចូលរួមមហាទុក្ខ ដ៏ក្រៀមក្រំដោយក្តីសោកសង្វេគ ដ៏មហាធំ ធេងពោរពេញដោយក្តីសោកស្តាយអាឡោះអាល័យជាអនេកប្បការ។

ការបាត់បង់ព្រះចក្ខុមាន ដ៏ឧត្តុងឧត្តមនៃព្រះមហាវីរក្សត្រ ដ៏ឆ្នើមនាពេលនេះ គឺជាការបាត់បង់មហាវីរជនខ្មែរ ដែលគ្មានគូប្រដូច។

ទិចារណកថា

ទិវាគ្រូបង្រៀន៥តុលា

ឆ្នាំនេះ ២០១២ ទិវាគ្រូបង្រៀន ៥តុលា ប្រារព្ធធ្វើក្នុងសភាពការណ៍ដែលទម្រង់សីលធម៌ សង្គមកម្ពុជាជាទូទៅបានងើបឡើង និងកំពុងពង្រឹងខ្លួនតាមលំនាំទៅមុខជាលំដាប់។ យើងទាំងអស់គ្នាមានសុទិដ្ឋិនិយមពិតប្រាកដ។បើគិតពីពេលវេលានៃការបង្កើតទិវានេះ នៅឆ្នាំ១៩៩៧ក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ មកដល់ពេលនេះយើងឃើញថាមានរយៈពេល១៥ឆ្នាំហើយ ដែលប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់ជាន់ថ្នាក់កាន់តែចាប់អារម្មណ៍និងគាំទ្រទាំងកាយចិត្ត ចំពោះប្រពៃណីដ៏ល្អផូរផង់នេះ ក្នុងមនោសញ្ចេតនាស្រលាញ់ដឹងគុណនិងចាត់ទុកលោកគ្រូ អ្នកគ្រូថា ជាអ្នកអប់រំបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកសីលធម៌ គុណធម៌ និងចំណេះវិជ្ជា ដូចឪពុកម្តាយ ចំពោះបុត្រធីតារបស់ខ្លួន។ ប្រការនេះ នាំឲ្យកិត្តិយស សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និង កិត្យានុភាពរបស់ជនជាតិកម្ពុជា ត្រូវបានលើកកម្ពស់សក្តិសមជាប្រជាជាតិមួយដែលមានប្រវត្តិសាស្ត្រ យូរអង្វែង និងអរិយធម៌ រុងរឿង។

ការយកចិត្តទុកដាក់ខាងលើនេះ ទាំងរាជរដ្ឋាភិបាល ទាំងប្រជាជនទូទៅ ពិតជាត្រឹមត្រូវ ព្រោះគ្រូបង្រៀនក្នុងករណីយកិច្ចជាអ្នកអប់រំបណ្តុះបណ្តាល ជាអ្នកគរុកោសល្យ បានខិតខំដោយអំណត់ព្យាយាម និងសេចក្តីស្រលាញ់យ៉ាងស្មោះ ដើម្បីផ្ទេរចំណេះដឹង ដែលជាតម្លៃនៃវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេស អាកប្បកិរិយា ឥរិយាបថ ចរិយា តាមគំនិតថ្មីនៃការអប់រំ គឺ រៀនដើម្បីចេះ រៀនដើម្បីធ្វើ រៀនដើម្បីមានសីលធម៌ល្អនិងរៀនដើម្បីរួមរស់សុខដុមជាមួយគ្នា។

ការរួមចំណែករបស់គ្រូបង្រៀនតាមរយៈការអប់រំបណ្តុះបណ្តាល គឺជាកម្លាំងចលករនៃ ការអភិវឌ្ឍសង្គមជាតិមិនអាចប្រកែកបាន។ក្នុងស្មារតីនេះ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សូមឧទ្ទិសឲ្យទិវាគ្រូបង្រៀន ៥តុលា ក្លាយជាទិវាដឹងគុណលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ជារៀងរហូត។

សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ សូមគាំទ្រការដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលបានគិតគូរដល់ជីវភាពមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ និងដោយឡែកបុគ្គលិកសិក្សា ក្នុងការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សឲ្យបានយ៉ាងតិច ២០% ក្នុងមួយឆ្នាំ លើប្រាក់បៀវត្សមូលដ្ឋាន។ សូមជម្រាបថា នៅពេលដំបូងប្រាក់បៀវត្សមូលដ្ឋានត្រូវបានគិតគូរដោយផ្អែកលើតម្លៃឯកតាសន្ទស្សន៍ស្មើនឹង [illegible]៛។ បច្ចុប្បន្ននេះតម្លៃឯកតាសន្ទស្សន៍ត្រូវតម្លើងស្មើនឹង ១.២៦០៛។ សម្រាប់គ្រូបង្រៀន គ្មានអ្វីរីករាយ[illegible]ក្នុងខ្លួន ជាងឮពាក្យមួយឃ្លា ដែលមនុស្សម្នាក់និយាយថា ខ្ញុំជាកូនសិស្សលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ នៅបឋមសិក្សា ឬ មធ្យមសិក្សា ឬឧត្តមសិក្សា នោះទេ។

ក៏ក្នុងឱកាសដ៏ថ្លៃថ្លានេះដែរ ជាថ្មីម្តងទៀត សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ សូមចូលរួមជាមួយសង្គមជាតិទាំងមូលរក្សាការពារទម្លាប់ គោរព ស្រឡាញ់ និងគុណ គ្រូបង្រៀនឲ្យស្ថិតនៅរស់រវើក ក្នុងបេះដូងរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។

គណៈកម្មាធិការកណ្តាល

សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ

ស.ប.ស.ខ.
AMCEK

Association Mutualiste du Corps Enseignant Khmer/
Ligue Cambodgienne de l'Enseignement

លេខ ៣០ / / 2 គភ

លិខិតបង្គាប់

-យោងលក្ខន្តិកៈសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ ជំពូកទី៣ ប្រការ១៥

-យោងលិខិតលេខ០៨/១១ ត.កស្តីពីការកំណត់បែងចែកភារកិច្ច គណៈកម្មាធិការកណ្តាល ស.ប.ស.ខ. អាណត្តិទី១១ ឆ្នាំ២០១១ - ២០១៥ ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១

-យោងសេចក្តីសម្រេចអង្គប្រជុំគណៈកម្មាធិការកណ្តាល ស.ប.ស.ខ. កាលពីថ្ងៃទី ៥ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១២

គណៈកម្មាធិការកណ្តាល ស.ប.ស.ខ.

បានសម្រេចតែងតាំង :

លោក**ជ័យ សម្បត្តិ** ជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការកណ្តាល ស.ប.ស.ខ. ទទួលបន្ទុក ស្នងការ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ជំនួសលោក ទិត ធីម ដែលបានទទួលមរណៈភាពកាលពីថ្ងៃទី០៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១២។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១២

ប្រធានគណៈកម្មាធិការកណ្តាល ស.ប.ស.ខ.

[illegible]

យស_ពិន

កន្លែងទទួល :

-ក្រសួងមហាផ្ទៃ

-ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

-ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

-មន្ទីរ អ.យ.ក. រាជធានី-គ្រប់ខេត្ត

-គណៈកម្មាធិការ ស.ប.ស.ខ. រាជធានី-គ្រប់ខេត្ត

-គ្រប់អង្គភាពចំណុះទីស្តីការក្រសួង អ.យ.ក

ទីស្នាក់ការលេខ : 128B, មហាវិថីព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ : 023 216 184 / 012 725 622 / 011 737 349

ច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ

រដ្ឋត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បំពាក់សម្ភារៈបច្ចេកទេសសមស្រប និងទំនើបក្នុងការរៀន និងបង្រៀន ដើម្បីធានាឱ្យបានគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

ស្តង់ដារជាតិអប់រំ ស្តង់ដារជាតិបណ្តុះបណ្តាល និង/ឬ ស្តង់ដារជាតិសមត្ថភាព ត្រូវបានកំណត់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំស្របតាមគោលនយោបាយរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិអប់រំ ។

មាត្រា ២២.- យន្តការវាយតម្លៃគុណភាពអប់រំ

គ្រឹះស្ថានសិក្សាត្រូវបំពេញស្តង់ដារជាតិអប់រំ ស្តង់ដារជាតិបណ្តុះបណ្តាល និង/ឬ ស្តង់ដារជាតិសមត្ថភាព ដើម្បីធានាបានគុណភាពអប់រំឱ្យបានប្រសើរឡើង ។

គ្រឹះស្ថានសិក្សាសាធារណៈ និងឯកជន ត្រូវបង្កើតយន្តការវាយតម្លៃផ្ទៃក្នុង ដើម្បីត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃគុណភាពនៃការអប់រំ និងលើកជាអនុសាសន៍ដើម្បីកែលម្អនូវការដែលគ្រឹះស្ថានសិក្សាត្រូវអនុវត្តបន្ត ។ យន្តការវាយតម្លៃផ្ទៃក្នុងនេះត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីសាធារណជន ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ ត្រូវបង្កើតយន្តការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃលើការអនុវត្ត ឬ ការបំពេញលក្ខខណ្ឌស្តង់ដារជាតិអប់រំរបស់គ្រឹះស្ថានសិក្សានានា ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបង្កើតយន្តការត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្ត ឬ ការបំពេញលក្ខខណ្ឌស្តង់ដារសមត្ថភាពរបស់គ្រឹះស្ថានសិក្សាស្របតាមគោលនយោបាយរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិអប់រំ ដើម្បីធានាគុណភាពអប់រំ ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំត្រូវចេញគោលការណ៍ណែនាំអំពីនីតិវិធីសម្រាប់ដំណើរការយន្តការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។

មាត្រា ២៣.- កម្មវិធីសិក្សា

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំត្រូវកំណត់ជាគោលការណ៍នូវកម្មវិធីសិក្សាគោលសម្រាប់ការអប់រំទូទៅ ដែលមានលក្ខណៈជាកាតព្វកិច្ចសម្រាប់អនុវត្តនៅគ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សាទាំងអស់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ការអប់រំសីលធម៌ និងវប្បធម៌ ការរស់នៅជាមួយគ្នា ការអប់រំដើម្បីសន្តិភាព ការអប់រំដើម្បីអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ការអប់រំឱ្យចេះគោរពវប្បធម៌ផ្សេងៗ និងតម្លៃប្រពៃណី ត្រូវកំណត់ជាធាតុសំខាន់នៃកម្មវិធីសិក្សាគោល ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ ត្រូវកំណត់ក្របខណ្ឌលម្អិតនៃកម្មវិធីសិក្សាសម្រាប់អនុវត្តនៅគ្រប់ភូមិសិក្សានៃប្រព័ន្ធអប់រំកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៤.- ភាសា និងមុខវិជ្ជាក្នុងការបង្រៀន និងរៀន

ភាសាខ្មែរជាភាសាយាន និងជាមុខវិជ្ជាមួយនៃកម្មវិធីសិក្សាគោលនៅសាលារៀនចំណេះទូទៅសាធារណៈ ។

ចំពោះសាលារៀនចំណេះទូទៅឯកជន ត្រូវមានកម្មវិធីសិក្សាភាសាខ្មែរជាមុខវិជ្ជាគោលមួយនៃកម្មវិធីសិក្សារបស់ខ្លួន ។

ភាសាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ចំពោះអ្នកសិក្សាសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលមានដើមកំណើតជាខ្មែរជនជាតិភាគតិច ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ ។

ភាសាបរទេសដែលជាភាសាអន្តរជាតិ ត្រូវកំណត់ជាចាំបាច់ជាមុខវិជ្ជាសិក្សាមួយសម្រាប់កម្មវិធីសិក្សាគោលនៃការអប់រំចំណេះទូទៅស្របតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកសិក្សា ។

មាត្រា ២៥.- ការវាស់ស្ទង់សមត្ថភាពកម្រិតសម្មូល

ការវាស់ស្ទង់សមត្ថភាពកម្រិតសម្មូល ត្រូវអនុវត្តលើការវាស់ស្ទង់សមត្ថភាពសម្រាប់ការអប់រំចំណេះទូទៅ និងការវាស់ស្ទង់សមត្ថភាពសម្រាប់ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ និងឧត្តមសិក្សា ។

ការវាស់ស្ទង់សមត្ថភាពកម្រិតសម្មូល ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យអប់រំ ស្របតាមគោលនយោបាយរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាជាតិអប់រំ ។ ប្រភេទ និងនីតិវិធីនៃការវាស់នេះ ត្រូវកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានដោយឡែក ។

មាត្រា ២៦.- ការប្រឡង

ដើម្បីធានាគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពអប់រំប្រកបដោយភាពត្រឹមត្រូវ និងយុត្តិធម៌ ត្រូវរៀបចំការប្រឡង ។ គ្រប់ការប្រឡងជិនូស ឬ ការបន្លំគ្រប់រូបភាព ត្រូវបានហាម

សកម្មភាពពុទ្ធសាសនាចំពោះបញ្ហាយុវជនពាលក្រវិក្រ (ត)

២.៨ ការផ្សព្វផ្សាយ

ចំពោះសកម្មភាពសង្គម ទន្ទឹមនឹងការចុះទៅអប់រំនៅតាមមូលដ្ឋាន នៅតាមបណ្តាអង្គការ សហគមន៍ផ្សេងៗ និងអប់រំតាមរយៈព្រះធម៌ទេសនាក្នុងពិធីបុណ្យផ្សេងៗ ព្រះពុទ្ធសាសនាក៏បានផ្សព្វផ្សាយអប់រំប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈទាំងអស់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការអប់រំសីលធម៌ គុណធម៌ ចរិយា មារយាទ និងទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី វប្បធម៌សង្គមផងដែរ នៅតាមបណ្តាស្ថានីយវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងការបោះពុម្ពផ្សាយនូវគម្ពីរក្បួនច្បាប់អប់រំមួយចំនួនផងដែរ។

ស្ថានីយវិទ្យុផ្សព្វផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុងការអប់រំគុណធម៌ សីលធម៌សង្គម

រាជធានី-ខេត្ត	ម៉ោងផ្សព្វផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50mn	FM98MH_2
	-05h00mn	FM99MH_2
	-06h30mn	FM96MH_2
	-12h10mn	FM96MH_2
	-18h00mn	FM95MH_2
	-19h00mn	FM918MH_2
	-20h00mn	FM98MH_2
	-20h30mn	FM96MH_2
ខេត្តព្រះសីហនុ	-06h00mn	FM92MH_2
	-13h00mn	FM92MH_2
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30mn	FM103.2MH_2
	-06h30mn	FM92.7MH_2
	-18h00mn	FM91MH_2
	-08h30mn	FM92.7MH_2

	-19h30mn	FM103.2MH$_2$
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00mn	FM90.5MH$_2$
ខេត្តសៀមរាប	-05h00mn -18h30mn	FM98MH$_2$ FM100,5MH$_2$
ខេត្ត[illegible]	-0[illegible]h00mn	FM98.5MH$_2$
ខេត្តតាកែវ	-0[illegible]h00mn -18h30mn	FM9[illegible].25MH$_2$ FM103.5MH$_2$
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00mn	[illegible]
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20mn -17h00mn	FM9[illegible]MH$_2$ FM95MH$_2$
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h00mn	FM103.75MH$_2$

នៅមានផ្សាយតាមវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍មួយចំនួនទៀត ដូចជាទូរទស្សន៍ខ្មែរប៉ុស្តិ៍លេខ ៥ និងទូរទស្សន៍ជាតិកម្ពុជាជាដើម។ ទិន្នន័យដែលបានរៀបរាប់មកខាងលើជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពខ្លះៗរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនាដែលបានចូលរួមចំណែកក្នុងការអប់រំសីលធម៌ ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងការអភិវឌ្ឍនសង្គម។

៣. វត្តអារាម និងភាពក្រីក្រ

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ចាត់ទុកវត្តអារាម ជាមូលដ្ឋានមួយដ៏មានសារៈសំខាន់ និងមានអត្ថន័យច្រើនបែបយ៉ាងក្នុងជំនឿជីវិតរបស់ខ្លួន ទោះបីជាពួកគេបានឃ្លាតឆ្ងាយពីស្រុកកំណើតទៅរស់នៅឯបរទេសក៏ដោយ ក៏គេតែងតែនឹករលឹកមកទីកន្លែងនេះជារៀងរាល់។ គ្មានកូនខ្មែរណាម្នាក់ដែលថាមិនស្គាល់វត្តអារាមនោះទេ ព្រោះជាកន្លែងមួយដែលមានគុណបំណាច់យ៉ាងធំធេង និងផ្តល់នូវសារប្រយោជន៍ដល់កូនខ្មែរគ្រប់រូប និងសង្គមខ្មែរទាំងមូលផងដែរ។ ដូច្នេះហើយទើបប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរបានចំណាយប្រាក់កាសយ៉ាងច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ក្នុងការតុបតែងលំអ និងកសាងនូវសមិទ្ធផលផ្សេងៗ ពិសេសគឺការកសាងព្រះវិហារ កុដិ សាលាធំៗ ឬនិយាយដោយសង្ខេបថា គេនិយមកសាងវត្តអារាមណាស់។

ក្នុងគន្លងទីផ្សារដល់សង្គមខ្មែរ តើការកសាងវត្តអារាមដោយការចំណាយទ្រព្យធន ប្រាក់កាសដ៏ច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់នោះប៉ះពាល់ ឬខាតបង់ថវិកាជាតិ ឬក៏ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដែរឬយ៉ាងណា?

ជាការពិតណាស់ ការកសាងវត្តអារាមនីមួយៗគឺត្រូវចំណាយទាំងថវិកា ទាំងទ្រព្យធនយ៉ាងច្រើន ប៉ុន្តែថវិកានិងទ្រព្យធនទាំងនោះគឺបានមកពីកម្លាំងសទ្ធាជ្រះថ្លា ការរួបរួមសាមគ្គីគ្នារបស់ពុទ្ធបរិស័ទ និងបានមកពីពិធីបុណ្យផ្សេងៗដូចជាបុណ្យកឋិន បុណ្យផ្កាប្រាក់ជាដើម ហើយភាគច្រើនគឺបានមកពីបណ្តាអ្នកមានទ្រព្យធន។ ដូច្នេះ យើងអាចនិយាយបានថា ការកសាងវត្តអារាមមិនត្រឹមតែមិនខាតបង់ថវិកាជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជួយកាត់បន្ថយការចំណាយថវិកាជាតិរាប់ម៉ឺនដុល្លារអាមេរិកជារៀងរាល់ឆ្នាំ និងរកចំណូលជួយដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រមួយចំនួនឱ្យមានជីវភាពរស់នៅបានល្អប្រសើរមួយកម្រិតធំទៀតផង ព្រោះថា៖

វត្តអារាមជារមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍ ជាកន្លែងដែលទាក់ទាញភ្ញៀវទេសចរជាតិ និងអន្តរជាតិ ប្រសិនបើទីវត្តអារាមនោះត្រូវបានរៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈល្អស្អាត ហើយបើជាទីដែលមានការទាក់ទាញទៅនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រពីបុរាណផងនោះ នឹងក្លាយជារមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍យ៉ាងសំខាន់ អាចកាត់បន្ថយបាននូវភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍នោះបានមួយកម្រិត តាមរយៈការលក់ដូរវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍ ចំណីចំណុកផ្សេងៗជូនភ្ញៀវទេសចរ។

វត្តអារាមគឺជាសារមន្ទីរជាតិ ជាកន្លែងតម្កល់ទុកនូវគម្ពីរក្បួនច្បាប់ដែលបានចងក្រងជារឿងរ៉ាវផ្សេងៗទាក់ទងទៅនឹងទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី ប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ តាំងពីបុរាណរៀងមក។ ការកសាងវត្តអារាមគឺជាការ

លើកស្ទួយវប្បធម៌ អរិយធម៌ ក៏ដូចជាអត្តសញ្ញាណជាតិខ្មែរដែលមានព្រះពុទ្ធសាសនាជាសាសនារបស់រដ្ឋ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលមិនពិបាកចំណាយថវិកាក្នុងការលើកស្ទួយទំនុកបម្រុងវប្បធម៌ជាតិនោះឡើយ។

វត្តអារាមជាកន្លែងជ្រកកោនរបស់ប្រជុំជន តាំងពីអតីតកាលរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន វត្តអារាមនៅតែជាទីជម្រករបស់ជនអនាថាឥតទីពឹង ចាស់ជរា ឬជនឥតភ័ព្វសំណាង គ្មានអ្នកជួយទំនុកបម្រុងថែរក្សា។ អ្នកខ្លះទៀតជ្រកកោនក្នុងវត្តដើម្បីបម្រើព្រះសង្ឃ និងរៀនសូត្រធម៌អាថ៌ សិក្ខាវិន័យ។ ម្យ៉ាងទៀតវត្តអារាមក៏តែងទទួលចិញ្ចឹមថែរក្សាកុមារកំព្រាឥតទីពឹងឱ្យស្នាក់នៅ និងបង្ហាត់បង្រៀនមុខជំនាញវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗ ដើម្បីឱ្យមានមុខរបររស់នៅសមរម្យនឹងគេ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះសូម្បីមន្ត្រីរាជការ ឬអាជីវករខ្លះដែលបម្រើការ ឬរកស៊ីឆ្ងាយពីផ្ទះ មានប្រាក់បៀវត្ស ឬរកចំណូលបានតិចតួច ក៏តែងតែមកពឹងពាក់វត្តស្នាក់នៅ ដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយផ្សេងៗដែរ។

វត្តអារាមជាអន្តេវាសិកដ្ឋាន។ ស្ទើរតែគ្រប់វត្តអារាមទាំងអស់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តែងមានភិក្ខុសាមណេរ យុវសិស្ស និស្សិតគ្រប់វ័យ មកពីគ្រប់ស្រុក ក្រុង ខេត្ត រាជធានី ក្នុងប្រទេសមកស្នាក់នៅឆាយចម្រុះគ្នាដើម្បីសិក្សារៀនសូត្រ។

ពួកនិស្សិតដែលមកស្នាក់នៅជ្រកកោនក្នុងទីវត្តអារាមជាមួយព្រះសង្ឃនោះ ភាគច្រើនសុទ្ធតែជាកូនកសិករមានជីវភាពខ្សត់ខ្សោយ ខ្វះខាតទ្រព្យសម្បត្តិ ក្រីក្រខ្វះមុខខ្វះក្រោយ ហើយពុំមានលទ្ធភាពជួលផ្ទះស្នាក់នៅ បើកុំតែបានទីវត្តអារាមព្រះពុទ្ធសាសនាជ្រកអាស្រ័យនៅ ប្រហែលជាមិនអាចទទួលនូវឱកាសនៃការសិក្សាខ្ពង់ខ្ពស់ដូចកូនចៅអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬអ្នកនៅទីក្រុងឡើយ។ កូនអ្នកក្រីក្រធនធានរស់នៅដោយសារបាយវត្តតស៊ូអំណត់អត់ធ្មត់ ដើម្បីបំពេញការសិក្សាទាំងក្តីលំបាកលំបិន រហូតបានសម្រេចផលនៃការសិក្សា បានទៅជាអ្នកមានសមត្ថភាព មានការងារធ្វើ ទទួលបាននូវប្រាក់បៀវត្សសមរម្យ ជួយក្រុមគ្រួសារឱ្យមានជីវភាពធូរធារខ្ពង់ខ្ពស់ និងទទួលបានឋានៈជាអ្នកដឹកនាំប្រទេសជាតិទៀតផងក៏សឹងមាន តាមសមត្ថភាពរបស់ការតស៊ូព្យាយាម និងចំណេះដឹងរបស់ខ្លួន។ វត្តធំៗមួយចំនួននៅភ្នំពេញ មាននិស្សិតក្រីក្រពាន់នាក់មកសុំស្នាក់នៅ។ បើគិតជាចំណាយវិញ គឺអស់ថវិកាមិនតិចទេ។

វត្តអារាមជាកន្លែងប្រារព្ធពិធីផ្សេងៗ។ ជាទូទៅពិធីបុណ្យធំៗរបស់ប្រជាពលរដ្ឋច្រើនតែប្រារព្ធនៅក្នុងវត្តអារាម ព្រោះការប្រារព្ធធ្វើនៅវត្តអាចជួយកាត់បន្ថយនូវការចំណាយច្រើនដូចជាថ្លៃជួលរោង និងសម្ភារៈផ្សេងៗ។ រាល់ពិធីបុណ្យជាតិ បុណ្យប្រពៃណី និងពិធីបុណ្យសាសនាផ្សេងៗ សូម្បីការប្រជុំពិភាក្សាកិច្ចការជាតិ ជារឿយៗក៏គេតែងប្រារព្ធធ្វើនៅវត្តដែរ ជារៀងរាល់ឆ្នាំប្រសិនបើគម្រោងទាំងនោះប្រារព្ធធ្វើនៅក្រៅវត្ត ក៏ត្រូវចំណាយប្រាក់ច្រើនណាស់ដែរ។

វត្តអារាមជាមន្ទីរពេទ្យ។ បច្ចុប្បន្នមានវេជ្ជសាស្ត្រទំនើបក្នុងការព្យាបាលជំងឺក៏ដោយ ក៏ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមួយចំនួននៅតែទៅរកការព្យាបាលនៅវត្តអារាម។ នៅពេលពួកគេមានជំងឺផ្សេងៗដូចជាប៉ោង គ្រុន គ្រាំក្នុង បាក់ដៃបាក់ជើង ជំងឺផ្លូវចិត្ត ឫសដូងបាត ឫសដូងច្រមុះ ប្រមេះ ស្វាយក្រាប។ល។ ក៏តែងតែទៅវត្តដើម្បីរកថ្នាំសង្កូវពីសំណាក់អាចារ្យ ឬព្រះសង្ឃ ដែលមានការចេះចាំក្បួនថ្នាំបុរាណយកមកព្យាបាលជំងឺដោយពួកគេមិនចាំបាច់ចំណាយប្រាក់ទៅលើសេវាព្យាបាលច្រើនឡើយ។

ដូច្នេះ ការកសាងវត្តមានសារប្រយោជន៍ច្រើនណាស់ដែលអាចជួយកាត់បន្ថយការចំណាយថវិកាជាតិ និងអាចជួយសម្រាលទុក្ខលំបាករបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ ក៏ដូចជាកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលបានមួយកម្រិតធំ ដោយសារតែការទាំងឡាយដូចដែលបានរៀបរាប់មកដោយសង្ខេបនេះ គឺជាការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ និងដោះស្រាយ។

(នៅមានត)

អនុបណ្ឌិត ឡូយ សុគាន

ប្រវត្តិនៃការអប់រំក្នុងពិភពលោក

១.ការអប់រំនៅក្នុងសង្គមដែលមនុស្សមិនទាន់ចេះអាន និងសរសេរ

ក.ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌

និទានកថា នៅទីនេះ បានចាប់ផ្តើមពីសម័យដែលមនុស្សមិនទាន់ចេះអាន និងសរសេរមុនពេលដែលមានការបង្កើតថ្មីនៃការអាន និងការសរសេរ។ នៅពេលនោះបុព្វបុរសបានផ្ទេរវប្បធម៌ដោយផ្ទាល់មាត់របស់គេពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយទៀត។ គេអាចស្វែងរកឃើញដើមកំណើតការសិក្សាមិនមែនផ្លូវការតាមគ្រួសារ និងអាយតម្លៃថាតើមូលហេតុអ្វីបានជាវានៅតែមានឥទ្ធិពលរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ថ្វីបើយើងរស់នៅក្នុងសម័យកាលមួយដែលព័ត៌មានត្រូវបានផ្ទុកក្នុងប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និងរក្សាទុកក្នុងកុំព្យូទ័រក៏ដោយ ក៏ការពិនិត្យមើលការអប់រំនៅសម័យដែលមនុស្សមិនទាន់ចេះអាន និងសរសេរអាចជួយអោយយើងយល់ដឹងពីមូលហេតុដែលសាលារៀនជាញឹកញាប់មិនព្រមផ្លាស់ប្តូរនាពេលដែលគេបណ្តុះបណ្តាលយុវវ័យនូវបំណិនសំខាន់ដែលនៅតែគង់វង្ស (essential survival skills)។

ខ.ការសិក្សាតាមបែបសាកល្បង និងមានកំហុស

មនុស្សនៅសម័យដែលមិនទាន់ចេះអាន និងសរសេរបានប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាជាច្រើនលើសលុបនៃការរស់នៅក្នុងបរិស្ថានដែលបានទប់ទល់នឹងគ្រោះរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ សត្វសាហាវ និងការវាយប្រហារពីក្រុមសត្រូវផ្សេងៗ។ តាមការសាកល្បង និងមានកំហុស ពួកគេបានអភិវឌ្ឍបំណិនដែលមានគង់នៅដែលក្នុងអំឡុងពេលមួយបានក្លាយជាវប្បធម៌គំរូ។ ដើម្បីឱ្យវប្បធម៌មានអត្ថិភាព វាត្រូវតែផ្ទេរពីមនុស្សចាស់ទៅឱ្យកុមារ។ តាមការបង្កើតឱ្យមានវប្បធម៌ កុមារសិក្សាបំណិន និងភាសារបស់ក្រុម ហើយធ្វើឱ្យជ្រួតជ្រាបនូវតម្លៃខាងសាសនា និងសីលធម៌។

គ.គោលការណ៍សីលធម៌

ក្នុងអំឡុងពេលមួយ ក្រុមបានអភិវឌ្ឍបំណិនគង់នៅ ហើយបានបន្តបំណិនទាំងនេះទៅឱ្យយុវវ័យ។ ពួកគេបានយកចិត្តទុកដាក់ទាំងលើដំណើរឆ្លងពីកុមារទៅមនុស្សចាស់ ជាមួយនឹងរបាំដែលកើតមានជាទម្លាប់ តន្ត្រី និងការសម្តែងដែលគួរឲ្យរំភើបចិត្ត ដើម្បីបង្កើតនូវអត្តន័យអភិធម្មជាតិដ៏មានឥទ្ធិពល និងបួងសួងដល់ប្រសិទ្ធភាពខាងសីលធម៌។ កុមាររៀនសូត្របទបញ្ញត្តិរបស់ក្រុម (Group's prescriptions) (អាកប្បកិរិយាដែលគួរទទួលយកបាន) ព្រមទាំងការហាមឃាត់ ឬអ្វីដែលគេហាមមិនឲ្យប៉ះ ឬប្រើប្រាស់ (proscriptions or taboos) (អាកប្បកិរិយាដែលបានហាមឃាត់)។

ឃ.ប្រពៃណីដែលធ្វើដោយមាត់ទទេ

ដោយខ្វះខាតផ្នែកសំណេរ ឬការកត់ត្រាក្នុងអតីតកាល សង្គមដែលមិនទាន់មានសំណេរ និងការអាន ពឹងផ្អែកទៅលើប្រពៃណីដែលធ្វើដោយមាត់ទទេ គឺការនិទានរឿងដើម្បីផ្ទេរមត៌កវប្បធម៌របស់គេ។ មនុស្សចាស់ ឬបព្វជិតជាញឹកញាប់ជាមនុស្សដែលមាននិស្ស័យខាងនិទានរឿង ច្រៀង ឬសូត្រការនិទានរឿងនៃប្រវត្តិអតីតរបស់ក្រុម។ ដោយផ្សំជំនឿសាមញ្ញ និងរឿងព្រេងប្រពៃណីដែលធ្វើដោយមាត់ទទេ បាននិទានប្រាប់មនុស្សក្មេងៗអំពីវីរជនរបស់ក្រុមជ័យជំនះ និងការបរាជ័យ។ ចម្រៀង និងរឿងនិទានបានជួយដល់យុវវ័យសិក្សាភាសានិយាយរបស់ក្រុម និងអភិវឌ្ឍការគិតអរូបីអំពីកាល និងលំហ។

ង.ការនិទានរឿង

រឿងនិទាន និងការនិទានរឿងនៅតែជាល្បិចដ៏សំខាន់ និងការចូលរួមផ្នែកអប់រំនាពេលសព្វថ្ងៃ ជាពិសេសនៅមត្តេយ្យ និងថ្នាក់បឋមសិក្សា។ តាមរយៈរឿងនិទាន កុមារជួបប្រទះនឹងវប្បធម៌របស់គេ ហើយនិងវីរបុរសរឿងនិទាន

និងប្រវត្តិរបស់ខ្លួន។

ច.ការចេះអាន និងការសរសេរ

ក្នុងនាមជាអ្នកបង្កើតឧបករណ៍ មនុស្សបានបង្កើត និងបានប្រើប្រាស់ដំបង ពូថៅ និងឧបករណ៍ផ្សេងទៀត ជាឧបករណ៍នៃការរស់នៅរបស់ខ្លួន។ ស្រដៀងគ្នានេះ ក្នុងនាមជាអ្នកប្រើប្រាស់ភាសា មនុស្សបានបង្កើត និងបានប្រើប្រាស់យ៉ាងប៉ុនប្រសប់នូវសញ្ញាទាំងឡាយ។ ដោយបានចាប់ផ្តើមបញ្ជាក់បង្ហាញសញ្ញាទាំងនេះក្នុងសញ្ញាទាំងឡាយ អក្សររូប និងអក្សរ ហើយនិងការបង្កើតភាសាសរសេររាប់បញ្ចូលទាំងការលោតផ្លោះខាងវប្បធម៌ដ៏ធំធេងចំពោះការចេះអាន និងសរសេរ ហើយបន្ទាប់មកគឺការអប់រំ។

ក្របខណ្ឌសកលមួយនៃការនិយាយ រយៈពេលនេះ នឹងជួយអ្នកឲ្យយល់ដឹងអំពីចលនាពិភពលោក ដើម្បីអភិវឌ្ឍសាលារៀនក្នុងសង្គមអក្ខរកម្ម។ ព្រោះហេតុដូច្នេះហើយ ការបង្កើតជាប្រវត្តិសាស្ត្របានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងចក្រភពចិន និងឥណ្ឌាបុរាណ។

២.ការអប់រំតាមអរិយធម៌ចិនបុរាណ

ប្រវត្តិសាស្ត្រអរិយធម៌ចិនដ៏យូរអង្វែង និងឥទ្ធិពលដ៏ធំធេងផ្តល់នូវជម្រៅការយល់ដឹងដ៏សំខាន់ទៅជាការវិវត្តការអប់រំ។ ដោយមានចំនួនប្រជាជនដ៏ច្រើនបំផុតក្នុងពិភពលោក ប្រទេសចិនសម័យទំនើប គឺជាអំណាចមួយសកលដ៏សំខាន់មួយ។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ចិនជាអតីតចក្រភពដ៏ធំមួយដែលអរិយធម៌របស់ខ្លួនបានឈានដល់កម្រិតកំពូលបំផុតខាងផ្នែកការអភិវឌ្ឍនយោបាយ សង្គម និងអប់រំ។ ចក្រភពនោះ បានគ្រប់គ្រងដោយសន្តតិវង្សជាបន្តបន្ទាប់អស់រយៈពេលជាង ៤០សតវត្សពីឆ្នាំ២២០០ មុនគ.ស ដល់ឆ្នាំ១៩១២ នៃគ.ស។ ប្រពៃណីអប់រំជាច្រើន ជាពិសេសខុងជឺនិយមដែលមានប្រភពពីចក្រភពចិននៅតែមានឥទ្ធិពលដល់សព្វថ្ងៃ។

មត៌កអប់រំនៅចិន បានបង្ហាញនូវការតស៊ូប្រឹងប្រែងជាខ្លាំង ដើម្បីរក្សានូវនិន្នការវប្បធម៌ដែលមិនអាចបំបែកបាន។ ប្រៀបដូចជាមនុស្សជាច្រើន ចិនសម័យដើមមានភាពប្រកាន់ពូជសាសន៍ ហើយជឿថា ភាសា និងវប្បធម៌របស់គេ មានភាពកំពូលជាងជាតិសាសន៍ណាៗទាំងអស់។ ដោយប្រមាថបរទេសថា ជាអនារ្យជន ជនជាតិចិនមើលតែភាពខាងក្នុង ដោយមើលឃើញតម្លៃតិចតួចនៅក្នុងវប្បធម៌ផ្សេងទៀត។ តាមពិតទៅភាពស្ងាក់ស្ទើររបស់ចក្រភពចិន ដើម្បីសម្របទៅនឹងបច្ចេកវិទ្យា និងវប្បធម៌ផ្សេងទៀត ធ្វើឲ្យចិនធ្លាក់ចុះ និងចុះទន់ខ្សោយ ហើយត្រឹមសតវត្សទី១៩ វេងការឈឺចាប់ពីការកេងប្រវ័ញ្ចពីពួកបរទេស។ ការខិតខំស្វែងរកតុល្យភាពរបៀបសម្របទៅនឹងគំនិតថ្មីៗ ជាពិសេសវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យា ហើយនិងការរក្សាវប្បធម៌ផ្ទាល់ខ្លួន នៅតែជាបញ្ហាអប់រំដ៏សំខាន់នៅក្នុងប្រទេសចិនបច្ចុប្បន្ន ហើយនិងក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតផងដែរ។ ការខិតខំរបស់គេជួយយើងឲ្យយល់បានបញ្ហាដែលថា អ្នកក្នុងនាមជាគ្រូ ត្រូវតែសួរខ្លួនឯង : តើអ្នកអាចផ្តល់ឲ្យសិស្សជាមួយនឹងការវាយតម្លៃចំពោះសមិទ្ធផលវប្បធម៌ និងវិទ្យាសាស្ត្រអតីតកាល ព្រមទាំងបើកចំហចំពោះការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌ និងសង្គមឬទេ? អ្វីជាទំនាក់ទំនងរវាងនិន្នាការវប្បធម៌ និងការផ្លាស់ប្តូរ ហើយការអប់រំជំរុញផលទំនាក់ទំនងនិន្នាការវប្បធម៌ និងការផ្លាស់ប្តូរ ឬផ្សេងទៀតយ៉ាងដូចម្តេច?

២.១ ការអប់រំតាមមេខុងជឺ

ក. ភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងក្រុម

មនុស្សជាច្រើន ជាពិសេសក្នុងប្រទេសចិន ជប៉ុន កូរ៉េខាងត្បូង សិង្ហបុរី និងតៃវ៉ាន់ចាត់ទុកខុងជឺ (៥៥១-៤៨៧) ថាជាទស្សនវិទូដ៏ល្បីបំផុតរបស់ពិភពលោក និងជាគ្រូអប់រំ។ អស់រយៈពេលជាង២០០០ឆ្នាំ ប្រព័ន្ធសីលវិទ្យារបស់ខុងជឺ ដោយមានការសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើន័យបុគ្គល ភាពស្មោះត្រង់ចំពោះគ្រួសារ និងក្រុម និងតម្រូវការសម្រាប់ភាពស្របគ្នាខាងនយោបាយ និងសង្គម បានបង្កើតរូបរាងការអប់រំ និងអរិយធម៌ចិន។ (*នៅមានត*)

អនុបណ្ឌិត សួរ សុធី

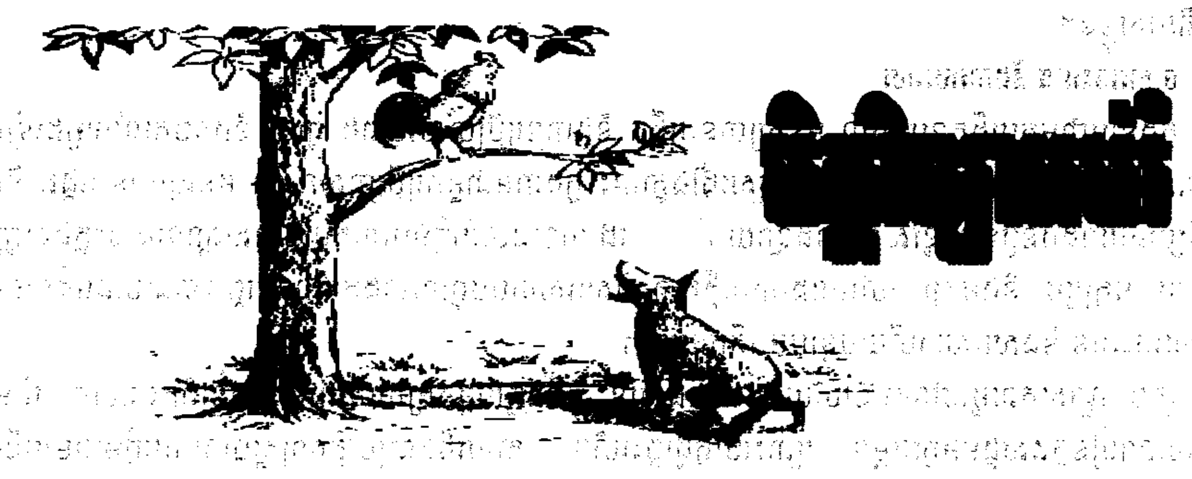

តើអ្វីខ្លះដែលជួយអនុគ្រោះដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់ខួរក្បាល?

I-ការអភិវឌ្ឍផ្នែកជីវសាស្ត្រ

ខួរក្បាលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវខាងមនសិការ ការគិត ការចងចាំ និងត្រួតពិនិត្យមុខងារទាំងអស់របស់សរីរាង្គ។ វាជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការសិក្សាទូទៅ។ វាផ្គុំឡើងដោយផ្នែកជាច្រើនដែលអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពផ្សេងៗ និងបំពេញបន្ថែមឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

១- សមត្ថភាពរាប់

២- ភាសាសរសេរ

៣- ការពិចារណា

៤- ភាសានិយាយ

៥- សមត្ថភាពខាងវិទ្យាសាស្ត្រ

៦- ការបញ្ជាទៅដៃស្ដាំ

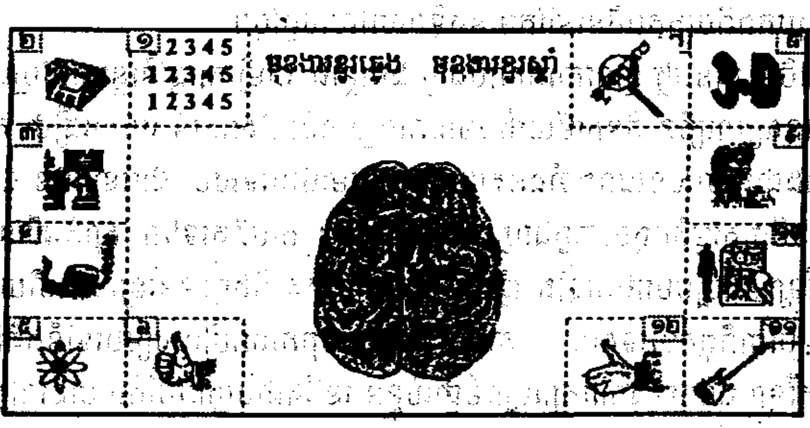

៧- ការយល់ន័យ

៨- រាងជា ៣ វិមាត្រ

៩- និស្ស័យខាងសិល្បៈ

១០- រូបារម្មណ៍

១១- និស្ស័យខាងភ្លេង

១២- ការបញ្ជាទៅដៃឆ្វេង

ផ្នែកទាំងអស់នេះអភិវឌ្ឍទៅព្រមគ្នា តែមានចង្វាក់ខុសគ្នាតាមមនុស្សម្នាក់ៗ។ ផ្នែកខ្លះអភិវឌ្ឍពេញលេញមុនផ្នែកដទៃទៀត។ ឧទាហរណ៍ អឌ្ឍគោលខួរខាងស្ដាំ អភិវឌ្ឍពេញលេញមុនគេនៅចន្លោះពី៤ ទៅ ៧ឆ្នាំជាមួយនឹងសមត្ថភាពសម្គាល់រូបភាពសរុប និងសម្គាល់ទ្រង់ទ្រាយ។

ចាប់តាំងពីថ្ងៃទីមួយនៃជីវិតរបស់កុមារ ខួរក្បាលរបស់គេអភិវឌ្ឍជាបន្តបន្ទាប់ ដែលធ្វើឲ្យមុខងាររបស់សរីរាង្គផ្សេងៗមានដំណើរការជាបន្តបន្ទាប់។ គេត្រូវការរយៈពេលយូរ (ប្រហែល១២ឆ្នាំ) ដើម្បីអាចគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ផ្នែកបាន។

លក្ខណៈពេញលេញរបស់ខួរក្បាលអាចឲ្យកុមារទទួលបាននូវការសិក្សាថ្មីគ្រប់វិស័យទាំងអស់។ ដើម្បីឈានទៅដល់លក្ខណៈទំនោរផ្នែកផ្សេងៗទាំងអស់នៃខួរក្បាល កុមារត្រូវការបណ្ដុះបណ្ដាលយ៉ាងទៀងទាត់ និងឈានឡើងជាលំដាប់ៗ។ ក្នុងករណីនេះ បរិស្ថានដែលសម្បូរទៅដោយសកម្មភាព បរិយាកាសសិក្សា ការផ្លាស់ប្ដូរបទពិសោធ... អាចអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពខួរក្បាលរបស់កុមារបានល្អប្រពៃ។

II-មុខងាររបស់បរិស្ថាន

ចាប់តាំងពីថ្ងៃទីមួយ កុមារចាប់ផ្ដើមសង្កេត ស្គាល់ និងសិក្សាពីអ្វីៗដែលនៅជុំវិញខ្លួនគេ!

ការសិក្សា និងបទពិសោធជាច្រើនបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា បរិស្ថានដែលសំបូរបែបខាងចលនា (សកម្មភាពសង្គម) និងអារម្មណ៍នានា (ការអានសៀវភៅ ការមើលរូបសំណាកផ្សេងៗ...) អាចជំរុញឱ្យមានឥទ្ធិពល និងអនុគ្រោះដល់ការអភិវឌ្ឍខួរក្បាលរបស់កុមារក្នុងឆ្នាំដំបូងៗនៃជីវិតរបស់គេ។

បរិស្ថានដំបូងបង្អស់របស់ទារកទើបនឹងកើត គឺម្តាយ និងគ្រួសាររបស់គេ។ ម្តាយលេងជាមួយកូន និយាយជាមួយកូន ហើយបង្កើតសេចក្តីស្រលាញ់ដែលអាចធ្វើឲ្យផ្នែកផ្សេងៗនៃខួរក្បាលរីកចម្រើន និងអភិវឌ្ឍផ្នែកបញ្ញាបានយ៉ាងល្អ។ សុវត្ថិភាព និងសេចក្តីស្រលាញ់ពេញចិត្តនៃតម្រូវការជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារ គឺជាកត្តាដែលជំរុញឲ្យកុមារមានភាពរីកលូតលាស់ស្រាយសៃ។

គេមិនអាចញែកការអភិវឌ្ឍខួរក្បាលចេញពីឥទ្ធិពលរបស់មជ្ឈដ្ឋានរស់នៅបានឡើយ។

សាលារៀន

កុមារដែលកំពុងលូតលាស់នឹងជួបពិភពខាងក្រៅ។ ជាទូទៅ សាលារៀនគឺជាមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅដំបូងបង្អស់ដែលកុមារជួប និងស្វែងយល់ពីពិភពមួយផ្សេងទៀតក្រៅពីគ្រួសាររបស់ខ្លួន។ នៅសាលារៀន កុមារនឹងយល់ដឹងអំពីអ្វីដែលថ្មីដែលនាំគេឲ្យចូលទៅដល់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាក្នុងសង្គម និងទំនាក់ទំនងវប្បធម៌។

សាលារៀនមានតួនាទីផ្តល់ឲ្យកុមារនូវសេចក្តីត្រូវការដាច់ខាតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍខាងបញ្ញាយ៉ាងល្អប្រពៃ។ ប្រការនេះអាចឲ្យកុមារម្នាក់ៗរកឃើញការទទួលខុសត្រូវនូវក្របខ័ណ្ឌជីវិតមួយ និងសកម្មភាពផ្សេងៗដែលនឹងនាំកុមារឲ្យមានភាពម្ចាស់ការ ភាពជឿជាក់ ព្រមទាំងទុកពេលឲ្យគេរកឃើញបទពិសោធដំបូងៗ ដើម្បីទទួលបាននូវចំណេះដឹងថ្មីៗ។

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការអង្វរ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់កុមារ សាលារៀនត្រូវតែផ្តល់ខ្លឹមសារ និងវិធីបង្រៀនសមស្របមួយដែលអនុគ្រោះដល់ការផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធជាច្រើនដោយគោរពតាមដំណាក់នៃការអភិវឌ្ឍផ្នែកបញ្ញា ព្រមទាំងការរីកលូតលាស់ផ្នែករាងកាយរបស់កុមារម្នាក់ៗ។

តើត្រូវធ្វើការអ្វីខ្លះដល់កុមារតូចៗ?

នៅពេលចូលរៀនដំបូង កុមារតូចៗគួរទទួលបាននូវការហ្វឹកហាត់សើយជំវទាំង ៥ ផ្នែកនៃសកម្មភាព ៖

១.ភាសា : និយាយឲ្យគេស្តាប់ ឲ្យគេរៀនបញ្ចេញមតិ រៀនស្តាប់ រៀនច្រៀង ទម្លាប់ឲ្យគេស្គាល់ពាក្យផ្សេងៗដែលមានន័យក្នុងជាភាសានៅ លេងល្បែងពាក្យ ល្បែងសួរ រកសួរដូចគ្នា រកទីតាំងរបស់សួរ យល់ ស្តាប់ ថាតាម...។

២.ការរស់នៅជាមួយគ្នា : លើកកម្ពស់ភាពម្ចាស់ការ និងភាពទទួលខុសត្រូវ ព្រមទាំងពង្រឹងការស្គាល់ខ្លួនឯងរួមទាំងសកម្មភាពផ្សេងៗដែលអភិវឌ្ឍទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គម។

៣.ការធ្វើសកម្មភាព និងការសំដែងកាយវិការ

៤.ការស្គាល់បរិស្ថានជុំវិញខ្លួន

៥.ការទទួលអារម្មណ៍ ការស្រមើស្រមៃ ការបង្កើតថ្មី។

សកម្មភាពនីមួយៗមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារនិងជាគ្រឹះរួមទាំងការសិក្សារបស់គេ។

កុមារម្នាក់ៗចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងបំពេញបន្ថែមលើការយល់ដឹងអំពីភាសាដោយផ្អែកលើការប្រើប្រាស់ភាសាក្នុងទំនាក់ទំនងបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ក្នុងបទពិសោធ និងសកម្មភាព។ នេះក៏ជាឱកាសសម្រាប់ឲ្យកុមាររកឃើញ និងរៀបចំពិភពលោកមួយដែលនៅជុំវិញខ្លួនគេ។

ការសិក្សាអំណានអាចងាយស្រួល ប្រសិនបើកុមារបានប្រើប្រាស់ជាមុននូវបទពិសោធទាំងនេះ។(នៅមានត)

លោកស្រី ប៊ុន សារ៉េន

កុមារ និងការអភិវឌ្ឍ

គឺឋិតនៅក្នុងដំណាក់កាលអាយុ ៦ឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតនេះហើយដែលកុមារអភិវឌ្ឍន៍ឡើងនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្លួន ហើយក៏ឋិតនៅក្នុងដំណាក់កាលជាមួយគ្នានេះដែរដែលបណ្ដាមូលដ្ឋានគ្រឹះនេះកំណត់ឥរិយាបថរបស់កុមារពេលដែលគេក្លាយទៅជាមនុស្សពេញវ័យ។

ប្រសិនបើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ មានដំណើរប្រព្រឹត្តទៅដោយល្អប្រក្រតីនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ កុមារពិតជានឹងទទួលបាននូវលំនឹងមួយ ហើយដែលលំនឹងនេះនឹងផ្ដល់ជាគុណប្រយោជន៍ឲ្យកុមារវិញបានពេញមួយជីវិត។ ដូចនេះ គេចាំបាច់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះដំណាក់កាលនេះឲ្យបានជិតដល់បំផុត។ រាល់កង្វះខាតផ្សេងៗ ដែលអាចកើតមាននៅក្នុងដំណាក់កាលនេះអាចនឹងនាំឲ្យមានផលវិបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ និងបង្កឲ្យមានការប៉ះពាល់ខូចខាតដល់ការសិក្សារបស់កុមារនាពេលអនាគតមិនអាចចៀសរួចបានឡើយ។

វ័យមត្តេយ្យសិក្សា គឺជាវ័យមួយដែលកុមារតូចឈានទៅទទួលបានបន្តិចម្ដងៗ នូវសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើការសម្របសម្រួលក្នុងការធ្វើការសហការជាមួយកុមារដទៃ។ ឋិតនៅក្នុងវ័យនេះដែរ រាងកាយរបស់កុមារមានសភាពកាន់តែទន់ភ្លន់ឡើងៗ ហើយចលនាដៃរបស់កុមារក៏មានភាពកាន់តែប៉ិនប្រសប់ជាងពីមុនដែរ។ វ័យមត្តេយ្យសិក្សា គឺជាវ័យមួយដែលកុមារចាប់ផ្ដើមយល់បន្តិចម្ដងៗពីភាសា (ពាក្យសំដី) របស់អ្នកដែលនៅជុំវិញខ្លួនដែលកុមារក្លាយទៅជាមនុស្សមានសមត្ថភាពអាចនិយាយពីអ្វីដែលខ្លួនបានសង្កេតឃើញ និងមាននៅក្នុងចិត្ត អាចនិយាយបញ្ជាក់បានពីទំនាក់ទំនងរវាងហេតុនិងផល រវាងលំហហើយនឹងពេលវេលាដែលខ្លួនកំពុងតែស្វែងយល់ ហើយអាចរំលឹកពីអនុស្សាវរីយ៍ (ការចងចាំ) របស់ខ្លួនឡើងវិញបានទាំងអស់។ គឺដោយសារតែការធ្វើសកម្មភាពជាមួយវត្ថុផ្សេងៗ និងដោយសារការព្យាយាមធ្វើគ្រាប់តាមមងៗរបស់ខ្លួននេះហើយ ដែលកុមារតូចធ្វើការហ្វឹកហាត់ និងអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពផ្សេងៗរបស់ខ្លួនព្រមៗគ្នាដែរ។

ដើម្បីអភិវឌ្ឍបានល្អ កុមារត្រូវការធ្វើចលនា (ការកម្រើក) សម្ដែងចេញនូវអ្វីៗដោយខ្លួនឯង គ្មានការបង្ខិតបង្ខំ។ នៅពេលបានធ្វើចលនាផ្សេងៗតាមចំណង់ និងសេចក្ដីត្រូវការរបស់ខ្លួនហើយ កុមារនឹងទទួលបាននូវភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើចលនារបស់រាងកាយបន្តិចម្ដងៗ កុមារនឹងធ្វើឲ្យកាយវិការផ្សេងៗរបស់ខ្លួន មានភាពកាន់តែជាក់លាក់ឡើងៗ។ កុមារនឹងឈានទៅគ្រួតត្រាលើផ្នែកចលករបានយ៉ាងល្អប្រសើរ ហើយដែលទាំងអស់នេះមានភាពចាំបាច់បំផុតចំពោះការហាត់រៀនរបស់កុមារនៅឯសាលាក្នុងពេលអនាគត។

កុមារត្រូវការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ ហើយចង់ឲ្យអ្នកដទៃស្ដាប់តាមខ្លួនជានិច្ច។ កុមារត្រូវការស្រាវជ្រាវ កុមារត្រូវការស្វែងយល់ និងរកឃើញពីពិភពមនុស្សដោយខ្លួនឯង។

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការលូតលាស់ឥតឈប់ឈររបស់កុមារនេះ មនុស្សធំឬមនុស្សពេញវ័យត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីណែនាំកុមារឲ្យចេះពង្រីងរាល់ចំណេះដឹងដែលខ្លួនទទួលបានរួចមកហើយ ឲ្យកុមារចេះបំបែក និងធ្វើឲ្យចំណេះដឹងទាំងនោះកាន់តែទូលំទូលាយឡើងថែមទៀត តាមរយៈការផ្ដល់ឲ្យកុមារនូវឱកាសដ៏សមស្រប ដើម្បីអនុវត្តជាក់ស្ដែងរាល់បំនិនដែលខ្លួនមាននោះ។

ប៉ុន្តែដើម្បីរីកចម្រើនឡើងបាន កុមារក៏ត្រូវការដឹងច្បាស់នៅក្នុងខ្លួនថា ខ្លួនត្រូវបានគេស្រឡាញ់ និងស្វាគមន៍ចំពោះវត្តមានរបស់ខ្លួនជានិច្ច។ កុមារត្រូវការសន្តិសុខសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន ហើយសន្តិសុខ ឬសុវត្ថិភាពនេះកើតចេញមកពីភាពស្រឡាញ់ ភាពកក់ក្ដៅ និងការគាំទ្រដែលអ្នកនៅជុំវិញកុមារផ្ដល់ឲ្យទៅកុមារ។ យ៉ាងណាមិញ តាមរយៈការ

សិក្សាស្រាវជ្រាវមួយចំនួនដែលគេបានលើកឡើងស្ដីពីអាកប្បកិរិយារបស់កុមារបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា ជាទូទៅចំពោះកុមារដែលទទួលបាន[illegible] [illegible]ភ័យខ្លាចតិចជាង មានទំនុកចិត្តច្រើនជាង និងបង្ហាញថា គេចេះមានការចាប់អារម្មណ៍ និងចេះចង់ដឹង ចង់ឃើញច្រើនជាងកុមារឯទៀតដែលគ្មានសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន។

ជាមួយគ្នានេះ គេពុំគប្បីធ្វេសប្រហែសចំពោះការផ្ដល់ និងការប៉ប៉ននំចំណីអាហារឲ្យបានជិតដល់ដល់កុមារគ្រប់រូបឡើយ។ ដើម្បីអភិវឌ្ឍបានល្អ កុមារត្រូវការនូវចំណីអាហារដែលសមស្រប។ ដូចគ្នានឹងយានយន្តមួយដែលត្រូវការប្រេងឥន្ធនៈ ដើម្បីបើកបរទៅមុខបានដូច្នោះដែរ កុមារត្រូវការថាមពលដែលផ្ដល់ដោយចំណីអាហារដែលកុមារបរិភោគជារាល់ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍គ្រាប់ធញ្ញ-ជាតិផ្សេងៗ (ស្រូវ ពោត...) បន្លែមើម ប្រេងធញ្ញជាតិ ស្ករ ជាអាហារដែលផ្ដល់ឲ្យកុមារនូវថាមពលចាំបាច់ក្នុងការធ្វើឲ្យប្រព័ន្ធចលករទាំងអស់នៅក្នុងខ្លួន មានដំណើរការប្រព្រឹត្តទៅជាប្រក្រតី។ អាហារផ្សេងៗទៀតដូចជាស្លឹកឈើ ផ្លែឈើ និងបន្លែផ្សេងៗអាចជួយការពារកុមារទប់ទល់នឹងជំងឺមួយចំនួនបាន។ សាច់ ត្រី ទឹកដោះគោ សណ្ដែកដី ស្ករ ជាអាហារដែលសម្បូរទៅដោយជាតិប្រូតេអ៊ីន អាចជួយដល់ការកសាងរាងកាយរបស់កុមារ និងអាចជួយឲ្យកុមារកើតចំរើនធំធាត់ឡើងយ៉ាងល្អ។

កុមារត្រូវការពេលវេលាខ្លះដើម្បីគេង និងសម្រាកផងដែរ។ យ៉ាងណាមិញ រាល់ចំណេះដឹងរបស់កុមារត្រូវបានពង្រឹង ជាពិសេសនៅ ក្នុងពេលដែលកុមារគេងលក់នេះ។ ពេលខ្លះ កុមារអាចបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ថា មានការហត់នឿយខ្លាំងណាស់។ ដូច្នេះ គេត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់ស្ដាប់កុមារ និងផ្ដល់ឲ្យកុមារនូវឱកាសបានសម្រាកខ្លះ។

នៅទីបំផុត សុខភាពនៅតែជាមូលដ្ឋានមួយក្នុងចំណោមមូលដ្ឋានដទៃទៀត ដែលកំណត់ការលូតលាស់ និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ។ កុមារម្នាក់ដែលមានសុខភាពល្អ មុខជានឹងមានរាងកាយសកម្ម ស្វាហាប់ រហ័សរហួន ហើយមានការចង់ដឹងចង់ឃើញមិនចេះឈប់ឈរ និងមានបញ្ហាទៀតផង។

ដើម្បីបង្ការបញ្ហាផ្សេងៗដែលអាចកើតឡើងចំពោះសុខភាពកុមារ គេចាំបាច់ត្រូវតែគោរពក្បួនអនាម័យឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន។ ត្រូវតាមដានការលូតលាស់របស់កុមារឲ្យបានទៀតទាត់ ត្រូវបញ្ចៀសគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗដែលអាចកើតឡើងចំពោះកុមារ ត្រូវចាក់ថ្នាំបង្ការឱ្យកុមារ និងត្រូវធ្វើអន្តរាគមន៍ឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ការណ៍បើមានបញ្ហាអ្វីមួយកើតឡើងចំពោះកុមារ។

មនុស្សពេញវ័យមានតួនាទីសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវបំពេញនៅចំពោះមុខកុមារដែលឋិតនៅក្នុងដំណាក់កាលអាយុ ៦ឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតនោះគឺៈ ការផ្ដល់ឲ្យកុមារនូវឱកាសដ៏សមស្រប ដើម្បីអភិវឌ្ឍរាល់លទ្ធភាពទាំងអស់ដែលខ្លួនគេមានឲ្យបានជាអតិបរមា។

(អត្ថបទដកស្រង់ពី កុមារ និងការអភិវឌ្ឍ របស់អ្នកស្រី សង់ តាល់វ៉ូឌីយ
ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសផ្នែកកុមារតូច)

អ្នកស្រី ប៊ុន សារ៉ែន

ការបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តនៅបឋមសិក្សា

ដើម្បីជួយសម្រួលការងារបង្រៀន និងរៀនរបស់លោកគ្រូអ្នកគ្រូនៅបឋមសិក្សាផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត យើងខ្ញុំនឹងបង្ហាញជូនខ្លះៗនូវឧទាហរណ៍នៃការបង្រៀន និងរៀនវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តមួយចំនួនជាបន្តបន្ទាប់។ ជាបឋមនេះ យើងខ្ញុំសូមបង្ហាញជូនអំពីការណែនាំអនុវត្តទូទៅ ដើម្បីជាចំណេះដឹងមូលដ្ឋាន និងជាបំណិនការងារធានាគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន។

ឯកសារនេះនឹងត្រូវផ្តល់ជូនសាលារៀនសម្រាប់បម្រើសកម្មភាពអប់រំសិស្ស លើការសិក្សាមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្តនៅថ្នាក់ទី៤ ទី៥ និងទី៦។ ក្នុងម៉ូឌុល ឬមេរៀននីមួយៗគណៈកម្មការនិពន្ធបានចងក្រងនូវធាតុសំខាន់ៗដូចជា ព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូ (ខ្លឹមសារមេរៀនសំខាន់ៗ វាក្យស័ព្ទ របៀបសំយោគ ការប្រើប្រាស់ក្តារខៀន ការផលិតសំណេរ ការវាយតម្លៃ កិច្ចការផ្ទះ ឬបណ្តាំផ្ញើ) វត្ថុបំណងមេរៀន និងសកម្មភាពបង្រៀន (លំនាំបង្រៀន សម្ភារៈ ការផ្តល់ចំណេះដឹង បំណិន ឥរិយាបថ ការពង្រឹង ឬពង្រីកចំណេះដឹង និងបណ្តាំផ្ញើ) ដើម្បីជួយអ្នកគ្រូ លោកគ្រូក្នុងការបង្រៀនវិទ្យាសាស្ត្រឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ដូច្នេះ អ្នកគ្រូលោកគ្រូគប្បីអនុវត្ត៖

ក.ការបង្រៀនតាមឯកសារនេះតាមដំណាក់កាលគោលការណ៍

១.ការដាក់បញ្ហា (ដោយគ្រូ ឬសិស្ស)

២.សម្មតិកម្ម ឬការទស្សន៍ទាយ ឬការប៉ាន់ស្មាន ឬការផ្តល់យោបល់

៣.ការពិសោធ (ប្រើប្រាស់បំណិនវិទ្យាសាស្ត្រៈ ការសង្កេត ការគណនា ការប្រៀបធៀប ចំណែកថ្នាក់ វាស់វែង ការផ្តល់ព័ត៌មាន ការគ្រួតពិនិត្យពីអថេរដែលប្រែប្រួល ការរៀបចំការពិសោធ ការកត់ត្រា និងការសន្និដ្ឋាន)

៤.ការផ្ទៀងផ្ទាត់ (លទ្ធផលពិសោធន៍ជាមួយនឹងការទស្សន៍ទាយ ឬសម្មតិកម្ម ឬការប៉ាន់ស្មាន)

៥.ការសន្និដ្ឋាន (ទៅមើលទ្រឹស្តីដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហា)។

ខ.ការបង្រៀនតាមឯកសារនេះ ត្រូវធ្វើការពិសោធ និងសន្និដ្ឋាន ដើម្បីចងក្រងធ្វើជាមេរៀន

អាស្រ័យហេតុនេះសូមអ្នកគ្រូ លោកគ្រូ៖

១.រៀបចំកម្រងសំណួរសម្រាប់ឲ្យសិស្សទស្សន៍ទាយ ឬប៉ាន់ស្មាន ធ្វើពិសោធន៍ ផ្ទៀងផ្ទាត់

២.រៀបចំសម្ភារៈសម្រាប់ឲ្យសិស្សធ្វើពិសោធន៍

៣.រៀបចំខ្លឹមសារ ឬការណែនាំសម្រាប់ឲ្យសិស្សធ្វើពិសោធន៍

៤.ណែនាំសិស្សពីរបៀបកត់ត្រាលទ្ធផលពិសោធន៍

៥.ណែនាំសិស្សឲ្យចេះកំណត់រកពាក្យគន្លឹះដើម្បីចងក្រងជាមេរៀនសង្ខេប។

គ.ការសិក្សាវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត អ្នកគ្រូ លោកគ្រូត្រូវដឹកនាំសិស្សឲ្យអនុវត្តនូវសំណេរផ្សេងៗ៖

១.សំណេរជាបុគ្គល ជាការកត់ត្រាគំនិតសម្រាប់ត្រិះរិះពិចារណា។ ក្នុងមេរៀននីមួយៗអាចមានសំណេរទាក់ទងនឹង៖

- ការប៉ាន់ស្មាន
- ការគូសគំនូសតាង
- ការកត់ត្រាផ្សេងៗ
- ការចម្លងមេរៀនសង្ខេប និងកិច្ចការផ្ទះ
- ការឆ្លើយនឹងសំណួរក្នុងវាយតម្លៃ។

២.សំណេរជាក្រុម ជាការកត់ត្រាពីអ្វីដែលក្រុមបានយល់ បានរកឃើញ និងបានសន្និដ្ឋានមានៈ

- ការគូសគំនូសតាង
- ការកត់ត្រាលទ្ធផលនៃការសង្កេត ឬពិសោធន៍
- ការតែងឈ្មោះដោយប្រើពាក្យគន្លឹះ។

៣.សំណេរប្រមូលក្នុងថ្នាក់ ជាសំណេរដែលបានមកពីការបូកសរុប និងសំយោគរបស់គ្រូ ដើម្បីចងក្រងជាមេរៀនសង្ខេប។

ឃ.របៀបសំយោគ

ក្រោយពេលធ្វើការងារក្រុម អ្នកគ្រូ លោកគ្រូតែងតែឲ្យតំណាងក្រុមសិស្សឡើងរាយការណ៍។ ក្រោយពេលរាយការណ៍ អ្នកគ្រូ លោកគ្រូត្រូវធ្វើការបូកសរុប ឬសំយោគរបាយការណ៍របស់ក្រុមសិស្សទាំងអស់ យកមកចងក្រងធ្វើជាមេរៀនសង្ខេប។ ដើម្បីឲ្យការសំយោគមានលក្ខណៈងាយស្រួល អ្នកគ្រូ លោកគ្រូ គប្បី:

- ឲ្យតំណាងក្រុមណាម្នាក់ឡើងរាយការណ៍ ហើយតំណាងក្រុមផ្សេងៗទៀតចាំគូស ☑ នូវខ្លឹមសារណាដែលមានន័យដូចគ្នានឹងក្រុមដែលកំពុងអាន។
- បន្ទាប់មក អ្នកគ្រូ លោកគ្រូដឹកនាំសិស្សទាំងអស់ឲ្យពិនិត្យខ្លឹមសារដែលនៅសល់ និងខ្លឹមសារដែលបានគូស ☑ នោះថា តើមានន័យត្រឹមត្រូវហើយឬនៅ។ ប្រសិនបើខ្លឹមសារទាំងនោះក្រុមថ្នាក់យល់ថា មិនទាន់ត្រឹមត្រូវនៅឡើយ អ្នកគ្រូ លោកគ្រូគប្បីឲ្យសិស្សធូតចោល។ ក្នុងករណីដែលសិស្សមានចម្ងល់លើខ្លឹមសាររបស់ក្រុមណាមួយ ត្រូវឲ្យតំណាងក្រុមនោះពន្យល់ ឬគ្រូជួយពន្យល់។
- ចុងបញ្ចប់ គប្បីឲ្យសិស្សពិនិត្យសាជាថ្មីម្តងទៀតថា តើគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ ប្រសិនបើខ្លឹមសារនៃចម្លើយទាំងអស់មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ នោះអ្នកគ្រូ លោកគ្រូ គប្បីបំពេញបន្ថែមខ្លឹមសារដើម្បីឲ្យមានន័យគ្រប់គ្រាន់ (ដោយមិនចាំបាច់សរសេរឡើងវិញទាំងអស់នោះទេ)។

ការធ្វើបែបនេះអាចចំណេញពេលវេលាផង និងអាចជួយសិស្សឲ្យខិតខំធ្វើការងារក្រុមផង ព្រោះគេនឹងយល់ថា ខ្លឹមសារដែលពួកគេធ្វើ សុទ្ធតែមានប្រយោជន៍ និងជាគំនិតរបស់គេពិតៗ។

ង.ការប្រើប្រាស់ក្តារខៀន

ពេលបង្រៀន អ្នកគ្រូ លោកគ្រូគប្បីចែកក្តារខៀនជា ៣ផ្នែក ដើម្បីឲ្យសិស្សមើលឃើញនូវចំណេះដឹងផ្សេងៗ៖

ផ្នែកខាងឆ្វេង	ផ្នែកកណ្តាល	ផ្នែកខាងស្តាំ
- ការប៉ាន់ស្មានរបស់សិស្ស	- កត់ត្រាពាក្យគន្លឹះ - បិទគំនូសតាង	- មេរៀនសង្ខេប

ច.វាយតម្លៃ

នៅពេលបង្រៀនមេរៀននេះចប់ អ្នកគ្រូ លោកគ្រូគប្បីធ្វើតេស្តវាយតម្លៃដើម្បីឲ្យដឹងថា ៖

- តើសិស្សទទួលចំណេះដឹង បំណិន តាមការកំណត់ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាហើយឬនៅ?
- តើការបង្រៀននេះសម្រេចវត្ថុបំណងដែរឬទេ?
- តើអ្នកគ្រូ លោកគ្រូនៅមានចំណុចអ្វីខ្លះទៀតដែលត្រូវបំពេញបន្ថែម?

ឆ.កិច្ចការផ្ទះ

អ្នកគ្រូ លោកគ្រូគប្បីដាក់លំហាត់ឲ្យសិស្សយកទៅសិក្សាស្រាវជ្រាវស្វែងយល់បន្ថែម ដើម្បីពង្រឹង និងពង្រីកចំណេះដឹង ជាពិសេសចេះយកចំណេះដឹងទាំងនេះទៅអនុវត្តក្នុងជីវភាពរស់នៅជាក់ស្តែង។ (នៅមានត)

លោក ប៊ុន សារិទ្ធ
វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ

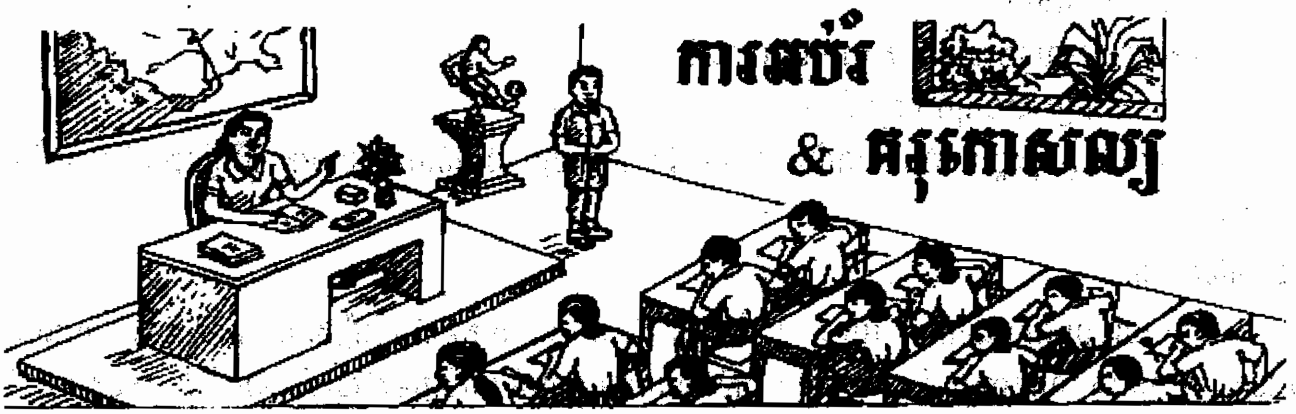

ការលើកកម្ពស់ស្វ័យឱ្យតម្លៃ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការឱ្យតម្លៃ

២.កែលំអការយល់ពីតម្លៃ

ការឱ្យតម្លៃ គឺអ្វីដែលយើងយល់ថាត្រឹមត្រូវ ហើយយល់ថាសំខាន់អំពីខ្លួនយើង អំពីអ្នកដទៃ ឬអំពីពិភពនេះ។ គ្រប់មនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែមានការឱ្យតម្លៃទៅលើអ្វីមួយ។ ឧទាហរណ៍ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់លោកយល់ថា មនុស្សត្រូវតែទទួលផលតាមអំពើរបស់ខ្លួន។ ដូចនេះមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវតែប្រព្រឹត្តនូវអំពើល្អជានិច្ច។ យើងអាចនិយាយថា តម្លៃរបស់ព្រះពុទ្ធគឺអំពើល្អ។ តម្លៃត្រូវបានកសាងឡើងពីការរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ។ ការរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានដែលពោរពេញទៅដោយការយោគយល់គ្នា ដែលមនុស្សទាំងអស់គោរពគ្នា ស្គាល់តម្លៃគ្នា ស្មោះត្រង់នឹងគ្នា នាំឱ្យគេឱ្យតម្លៃលើភាពស្មោះត្រង់ ការគោរពគ្នា ការរស់នៅបែបសុខដុមជាមួយគ្នា។ គេថា តម្លៃរបស់មនុស្ស គឺភាពស្មោះត្រង់ ការគោរពគ្នា ការរស់នៅបែបសុខដុមជាមួយគ្នា។ យើងអាចនិយាយថា នេះជាតម្លៃវិជ្ជមាន។ ដោយឡែក ពួកជនពាលរមែងឱ្យតម្លៃអំពើពាល អំពើហិង្សា ការកាប់សម្លាប់។ តម្លៃរបស់វាគឺអំពើពាល។ គឺជាតម្លៃអវិជ្ជមាន។

តម្លៃមានឥទ្ធិពលយ៉ាងធំធេងទៅលើឥរិយាបថ ឬសកម្មភាពរបស់មនុស្ស ហើយក៏កំណត់នូវលក្ខណៈ ឬចរិតរបស់មនុស្ស។ មនុស្សដែលមើលឃើញតម្លៃវិជ្ជមានរមែងធ្វើសកម្មភាពត្រឹមត្រូវ ប្រកាន់ឥរិយាបថល្អ ហើយក៏មានចរិតត្រឹមត្រូវដែរ។

តម្លៃ ⇨ ឥរិយាបថ ឬសកម្មភាព ⇨ លក្ខណៈ ឬចរិត

តម្លៃអវិជ្ជមាននាំឱ្យមនុស្សមានឥរិយាបថ ឬសកម្មភាពមិនល្អ ហើយលក្ខណៈ ឬចរិតរបស់គេក៏មិនល្អទៅតាមនោះដែរ។ ការរស់នៅតាមសភាពស្មុគស្មាញពីកុមាររបស់ប៉ុល ពត ធ្វើឱ្យយល់ពីសង្គមមនុស្សបែបខ្មៅងងឹត ឱ្យតម្លៃមនុស្ស និងសង្គមក្នុងផ្លូវអវិជ្ជមាន។ ជាលទ្ធផល គាត់បានធ្វើសកម្មភាពដែលនាំកម្ពុជាទៅកាន់មហន្តរាយទាំងស្រុង។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះពុទ្ធមានការជឿជាក់លើមនុស្ស ផ្តល់តម្លៃជាវិជ្ជមានចំពោះមនុស្ស។ ប្រការនេះបាននាំឱ្យព្រះអង្គប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សពោរពេញដោយការគោរព និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ហើយជាលទ្ធផលមនុស្សអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង មានការលួងចិត្ត និងស្រាកស្រាន្តពីទុក្ខ។ ពុទ្ធសាសនាក៏នៅតែជាទស្សនវិជ្ជាមួយដែលរស់រវើក និងជឿនលឿន។

នាយកសាលាក៏យ៉ាងនេះដែរ នាយកសាលាណាដែលឱ្យតម្លៃ ទំនុកចិត្ត និងភាពស្មោះត្រង់នោះ រមែងធ្វើការជាមួយសិស្ស និងគ្រូដោយបើកចំហ ស្តាប់ពួកគេនិយាយដោយយកចិត្តទុកដាក់ ចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវជាមួយពួកគេ និងដឹកនាំសាលារៀនប្រកបដោយតម្លាភាព។ នាយកសាលាដែលជឿ ឬឱ្យតម្លៃថា សិស្សទាំងអស់អាចរៀនបាន នោះនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះសិស្សទាំងអស់ប្រកបដោយសមធម៌។ ជាលទ្ធផល សាលារបស់គាត់នឹងមានការរីកចំរើនក្នុងបរិយាកាសសុខដុម។ មនុស្សទាំងអស់ក្នុងសាលាមានការជំរុញអោយខំប្រឹងប្រែងធ្វើការងារ សិស្សទាំងអស់រៀនបានល្អ និងមានការរីកចំរើនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទាំងអស់គ្នាតាមសមត្ថភាពរបស់គេម្នាក់ៗ។

ប៉ុន្តែក៏មាននាយកសាលាដែលមានការឱ្យតម្លៃប្រកបដោយភាពអវិជ្ជមាន។ គាត់មានទំនុកចិត្តតែលើខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ មិនជឿជាក់ ឬឱ្យតម្លៃអ្នកធ្វើការជាមួយ។ ការឱ្យតម្លៃបែបនេះនាំឱ្យគាត់ធ្វើសកម្មភាពដឹកនាំតែបែបផ្តាច់ការ។ គាត់តែងតែបញ្ជា... មិនដែលស្តាប់អ្នកឯទៀតនិយាយ ឬចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវជាមួយពួកគេឡើយ។ ការដឹកនាំបែបនេះបានធ្វើឱ្យបុគ្គលិករបស់គាត់ខ្លាច មិនហ៊ានបញ្ចេញយោបល់ មិនសហការ ហើយរង់ចាំតែការណែនាំពីគាត់។ ប្រការនេះបានធ្វើឱ្យគាត់បាត់ឱកាសនឹងទទួលនូវគំនិតល្អៗ ការចូលរួម ការសហការ...ពីបុគ្គលិក សហគមន៍ មាតាបិតាសិស្សដែលពួកគាត់អាចនឹងទទួលបាន។

ដើម្បីបានក្លាយជាអ្នកដឹកនាំពូកែ នាយកសាលាត្រូវប្តូរការឱ្យតម្លៃរបស់ខ្លួនឱ្យមានភាពវិជ្ជមាន។ ខាងក្រោមនេះជាតម្លៃមួយចំនួនដែលអ្នកដឹកនាំគួរប្រកាន់យក:

- ទំនុកចិត្ត	- ភាពស្មោះត្រង់
- ការពិត	- យុត្តិធម៌
- ការស្តាប់គេនិយាយ	- ការទទួលយក
- ការយល់ចិត្ត	- ភាពសុខដុមជាមួយអ្នកដទៃ
- ភាពសមរម្យ	- វិន័យ
- ចែករំលែកការទទួលខុសត្រូវ	- ប្រើអំណាចជាមួយគ្នាមិនមែនប្រើអំណាចលើគេគ្រប់គ្នា។

ក្នុងឋានៈជានាយកសាលា អ្នកដឹកនាំត្រូវមានបន្ថែមនូវតម្លៃមួយចំនួនទៀតដែលទាក់ទងដល់កុមារ។ ពួកគេឱ្យតម្លៃថា:

- កុមារទាំងអស់ស្មើគ្នា និងត្រូវប្រព្រឹត្តមកលើដោយស្មើភាព
- កុមារទាំងអស់អាចរៀនបាន ហើយរៀនបានល្អប្រសិនបើគេបានទទួលនូវការជួយឧបត្ថម្ភបានសមស្រប
- សាលារៀនមានភារកិច្ចត្រូវជួយកុមារទាំងអស់ឱ្យបានរៀន
- សាលារៀនជាកន្លែងមួយដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវរៀន
- មនុស្សចាស់ក្នុងសាលាត្រូវផ្តល់គំរូជាអ្នករៀនដល់កុមារ។

មនុស្សទាំងអស់ក្នុងសាលាត្រូវតែយល់ និងឯកភាពលើតម្លៃខាងលើនេះ ហើយកំណត់ថាជាតម្លៃរួមក្នុងសាលា។ នេះជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់សម្រាប់ឈានទៅសម្រេចនូវចក្ខុវិស័យរបស់សាលា។ ប៉ុន្តែដោយហេតុថា មនុស្សគ្រប់រូបខុសគ្នានោះ ប្រការសំខាន់គឺក្នុងសាលាមួយតែងមានការយល់ពីតម្លៃខុសគ្នាពីម្នាក់ទៅម្នាក់។ នាយកសាលាគប្បីចេះសម្របសម្រួលដោយមិនត្រូវផ្តោតតែលើតម្លៃដែលខ្លួនយល់នោះឡើយ។ គាត់ត្រូវស្តាប់យោបល់អ្នកឯទៀត ទទួលស្គាល់តម្លៃរបស់គេហើយប្រមូលផ្តុំបង្កើតនូវតម្លៃរួមរបស់សាលា។ តម្លៃរួមមានន័យថា មិនមែនតម្លៃរបស់ម្នាក់មានអាទិភាពលើតម្លៃរបស់អ្នកឯទៀតនោះទេ ហើយក៏មិនមែនជាតម្លៃរបស់អ្នកដឹកនាំដែរ។ ឧទាហរណ៍ នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀនមួយចំនួនអាចមិនឯកភាពថា មនុស្សចាស់ទាំងអស់ក្នុងសាលាត្រូវរៀនជាប់ជានិច្ច ប៉ុន្តែប្រសិនបើគេចាប់ផ្តើមផ្តល់តម្លៃថា ម្នាក់ៗទាំងគ្រូបង្រៀន ទាំងនាយកសាលាត្រូវការបង្កើនចំណេះដឹង និងបំណិនរបស់ខ្លួនជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដូចនេះគេត្រូវឯកភាពជាយថាហេតុថា គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលាទាំងអស់គ្នាត្រូវតែរៀន។

ប្រសិនបើយើងមានការឱ្យតម្លៃបែបអវិជ្ជមានហើយនោះ យើងត្រូវតែប្ដូរទៅរកការឱ្យតម្លៃវិជ្ជមានវិញ ព្រោះការឱ្យតម្លៃគឺជាគ្រឹះនៃស្វ័យឱ្យតម្លៃ និងការកសាងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើង។ ការប្ដូរការឱ្យតម្លៃពិតជាការពិបាក។ វាទាមទារនូវពេលវេលា និងការខំប្រឹងប្រែង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងអាចប្ដូរការឱ្យតម្លៃរបស់យើងពីអវិជ្ជមានមកវិជ្ជមានហើយនោះ យើងនឹងមិនត្រឹមតែក្លាយជាអ្នកដឹកនាំពូកែប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងនឹងមានជោគជ័យក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនថែមទៀត។ (នៅមានត)

លោក អ៊ុំ សារីក និវត្តន៍ជន

កាព្យគោលពីញៀន

(បទកាកគតិ)

*ញៀនក្នុងលោកកីយ៍ ពុំអាចដើម្បី ស្រដីពណ៌នា ញៀនជក់បារី
ញៀនជាប់ស៊ីស្លា ញៀនផឹកស្រា ញៀនជក់អាភៀន។*

*ញៀនល្បែងស៊ីសង ញៀនក្រេកទ្រង់ ញៀនខំសូត្ររៀន ញៀនដើរលេងយប់
តាមច្រកតាមភៀន មួយយ៉ាងហៅញៀន ជក់មើលមហោស្រព។*

*ញៀនលេងចត្រង្គ ញៀនតែងរូបអង្គ ញៀនលាបទឹកអប់ ញៀនជក់កញ្ឆា
និងញៀនទាំងគ្រប់ ពណ៌នាពុំចប់ សុទ្ធតែហៅញៀន។*

*ញៀនទាំងអស់នេះ មានញៀនខ្លះចេះ បំពេញការរៀន ឱ្យមានចំណេះ
វិជ្ជារបៀន បែបនេះហៅញៀន បំពេញប្រយោជន៍។*

*ញៀនធ្វើការងារ ធ្វើស្រែចម្ការ មិនឱ្យខ្វះហោច នេះត្រូវញៀនចុះ
ព្រោះមានប្រយោជន៍ បើមានការហោច កុំបីញៀនឡើយ។*

*ញៀនដុសខាត់ចិត្ត កាន់សីលសុចរិត ញ៉ាំងចិត្តឱ្យស្បើយ ចាកក្ដីសៅហ្មង
រង់ចាំដល់ត្រើយ មានសុខកន្ដើយ ហៅញៀនផ្លូវធម៌។*

*អ្នកប្រាជ្ញសរសើរ ជននេះញៀនដើរ តាមផ្លូវបវរ ព្រះឥន្ទទេព្ដា
នាំគ្នាឱ្យពរ ឃ្លាតក្ដីវិវរ ព្រោះញៀនផ្លូវធម៌។*

សម្ដេចព្រះសង្ឃរាជ **ជួន ណាត**

មូលភេទ អ-អ៊ (គ)

ខ.ក្បួនប្រាប់ស្រៈក្នុងពាក្យពីរព្យាង្គ

ពាក្យពីរព្យាង្គគឺជាបន្សំនៃព្យាង្គទីមួយ និងព្យាង្គទីពីរ។ ដូចនេះវាអាចមានទំរង់ច្រើនយ៉ាងដូចជា៖

០១ស/០៤ស ៖ កករ កៅអី គោបា ខទា បបូរ សសរ សរសៃ សាកេ
០១ស/០៤ស០៦ ៖ គោមួយ ចចឹក បបោស កកោះ ខទាក់ សាបាល សូរេច
០១ស/០៤០៥ស ៖ គោព្រៃ ពន្លៃ ពក្លា ពន្លើ សស្លោ ស៊ិទ្រូ
០១ស/០៤០៥ស០៦ ៖ កខ្វក់ កក្អាក កក្រោះ គោឆ្នាត់ ខទ្រើត សស្រិប សុក្រំ
០១០២ស/០៤ស ៖ ឆ្មាបា ក្របី ក្រទា ក្តីណា ទ្រហោ ស្លាដៃ ស្រកី ស្រមៃ
០១០២ស/០៤ស០៦ ៖ ក្រកោះ ត្រកង ប្រកប ស្មើរកោះ ស្របាល ប្រចៀវ
០១០២ស/០៤០៥ស ៖ គ្រឹក្រ ខ្ទីខ្ទា ខ្ទរខ្ទំ ឆ្នែឆ្នា ភ្លឺភ្លើ ថ្មើរព្រៃ ថ្លៃថ្នូរ
០១០២ស/០៤០៥ស០៦ ៖ ក្តីក្តាំ ខ្ទរខ្ទាយ ទ្រទ្រង់ ប្រច្ឆិត ប្រែប្រួល ខ្មីឃ្មាត
០១ស០៣/០៤ស ៖ កង្វេរ បង្ហា បញ្ញា សន្ទៃ សន្ទោ បង់ក ចាំតែ
០១ស០៣/០៤ស០៦ ៖ កង្វល់ តន្តឹន បញ្ចេញ បន្លឹង សងខាង សំនឹក
០១ស០៣/០៤០៥ស ៖ កំព្រា ខាន់ស្លា សង់ខ្សា សៀតផ្កា ខងក្រៅ
០១ស០៣/០៤០៥ស០៦ ៖ កំប្លោក ចិញ្ច្រាំ សង្គ្រប់ សង់ជ្រោង សកម្ម៉ុក
០១០២ស០៣/០៤ស ៖ ស្រាប់តែ ភ្នែកគោ ភ្ជាក់ងារ គ្រោះជា ក្តាំងងារ
០១០២ស០៣/០៤ស០៦ ៖ ត្រើយលយ ក្រាក់អាច ភ្លាំងហាយ ភ្លាំពាក់ ខ្លង់រាប
០១០២ស០៣/០៤០៥ស ៖ ខ្សៀវខ្វារ ខ្មេចខ្ទី ខ្មោះខ្ទរ ត្រួតត្រា ត្បូញត្នោរ គ្រាំគ្រា
០១០២ស០៣/០៤០៥ស០៦ ៖ ក្អេងក្អាង ត្រង់ត្រាប់ ទ្រង់ទ្រាយ ប្រុងប្រៀប...។

ករណីមានឥទ្ធិពលមូលភេទ

ក្នុងពាក្យពីរព្យាង្គពេលខ្លះ ០១ អាចមានឥទ្ធិពលមូលភេទទៅលើ ០៤ បានសេចក្តីថា ០១ អាចនាំ ០៤ អោយប្តូរមូលភេទបានដោយមិនចាំបាច់ប្រើវណ្ណយុត្តិ។

ក្នុងបណ្តាពាក្យពីរព្យាង្គទាំងអស់ ពាក្យពីរព្យាង្គដែលមានឥទ្ធិពលមូលភេទច្រើនតែជាពាក្យកំនើត ឬជាពាក្យក្លាយ។ ទំរង់វែងជាងគេនៃទំរង់របស់ពាក្យពីរព្យាង្គ គឺទំរង់ដូចនេះ ០១០២ស០៣/០៤០៥ស០៦។ លេខដែលនៅជាប់នឹងព្យញ្ជនៈ កំនត់ទីតាំងនៃសញ្ញាព្យញ្ជនៈក្នុងព្យាង្គ។ លេខនេះពុំមានប្រែប្រួលម្តងបែបនេះ ម្តងបែបនោះឡើយ។

ឧ.០១ សំគាល់សញ្ញាព្យញ្ជនៈធាតុទី១នៃសញ្ញាព្យញ្ជនៈផ្សំដើមព្យាង្គទី១ ឬព្យញ្ជនៈដើមព្យាង្គទី១។

០៣ សំគាល់សញ្ញាព្យញ្ជនៈប្រកបនៃព្យាង្គទី១។

០៤ សំគាល់សញ្ញាព្យញ្ជនៈធាតុទី១នៃសញ្ញាព្យញ្ជនៈផ្សំដើមព្យាង្គទី២ ឬព្យញ្ជនៈដើមព្យាង្គទី២។

ឧ.១.ក្បួនទី១

ឧទាហរណ៍៖ សំងំ សំញែង សំនឹក ត្រមង់ សំយាប កំរាល កន្លាត កង្វល់...។

វិភាគពាក្យ សំងំ៖ ស ជាពួក អ ក្នុងក្រុម១ដែលជាក្រុមខ្លាំង ឬ "ស ជា អ១"។
ង ជាពួក អ៊ ក្នុងក្រុម២ដែលជាក្រុមខ្សោយ ឬ "ង ជា អ៊២"។

ង ត្រូវប្តូរមូលភេទតាមមូលភេទរបស់ ស ជាពួក អ វិញ។

ដូចនេះ សំ (ជាព្យាង្គ អ) + ងំ (ជាព្យាង្គ អិ) > សំងំ (ជាព្យាង្គពួក អ ទាំងពីរ)។

ទំរង់ ៖ [ព១សព៣] + [ព១សព៣] > [ព១សព៣/ព៤សព៦]

រូបមន្ត ៖ [ព១សព៣] + [ព១សព៣] > [ព១សព៣/ព៤សព៦]

ព១ ជា អ១ ព១ ជា អិ២

ព្យាង្គ អ + ព្យាង្គ អិ > ព្យាង្គ អ/ព្យាង្គ អ

ក្នុងទីនេះ ព១ មានឥទ្ធិពលនាំ ព៤ អោយប្តូរមូលភេទជាពួក អ ដោយមិនចាំបាច់ប្រើវណ្ណយុត្តិមូសិកទន្ត (៉)។

ក្បួន ៖ ក្នុងពាក្យពីរព្យាង្គ កាលណាព្យាង្គ អ ខាងដើមកើតមកពីសញ្ញាព្យញ្ជនៈ អ១ ព្យាង្គ អិ ខាងចុងដែលកើតមកពីសញ្ញាព្យញ្ជនៈ អិ២ ត្រូវផ្សេងជាព្យាង្គ អ វិញ គឺថា ព១ ជាអ្នកកំនត់សូរស្រៈពួក អ ក្នុងព្យាង្គទាំងពីរ។

ឧទាហរណ៍បញ្ជាក់៖

កំញន កំញាន កំរ កំរង កំរាល កំរាស់ កំរើក កន្លង កន្លង់ កន្លាត កន្លាស់ កង្វល់ កង្វារ កង្វេរ ក្រញង់ ក្រញរ ក្រញី ក្រមរ ក្រមា ក្រមី ក្រមៅ ក្រយា ក្រវង់ ក្រវិល ចរី ចំងាយ ចំរក ចំរាញ់ ចំរឹង ចំរូង ចំលង ចំលាក់ ចំលើយ ចង្រក ចង្រប់ ចង្រិត ចង្រៃ ចង្វា ចង្វាក់ ចង្វាយ ចង្វែក ច្រងក់ ច្រងាង ច្រមុះ ច្រមូល ច្រវា ច្រវាក់ ច្រវោះ ដំណើច ដំរី ដំរែក តង្វាយ តំរង តំរាយ តំរិះ តំរុយ តំរាំ តំលង់ តំលា តំលឹង តំលៃ តំលោះ តារាង តាវៅ ត្រងាល ត្រដើល ត្រងោល ត្រមង់ ត្រមុល ត្រមែង ត្រមោល ត្រមោច ត្រមោល ត្រយង ត្រយង់ ត្រយូង ត្រលប់ ត្រលាត់ ត្រលិន ត្រលុច ត្រលាំង បង្រាស បង្រះ បង្វិល បង្វឹក បង្វេច បង្វែង បង្វែរ បញ្ញើ បញ្ញែ បញ្ញែម បន្លប់ បន្លា បន្លាច បន្លាយ បន្លាស់ បន្លិច បន្លី បន្លុង បន្លុយ បន្លែ បន្លែង បន្លោះ បន្លំ បំរាប បំរាម បំរាស បំរឹង បំរុង បំរើ បំរះ បារី បារាំ បារាំង បាលី ប្រមង់ ប្រមា ប្រមាញ់ ប្រមាត់ ប្រមឹក ប្រមុច ប្រមុញ ប្រមុំ ប្រមូល ប្រមើល ប្រមេ ប្រមែ ប្រមោក ប្រមោយ ប្រយោល ប្រលង ប្រលង់ ប្រលុក ប្រលុញ ប្រលុស ប្រលេះ ប្រលែង ប្រលោម ប្រលោះ ប្រវា ប្រវាយ ប្រវាស់ ប្រវេប្រវា ប្រវែង ប្លាំ សង្វាត សង្វារ សង្វិល សង្វែក សង្វោយ សន្លង់ សន្លប់ សន្លាក់ សន្លាង សន្លឹក សន្លឹង សន្លឹម សន្លុង សមូវ សំងាច សំងាត់ សំងើច សំងំ សំញាញ សំញេញ សំញែញ សំរក សំរង់ សំរន់ សំរប សំរស់ សំរាក សំរាត សំរាប់ សំរាយ សំរាល សំរាស់ សំរិត សំរិល សំរឹង សំរុក សំរុង សំរុញ សំរុត សំរុះ សំរូត សំរូប សំរើប សំរេក សំរេង សំរេច សំរេះ សំរែក សំរែង សោំច សំរោប សំរោះ សំរាំង សំល សំលក់ សំលប សំលាក សំលាក់សំខាន់ សំលាញ់ សំលាប់ សំលេច សំលឹង សំលុក សំលុយ សំលុត សំលើត សំលេក សំលែរ សារាយ សារុង អង្វរ អង្វែង អំរ អំរស់...។

(នៅមានត)

លោក **សួរ មុយឃៀង**

꧁📖꧂

> *- កូនក្មេង បរិបូណ៌ដោយរូប និងវ័យក្មេង សម្ភពក្នុងត្រកូលដ៏ពិសាល*
> *តតចេះនឹងវិជ្ជាអ្វី មិនមានរាសីរុងរឿងទេ ដូចផ្កាចារតតមានក្លិនក្រអូប។*
>
> **ស្រីហិតោបទេស**

ការដោះស្រាយចំណោទ (៥)

ដំណាក់ទី៤: ការសន្និដ្ឋាន

- គ្រូសួរ:

«កាលពីមុន អ្នកទាំងអស់គ្នាធ្លាប់បានឃើញចំណោទជាអត្ថបទសំណេរ ចំពោះតារាងនេះ តើគេអាចចាត់ទុកវាជាចំណោទដែរឬទេ? ព្រោះអ្វី? (ជាចំណោទ ព្រោះវាមានពត៌មានជាអក្សរ និងជាលេខ ព្រមទាំងមានសំណួរ)»

- ឲ្យសិស្សឆ្លើយឲ្យបានច្រើននាក់។
- ឲ្យសិស្សផ្ទៀងផ្ទាត់ និងកែតម្រូវ។
- គ្រូធ្វើសំយោគដោយបង្ហាញអត្ថបទ "ត្រូវចងចាំ" ដល់សិស្ស។

<u>ត្រូវចងចាំ</u>

ចំណោទពុំមែនសុទ្ធតែជាអត្ថបទសំណេរជានិច្ចទេ ប៉ុន្តែវាក៏អាចជាឯកសារផ្សេងៗបានដែរ ដូចជាតារាង គំនូសតាង...។ល។ និងមានសំណួរមួយ ឬច្រើនដែលគេអាចឆ្លើយបានដោយការគណនា។

៤.ចម្លើយ

១-តើគេទិញទំនិញទាំងនេះនៅថ្ងៃណា?

គេទិញទំនិញទាំងនេះនៅថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ (១០/០៥/២០០២)

២-តើចំនួនប្រាក់១០៣០០៛ ជាតម្លៃទឹកដោះគោខៅមួយកំប៉ុងឬ?

ចំនួនប្រាក់ ១០៣០០៛ ជាតម្លៃទឹកដោះគោខៅ១ប្រអប់ ១២កំប៉ុង (១ប្រអប់មាន១២កំប៉ុង)

៣-តើគេទិញទឹកក្រូចប៉ុន្មានដប?

ចំនួនដបទឹកក្រូចដែលគាត់បានទិញ ២ x ៦= ១២ដប

៤-តើគេទិញធូបមូសប៉ុន្មានប្រអប់?

គេទិញធូបមូស៣ប្រអប់១២បន្ទះ។ ក្នុង១ប្រអប់មានធូបមូស១២បន្ទះ។

៥-តើលោកវណ្ណាត្រូវចំណាយអស់ប្រាក់ប៉ុន្មាន?

គាត់ត្រូវចំណាយប្រាក់អស់ ១១២៣០០៛

៦-ទឹកក្រូចដបធំមួយដបមានតម្លៃ:

២៤០០០៛ ÷ ៦ = ៤០០០៛ ឬ ៤៨០០០៛ ÷ ១២ = ៤០០០៛

៥.កំណត់សម្គាល់

ការសិក្សាសលាកប័ត្រនេះអាចៈ

- បន្តឲ្យសិស្សធ្វើការងារមួយដោយបំពេញវិក្កយបត្រ ឬប័ណ្ណបញ្ជា (ចំណោទទី១)។
- បន្តឲ្យសិស្សធ្វើប្រមាណវិធីដោយប្រើព័ត៌មានក្នុងប្រធានចំណោទ និងក្នុងតារាង (ចំណោទទី២)។

- បន្តដោយយកអត្ថបទចំណោទមួយមកឲ្យសិស្សធ្វើឲ្យក្លាយទៅជាតារាង និងសំណួរ (សៀវភៅសិស្សថ្នាក់ទី២ ទំព័រ៣៨ ចំណោទទី៣)។ ចំពោះលំហាត់នេះ សិស្សត្រូវបង្កើតជាវិក្កយបត្រមួយ និងបំពេញដោយព័ត៌មានដែលមានក្នុងអត្ថបទ។

ចំណោទបន្ថែម:

១/ជួយផង! ជួយផង!

នៅក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះមានការកត់ត្រាច្រឡំជាច្រើន។ សូមជួយកែតម្រូវការកត់ត្រាច្រឡំទាំងនោះ និងពន្យល់អំពីមូលហេតុ ព្រមទាំងជួយបំពេញតារាងផង។

ប័ណ្ណបញ្ជាទិញ

ល.រ	មុខទំនិញ	បរិមាណ	តម្លៃឯកតា	តម្លៃសរុប
១	សៀវភៅសរសេរ (១កញ្ចប់១០ក្បាល)	៥ កញ្ចប់	៥.០០០៛	៥០.០០០៛
២	ប៊ិច	១២ដើម		៤.៨០០៛
៣	ខ្មៅដៃពណ៌ (១ប្រអប់ ១០ដើម)	៥ប្រអប់	១.៤០០៛	
៤	បន្ទាត់ (១ប្រអប់៦បន្ទាត់)	៥ប្រអប់	៥០០៛	៣.០០០៛
៥	ជ័រលុប		២០០៛	១២០០៛
៦	ស្បែកជើង	៣គូ		
សរុប				៥១.០០០៛

២-សំណួមពរ: ចូរអានតារាងតម្លៃ ហើយឆ្លើយនឹងសំណួរចំណោទ។

តារាងតម្លៃ

មុខទំនិញ	មនុស្សចាស់	កុមារ	
		១០-១៧ឆ្នាំ	ក្រោម១០ឆ្នាំ
ប៉ោអ៊ីបត់១	២.៥០០៛	១.៥០០៛	១.០០០៛
ឆ័ត្រជ្រកម្លប់១	១.០០០៛	១.០០០៛	១.០០០៛
ពោងហែលទឹក១	១.៥០០៛	១.០០០៛	៥០០៛
ម៉ូតូទឹក(១ម៉)	៣០.០០០៛	២០.០០០៛	១០.០០០៛

តម្លៃភេសជ្ជៈ

មុខទំនិញ	តម្លៃឯកតា
ស្រាបៀរ	៣.៥០០៛
ទឹកក្រូច	២.៥០០៛
ទឹកបរិសុទ្ធ	១.០០០៛
ទឹកផ្លែឈើ	១.៥០០៛

គ្រួសារលោកសុខា មានកូន៣នាក់ អាយុ១៦ឆ្នាំ ១២ឆ្នាំ និង៩ឆ្នាំ។ គ្រួសារនេះបានទៅសម្រាកកំសាន្តនៅមាត់សមុទ្ររយៈពេលមួយថ្ងៃ។ គាត់បានជួលកន្លែងសម្រាកមួយ។ ម្ដាយជួលប៉ោអ៊ីបត់មួយសម្រាប់អង្គុយលេង។ ឪពុកនាំកូនពីរនាក់ជួលម៉ូតូទឹកជិះលេងម្នាក់មួយៗ។ កូនពៅជួលពោងហែលទឹក។

រយៈពេល១ម៉ោងក្រោយមក គ្រួសារលោកសុខា នាំគ្នាសម្រាកពិសាភេសជ្ជៈ ដោយគាត់បានទិញស្រាបៀរ២កំប៉ុង ទឹកក្រូច១កំប៉ុង ទឹកផ្លែឈើ៣កំប៉ុង និងទឹកបរិសុទ្ធ៣ដប។

តើគ្រួសារលោកសុខា ចំណាយអស់ប្រាក់ប៉ុន្មានសម្រាប់ការលំហែនៅមាត់សមុទ្រនេះ?

កំណត់សម្គាល់: សម្រាប់ចំណោទទាំងពីរខាងលើនេះ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូអាច ឱ្យសិស្សធ្វើនៅថ្នាក់មួយ និងមួយទៀតធ្វើនៅផ្ទះ។

<u>ចំណោទទី៣</u>

ចំណោទនេះមានគោលបំណងឱ្យសិស្សរៀនអានគំនូសតាង ចេះធ្វើការងារលើគំនូសតាង និងយល់ច្បាស់ពីផលប្រយោជន៍នៃការកសាងគំនូសតាងដើម្បីសម្រួលដល់ការដោះស្រាយចំណោទ។ តាមរយៈការស្វែងរកចម្លើយ សិស្សអាចមានសមត្ថភាពបង្ហាញឡើងវិញនូវបម្រាប់ផ្សេងៗ ដើម្បីបកស្រាយពន្យល់។ សិស្សអាចជ្រើសរើស និងប្រើប្រាស់របៀបដោះស្រាយណាដែលត្រឹមត្រូវ និងជាក់លាក់ជាងគេ។

បណ្ណាល័យ

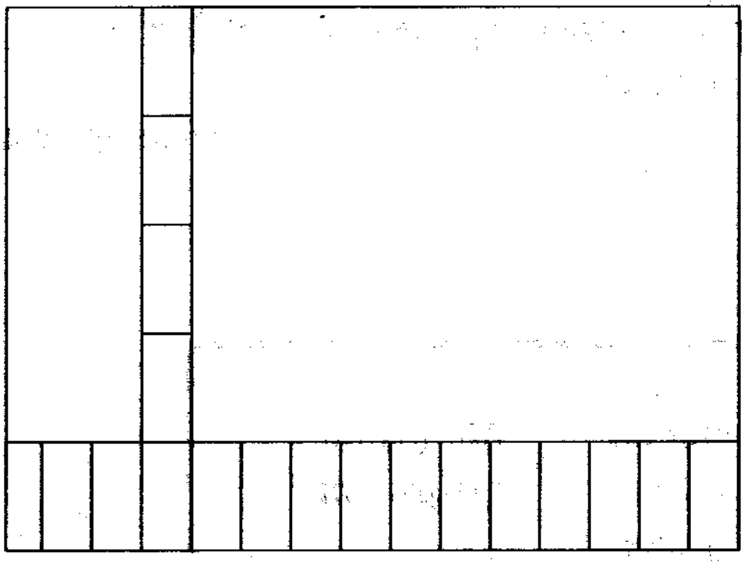

ទីចាត់ការ

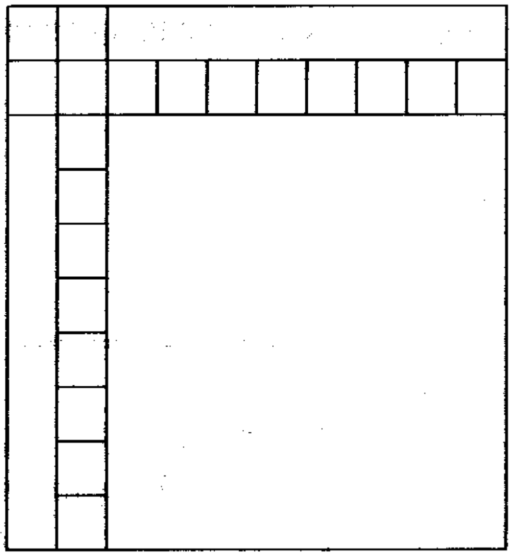

នាយកសាលាត្រូវការក្រាលឥដ្ឋការ៉ូក្នុងទីចាត់ការ និងក្នុងបណ្ណាល័យ។

ក-តើនាយកសាលាត្រូវចំណាយប្រាក់ប៉ុន្មានរៀលក្នុងការក្រាលឥដ្ឋការ៉ូក្នុងបន្ទប់ទាំងពីរនេះ បើគេដឹងថាឥដ្ឋការ៉ូរាងចតុកោណកែងមួយដុំថ្លៃ ៦០០០៛ និងឥដ្ឋការ៉ូរាងការេមួយដុំថ្លៃ៤០០០៛។

ខ-តើវិមាត្រនៃបន្ទប់ទាំងពីរមានប្រវែងប៉ុន្មាន? បើគេដឹងថាឥដ្ឋការ៉ូរាងចតុកោណកែងមួយដុំមានបណ្តោយ ៨០ស.ម និងទទឹង៥០ស.ម រីឯឥដ្ឋការ៉ូរាងការេមួយដុំមានជ្រុងប្រវែង៥០ស.ម។

II-ការរៀបចំរបស់គ្រូ

គ្រូត្រូវចម្លងប្រធានចំណោទ និងគំនូរទាំងពីរលើក្តារខៀនមុនម៉ោងបង្រៀន ឬរៀបចំលើផ្ទាំងក្រដាសធំ បើមានលទ្ធភាព។

III-លំនាំនៃការបង្រៀន

<u>ដំណាក់ទី១៖</u> អំណាន និងការយល់អត្ថន័យនៃអត្ថបទ

- ឱ្យសិស្សសង្កេត និងអានចំណោទដោយស្ងៀមស្ងាត់
- ទុកពេលគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្សសង្កេត និងអាន។
- គ្រូសួរ:

"តើចំណោទនេះ គេនិយាយអំពីអ្វី?"

"គេសួររកអ្វី?"

*ចំពោះសំណួរនីមួយៗ គ្រូត្រូវៈ

+ ឱ្យសិស្សនិយាយឲ្យបានច្រើននាក់

+ ឱ្យសិស្សឯទៀតជួយបំពេញបន្ថែម និងកែសម្រួល។

<u>ដំណាក់ទី២៖</u> ការស្រាវជ្រាវរបស់សិស្ស

- គ្រូរៀបចំសិស្សជាក្រុម២នាក់ៗ
- ឱ្យសិស្សរកវិធីផ្សេងៗដែលអាចដោះស្រាយចំណោទនេះបាន
- ទុកពេលគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសិស្សដោះស្រាយ
- គ្រូដើរពិនិត្យមើលការងាររបស់សិស្ស។ បើមានសិស្សមិនទាន់យល់ច្បាស់ គ្រូត្រូវបញ្ឈប់ការងារគេសិន ហើយឱ្យអានចំណោទឡើងវិញដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ឬយកសំណួរទាំងពីរខាងលើមកចោទសួរឡើងវិញ លុះត្រាតែគេបានយល់ច្បាស់ល្អ។ បន្ទាប់មកគ្រូត្រូវទុកពេលឱ្យគេធ្វើការងារជាបន្តទៅទៀត។

(នៅមានត)

លោកស្រី **ប៊ុន សារ៉ន**

១៣៨

កុំដៀលអ្នកស្រែ
ក្រឡេកមើលគុណ
ត្រកូលឯងខ្មែរ
ទន់ខ្លួនសំពះ
កុំត្មះអ្នកក្រ។
កុំប្រែក្រឡាស់
កុំធ្វើអ្នកណាស់

អ្នកកុំភ្លេចគុណ
កុំចាប់ដៃទាញ
គ្រូលេខនព្វន្ត
គំនាប់ងក់ក
ស្មើមិត្រសំឡាញ់។
គ្រូសូត្រអក្សរ
កុំជជែកត

រាស្ត្ររត់ចូលជ្រក
ពាក្យពុំពិរោះ
កុំថាគេថោក
គេកើតមុខ្ញាញ់
អន្តរាយកេរ្តិ៍ឈ្មោះ។
កុំអើរងអញ
គេដៀលផ្ចាលផ្ចាញ់

ពិរមៀឱ៊ុយ

តើគ្រូត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីឱ្យសិស្សមានចំណាប់ក្នុងការសិក្សា?

*សិស្ស គឺជាសិក្ខាកាម (ជនដែលមានការត្រេកត្រអាលក្នុងការសិក្សា)

- ធ្វើយ៉ាងណាអោយសិស្សក្លាយទៅជាសិក្ខាកាម?

មូលហេតុដែលនាំឲ្យសិស្សចង់រៀន៖

- មករៀនបានសប្បាយរីករាយ ព្រោះជុំមិត្តភក្តិថ្មីចាស់ជិតឆ្ងាយ...
- បរិស្ថានសាលារៀនស្អាតល្អជាសាលាកុមារមេត្រី មានម្លប់ឈើ ស្រះទឹក អណ្តូងទឹកស្អាត មានទីធ្លាធំទូលាយ មានសួនច្បារ បានលេងកីឡា និងល្បែងកុមារ...
- លោកគ្រូ អ្នកគ្រូបានបង្កភាពស្និទ្ធស្នាល រាក់ទាក់ជាមួយសិស្សទូទៅគួរជាទីកក់ក្តៅ
- ពេលទទួលជោគជ័យ សិស្សសប្បាយរីករាយ ពេលមិនបានលទ្ធផលល្អ សិស្សក៏មិនធ្លាក់ទឹកចិត្ត ព្រោះមានការលើកទឹកចិត្តគាំទ្រពីមិត្តភក្តិ និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូ
- បានបិទតាំងស្នាដៃនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាស្នាដៃរបស់គេ
- បានទទួលនូវការសរសើរលើកទឹកចិត្តពីគ្រូនៅពេលដែលគេធ្វើការងារបានល្អមានអត្តចរិតក្លាហានវត្តមានជាប្រចាំ...
- សប្បាយធ្វើការងារក្រុម (សិស្សជួយសិស្ស)
- បានធ្វើកិច្ចការ និងបានឡើងបង្ហាញសមត្ថភាពខ្លួននៅក្នុងថ្នាក់ជាមួយសមូហភាពសិស្ស។

ប្រការទាំងអស់នេះហើយនាំឲ្យសិស្សជក់ចិត្ត ជាប់ចិត្តក្នុងការសិក្សា ឬហៅខ្លីថា "សិស្សចង់រៀន"។ ប្រការទាំងនេះក៏អាចកាត់បន្ថយអវត្តមាន កាត់បន្ថយអត្រាត្រួតថ្នាក់ កាត់បន្ថយអត្រាបោះបង់ការសិក្សា និងអាចធ្វើអោយសិស្សបានបញ្ចប់ភូមិសិក្សាមួយបាន ហើយឆ្លង និងបន្តទៅភូមិសិក្សាមួយទៀតទៅតាមសន្ទុះចិត្ត និងថាមពលជំរុញខាងក្នុងរបស់សិស្សជាស្វ័យប្រវត្តិ។

ប្រសិនបើនៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅមានសិស្សរៀនយឺត ឬរៀនខ្សោយ លោកគ្រូអ្នកគ្រូគួរបង្កលក្ខណៈឱ្យមានបរិយាកាសសប្បាយរីករាយក្នុងថ្នាក់រៀន ក៏ដូចជានៅក្នុងសាលាដែរ។ ជាពិសេសគ្រូបង្រៀនត្រូវស្និទ្ធស្នាលជាមួយសិស្ស រៀនយឺត ឧស្សាហ៍ជួយ និងផ្តល់កំលាំងចិត្តដោយផ្តើមចេញពីចំណុចល្អ និងងាយៗ ស្រាលៗឡើងទៅ ពោលគឺធ្វើយ៉ាងណាឲ្យសិស្សរៀនយឺត មានការកក់ក្តៅ មានទំនុកចិត្តលើគ្រូ លើមិត្តភក្តិ និងទទួលបានជោគជ័យជាជំហានៗពីទាបទៅខ្ពស់ជាបន្តបន្ទាប់ ដែលជាហេតុញ៉ាំងភាពក្លាហានរបស់សិស្សប្រភេទនេះ ឲ្យកាន់តែរីកចំរើនជាលំដាប់ រហូតដល់ជក់ចិត្តក្នុងការសិក្សា គឺលែងចង់ឈប់រៀនទៀតហើយ។

ដើម្បីជាការរួមចំណែកក្នុងការជួយសិស្សប្រភេទនេះ ឬសិស្សទូទៅ លោកគ្រូអ្នកគ្រូអាចប្រើវិធី "សិស្សជួយសិស្ស" ដែលជាមធ្យោបាយដ៏ល្អម្យ៉ាងក្នុងការបង្កើនទឹកចិត្ត ឬបង្កឱកាសឲ្យពួកគេខិតខំប្រឹងរៀនសូត្របានមួយកម្រិតទៀត។

បើយើងក្រឡេកមើលប្រវត្តិនៃការអប់រំកន្លងមក ជាក់ស្តែងដូចជាកាលពីសម័យអាណានិគមបារាំងត្រួតត្រាស្រុកខ្មែរយើង វិស័យអប់រំបានបិតនៅតាមទីវត្តអារាមដែលមានព្រះសង្ឃ គឺជាគ្រូបង្រៀន។ ជាពិសេសលោកគ្រូចៅអធិការវត្ត ឬលោកគ្រូសូត្រឆ្វេង-ស្តាំ ជាគ្រូបង្រៀនអក្សរ និងលេខនព្វន្ត ចំណោទ។ កាលណោះក៏មានសកម្មភាព «សិស្សជួយសិស្ស» ដែលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់។ គឺសិស្សដែលរៀនហើយជួយប្រាប់ ជួយបង្រៀនសិស្សដែលមកថ្មី ឬសិស្សមិនទាន់ចេះឲ្យបានចេះជាបណ្តើរៗ។ លោកគ្រូបង្រៀនគ្រាន់តែចម្លងអត្ថបទជាក់ក្តារខៀន រួចហើយអានមួយ

ចប់ ឬពីរចប់ជាការបង្ហាញដំបូង បន្ទាប់មកឲ្យសិស្សដែលបានឆាប់ចេះឡើងជួយប្រាប់ ឬអានឱ្យសិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលថាតាមៗ ជាច្រើនផងច្រើនសា យូរៗទៅ សិស្សក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលក៏ចេះអាន និងបានឡើងរាប់រួចដូចៗគ្នា។ ទាំងការរៀនលេខ ធ្វើប្រមាណវិធី ឬធ្វើដំណោះស្រាយចំណោទ ក៏យ៉ាងនោះដែរ គឺលោកគ្រូបានផ្តល់ឱកាសហៅសិស្សពូកែឱ្យឡើងក្តារខៀន ធ្វើលំហាត់ និងរកចម្លើយ ហើយផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសិស្សឯទៀតបានសាកសួរ ឱ្យសិស្សពូកែពន្យល់បន្ថែមប្រសិនបើចាំបាច់។

ទម្លាប់នេះឃើញថា គឺបានបន្សល់ទុកជាមរតកនៃការសិក្សាបន្តមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ក៏នៅឃើញលោកគ្រូ អ្នកគ្រូប្រើប្រាស់វិធី «សិស្សជួយសិស្ស» ក្នុងការជួយកាត់បន្ថយនូវការនឿយហត់របស់គ្រូក្នុងការបង្រៀនផងដែរ។

នៅមានវិធីសិស្សជួយសិស្សជាច្រើនយ៉ាងទៀត ប្រកបដោយលទ្ធផលល្អដែលជាក្តីសង្ឃឹមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់សាលារៀន និងសហគមន៍។ ឧទាហរណ៍ ការរៀបចំក្រុមសិស្ស ការងារដៃគូសិស្ស ការរៀបចំឱ្យបានជាក្លឹបកុមារ ឬក្លឹបសិក្សាតាមសាលារៀននានាជាដើម។ ជាពិសេសក្រុមកុមារនៅផ្ទះជិតគ្នា និងសិស្សធ្វើដំណើរតាមផ្លូវជាមួយគ្នា គឺអាចបង្កលក្ខណៈល្អ និងងាយស្រួលក្នុងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

ប្រការសំខាន់ដែលត្រូវយើងមានទម្លាប់រៀបចំនោះ គឺរៀបចំចងក្រងជាក្រុម ហើយក្នុងនោះគឺមានបំណងឲ្យសិស្សពូកែ ជួយសិស្សរៀនយឺត។ តាមធម្មតានៅក្នុងថ្នាក់រៀននីមួយៗតែងមានសិស្សរៀនពូកែ សិស្សមធ្យម និងក៏មានសិស្សរៀនយឺតផងដែរ។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូទទួលបន្ទុកថ្នាក់តែងតែស្គាល់សិស្សច្បាស់ គឺស្គាល់ទាំងអាយុ ស្គាល់ទាំងសង្គមគ្រួសារសិស្ស តំណពូជ និងបរិយាកាសហ៊ុមព័ទ្ធ។ ទាំងអស់នេះបង្ហាញឱ្យដឹងពីសមត្ថភាពតម្រូវការរៀនសូត្រ និងឧបនិស្ស័យសិស្ស។ ម្ល៉ោះហើយលោកគ្រូ អ្នកគ្រូអាចរៀបចំក្រុមសិស្សតាមរយៈការជ្រើសរើស និងបែងចែកឱ្យសមាជិកក្នុងក្រុមមានសិស្សបីប្រភេទដូចជាសិស្សពូកែ សិស្សមធ្យម និងសិស្សរៀនយឺតឲ្យរួមធ្វើកិច្ចការជាមួយគ្នា ប្តូរយោបល់ មើលគ្នា ស្តាប់គ្នា និងជួយគ្នា។

ជាការពិតណាស់ សិស្សម្នាក់ៗមិនអាចធានាថា ខ្លួនឯងម្នាក់ចេះទាំងអស់ ឬមិនចេះទាំងអស់នោះទេ។ គឺតែងមានកន្លែងខ្លះចេះ និងកន្លែងខ្លះមិនចេះ។ ជាក់ស្តែងចំពោះសិស្សពូកែ ក៏មានចំណុចឆកល្វែងដែលមិនចេះ ឬមិនចាំដែរ ដូចពាក្យចាស់ពោលថា «ដំរីជើងបួនគង់មានភ្លាត់...»។ ចំណែកឯសិស្សរៀនយឺតវិញ និងសិស្សរៀនមធ្យមវិញ ក៏មានកន្លែងខ្លះបានចេះ បានចាំ និងបានដឹងដែរ។

ការរួបរួមកិច្ចការជាក្រុម គឺជាការប្រមូលផ្តុំបញ្ញាញាណរួមគ្នា ដើម្បីរកចម្លើយឱ្យបានសម្រេចកិច្ចការជាស្ថាពរ។ ការប្រមូលគំនិតប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងនេះ វាមិនខុសពីការសាមគ្គីគ្នាធ្វើពលកម្មនោះទេ ដូចគេថា ម្នាក់មានគោ ម្នាក់មាននង្គ័ល ម្នាក់មាននាស់ ម្នាក់មានរទេះ ទើបញ៉ាំងការងារស្រែចំការឱ្យសម្រេចប្រយោជន៍ទៅបាន។ ឬដូចជាពាក្យចាស់ពោលថា «សេដ្ឋីក៏គង់នៅខ្វះអំបែង» ដូចនេះទើបការរៀបចំក្រុមសិស្សនៅតាមថ្នាក់រៀនមានផលប្រយោជន៍ធំធេងណាស់ក្នុងការផ្តល់ចំណេះដឹងដល់សិស្សទាំងអស់គ្នា និងទទួលផលដូចគ្នា។

លទ្ធផលនៃការសិក្សាដែលកើតឡើងពី «សិស្សជួយសិស្ស» នោះ ព្រោះគេបានកត់សំគាល់ឃើញថា៖

- សិស្សមានអាយុស្រករគ្នា
- សិស្សស្និទ្ធស្នាលលេងសើចជាមួយគ្នា ញ៉ាំចំណីជាមួយគ្នា...
- សិស្សមានភាសា និងបំណងប្រាថ្នាដូចគ្នា
- សិស្សដឹងទុក្ខធុរៈគ្នា (ដឹងចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយគ្នា)
- សិស្សទុកចិត្តគ្នា ហ៊ានសួរគ្នាឥតមានការញញើតញញើមអ្វីទេ
- សួរគ្នាពេលណាក៏បាន
- ពុំមានការអៀនខ្មាសទេ
- ស្មើភាពគ្នា (ហៅថាសក្តិស្មើគ្នា)

- ចំពោះអ្នកឆ្លើយ និងអ្នកប្រាប់ក៏ពុំមានការលោក់លៀម ឬលាក់តម្រិះអ្វីឡើយ។

ជាពិសេសបើលោកគ្រូបានធ្វើការផ្ដែផ្ដាំថា ឱ្យជួយគ្នា នោះប្រាកដជាមានសកម្មភាព «សិស្សជួយសិស្ស» ក្នុងក្រុមជាមួយ ឬក្នុងថ្នាក់ជាមួយគ្នា ប្រកបដោយកិត្តិយស និងរីកថ្លាមុខមាត់ក្រៃលែងចំពោះភារកិច្ច និងតួនាទីនៃសិស្សពូកែ។

ដោយហេតុដូចរៀបរាប់ត្រួសៗ ដោយសង្ខេបនេះ សូមលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ បន្តការងារដ៏ប្រសើរនេះគឺរៀបចំក្រុមសិស្សជួយសិស្ស ដើម្បីឱ្យសិស្សបានរៀនពូកែទាំងអស់គ្នា។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូអាចបន្ថយការហត់នឿយ ដោយគ្រាន់តែជំរុញការលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យចេះជួយគ្នាដែលនាំឱ្យការបង្រៀន និងរៀនក្នុងថ្នាក់បានដំណើរការល្អតាមរយៈ សិស្សកើនគុណភាពកាត់បន្ថយអត្រាបោះបង់ការសិក្សា ត្រួតឱ្យសង្ស័យ និងជឿជាក់ក្រៃលែង។

លោក **លី ហាក់សេង**

អតីតអធិការបឋមសិក្សា ខេត្តតាកែវ

៚🕮៚

ដំណឹងមរណភាព

គណៈកម្មាធិការកណ្ដាលសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ មានទុក្ខក្រៀមក្រំ ដោយលោក ទិត ធីម ស្នងការគណៈកម្មាធិការកណ្ដាល ស.ប.ស.ខ. បានទទួលមរណភាព នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ វេលាម៉ោង ៩:៣០ នាទីយប់ ក្នុងជន្មាយុ ៦៥ ឆ្នាំ ដោយរោគាពាធ។

គណៈកម្មាធិការកណ្ដាលសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរសូមចូលរួមរំលែកទុក្ខជាមួយក្រុមគ្រួសារសព ព្រមទាំងសូមឱ្យវិញ្ញាណក្ខ័ន្ធលោកបានទៅកាន់សុគតិភព កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ។

«៨ មីនា»

(បទពាក្យ ៧)

១. ៨មីនាចារផ្ដែផ្ដាំ កូនស្រីចំណាំកុំប្រហែស
ជាថ្ងៃសំខាន់ដ៏ពិសេស ជាថ្ងៃត្រិះរិះរំដោះស្រី។
២. កម្លាំងតស៊ូរើបំរះ នាំគ្នារួតរះទាំងស្មារតី
សាមគ្គីកម្លាំងគ្រប់អ្វីៗ ដណ្ដើមយកជ័យជំនះបាន។
៣. នារីឯងទុក្ខជាយូរហើយ នាងកុំកន្តើយកុំខកខាន
តស៊ូដើម្បីភាពសុខសាន្ត យកជ័យឲ្យបានគ្រប់ៗគ្នា។
៤. ចង្កឹះតែមួយគេកាច់បាន តែបើប្រមាណរួបរួមគ្នា
គេកាច់មិនបាក់ទេពុំងា យើងរួបរួមគ្នាដើបឈរឡើង។
៥. យើងចៀសឲ្យផុតពាក្យតិះដៀល ចៀសពាក្យជំណៀលឈានតម្កើង
ឈោងចាប់ជីវិតទ្រទំទ្រើង ធ្វើឲ្យបានឡើងភាពស្រស់បស់។
៦. បច្ចុប្បន្នសង្គមប្រែប្រួលហើយ សិទ្ធិនារីអើយស្មើបុរស
ទំនៀមចាស់កែឲ្យលោតផ្លោះ មានចិត្តសប្បុរសនឹងនារី។
៧. នារីឈោងចាប់ចំណេះដឹង ខំខិតប្រឹងរៀនសំគី
ឱ្យមានតម្រិះនឹងស្មើពីរ គួបស្មើនារីស្មើបុរស។
៨. ទោះមានឧបសគ្គភ័យអាសន្ន នាងកុំភ័យស្លន់ភ័យខ្សោយខ្សោះ
ត្រូវជួយខ្លួនឯងឲ្យបានរស់ មាំមួនដូចប្រុសរស់ចុំប្ដើង។
៩. ទាំងសមត្ថភាពទាំងវិជ្ជា ចំណេះដូចគ្នាទ្រទ្រង់ឡើង
មានតួនាទីលើកតម្កើង រួមគ្នាកសាងប្រទេសជាតិ។
១០. បើក្នុងប្រទេសពោរពេញដោយ អ្នកចេះមិនខ្សោយខ្ពស់ថែមទៀត
ទាំងស្រីទាំងប្រុសខំខ្មីឃ្មាត អភិវឌ្ឍជាតិរុងរឿងពិត។៚

លោកជំទាវ ហង់ ឈី អ៊ុម សិទ្ធី

ផលប៉ះពាល់នៃឥទ្ធិពលគ្រឿងញៀន(តចប់)

ញៀនហើយបង្កអសន្តិសុខ រំខានអុកឡុកមនុស្សក្មេងចាស់
មានលួចមានប្លន់មានតាស់ផ្ទះ ឃាតកម្មច្រើនណាស់រាប់មិនអស់។
ដែលកើតមកពី ការញៀនញៀន ព្រោះពេលដែលឃ្លានមិនគិតសោះ
ទ្រព្យធនសម្បត្តិគ្មានចន្លោះ លួចទៅទាំងអស់ប្ដូរយកថ្នាំ។
បំពេញឲ្យការត្រេកត្រអាល ពេលបានពោលពាលក្រញីក្រញាំ
ព្រោះគិតនឹកញៀនយ៉ាងជោកជាំ ឲ្យខ្លួនគ្រាំគ្រាដឹតដាមនៅ។
ដូច្នេះគ្រឿងញៀនមិនធម្មតា អាភៀន និងម៉ា កញ្ឆា ការ
ជារឿងអាក្រក់ហើយសាហាវ នាំចាស់ក្មេងស្ទាវចុះនរក។
សូមមនុស្សទាំងអស់ប្រឹងពុះពារ កុំប្រើប្រាស់វាហឺតបឺតជក់
ឬក៏នាំចូលគ្រឿងលាមក ធ្វើឲ្យមនុស្សឈ្លក់រក់វង្វេង។
បើសិនម្នាក់ៗប្រកាន់ចិត្ត បន្ដឹងរឹតត្បិតកុំថាលេង
ហ៊ានថាហ៊ានធ្វើមិនកំប្លែង ប្រទេសលោកឯងពិតបវរ។
ប្រទេសយើងគ្មានគេក៏គ្មាន បញ្ហាគ្រឿងញៀនរឿងមិនល្អ
នោះពិតជាគ្មានលើនគរ ប្រជាត្រេកអរព្រោះបានសុខ។
ទោះជាប្រទេសណាក៏ដោយ គួរកុំថ្លោះធ្លោយចូរចាំទុក
បើគ្មានគ្រឿងញៀនអបាយមុខ ប្រទេសជាតិសុខហើយក្សេមក្សាន្ត។
ពុំអាចកើតមាននូវអំពើ ពាលាល្មើសល្មើចិត្តសាមាន្យ
បងធំបងតូចខ្មោចតិរិច្ឆាន រកានរំខានក្នុងសង្គម។
មើតាមព័ត៌មានបញ្ជាក់ថា គ្មានប្រទេសណាទោះតូចធំ
អាចវៀរចាកផុតពីក្រញាំ បីសាចគោកកម្មនៃគ្រឿងញៀន។
ប្រទេសខ្លះត្រូវគេឆ្លងកាត់ ខ្លះគេផលិតទាំងបំពាន
ប្រទេសខ្លះទៀតជាអ្នកមាន ស្តុកទុករាប់លានហើយកែច្នៃ។
ប្រទេសតូចតាចតែក្រីក្រ គេនាំចូលមកឥតសំចៃ
ឲ្យចរាចរណ៍ពេញទឹកដី ក្មេងចាស់ប្រុសស្រីនាំគ្នាប្រើ។
ដោយមិនបានគិតពីសុខភាព អន់ថយទន់ទាបមិនប្រសើរ
តាមការញុះញង់នាំឲ្យធ្វើ នូវគ្រប់អំពើអកុសល។
បើយើងនិយាយឲ្យងាយស្ដាប់ បរិយាយរៀបរាប់ពីហេតុផល
ថាគ្រប់ប្រទេសត្រូវតែខ្វល់ មិនអាចមានសល់ប្រទេសណា។
ដែលរងប៉ះពាល់ផលគ្រឿងញៀន កញ្ឆាអាភៀននិងយ៉ាម៉ា
មានជនខិលខូចចិត្តមោហា បង្កកិច្ចការអសន្តិសុខ។
រួមសេចក្ដីមកបញ្ជាក់ថា គ្រឿងញៀននោះណាជាត្រីមុខ
ធ្វើឲ្យមនុស្សស្លាប់និងជាប់គុក គ្រួសាររងទុក្ខព្រាត់និរាស។

ដូច្នេះគ្រប់ជនទាំងប្រុសស្រី រួមគ្នាព្រួតដៃជួយបញ្ចៀស
មិនថាកុម្មីមន្ត្រីរាស្ត្រ ធ្វើបានទាំងអស់តាមឆន្ទៈ។
គឺជួយអប់រំផ្ដុំផ្សព្វផ្សាយ ណែនាំបរិយាយស្រាយបញ្ជាក់
ពីផលប៉ះពាល់គ្រឿងគ្រោះថ្នាក់ ដល់គ្រប់វណ្ណៈស្រទាប់មនុស្ស។
ឲ្យគេបានយល់ស្គាល់ជ្រួតជ្រាប គ្រឿងញៀនថោកទាបផងទៅចុះ
ប្រាប់ពីទោសទណ្ឌនិងកំហុស បើសិនជ្រុលជ្រួសប្រើប្រាស់វា។
ខ្ញុំសូមសង្ខេបបញ្ចប់ចុះ បើមានត្រូវខុសសុំលស់លា
ព្រោះការសរសេរតែងគិតថា អត្ថន័យខ្លឹមសារល្អត្រឹមត្រូវ។
ប៉ុន្តែការគិតតែម្នាក់ឯង គំនិតមិនវែងស៊ីជម្រៅ
ឬខ្វះឯកសារដឹកនាំផ្លូវ ជូនសរសេរទៅមិនសូវសេម។
ប៉ុន្តែដោយការចង់ចូលរួម ទើបធ្វើឲ្យខ្ញុំប្រឹងខិតខំ
តែងបទកំណាព្យន័យអប់រំ ជួយដល់សង្គមជាប្រយោជន៍។
បើអ្នកញៀនបានអាននិងស្ដាប់ ឬឮគេប្រាប់គង់អាណោច
អាណិតរូបកាយដែលអសោច ខ្លួនក្លាយជាខ្មោចព្រោះគ្រឿងញៀន។

លោក **ចាស់ ម៉ុងគៀ** អធិការប.ប.ស.
មន្ទីរអ.យ.ក. ខេត្តស្វាយរៀង

ពាក្យសំដីមិនមែនជាសត្វស្លាបទេ ពេលវាហើរចេញទៅហើយ

កុំសង្ឃឹមថានឹងអាចចាប់វាបានមកវិញឱ្យសោះ។

សុភាសិតរុស្សី

បុណ្យនិទាឃរដូវនៃប្រទេសចិន

បុណ្យនិទាឃរដូវនៃប្រទេសចិន ឬហៅថា បុណ្យចូលឆ្នាំចិន គឺជាថ្ងៃបុណ្យមួយជាប្រពៃណីរបស់ប្រជាជនចិន។ ក្រោយពីបុណ្យចូលឆ្នាំអន្តរជាតិកន្លងទៅ អស់រយៈពេលមួយខែ ឬមួយខែកន្លះ ថ្ងៃបុណ្យប្រពៃណីនេះទើបមកដល់ជាធម្មតា។

នៅប្រទេសចិន បុណ្យនិទាឃរដូវនេះមានកំណើតយូយារណាស់មកហើយ។ ឮគេនិយាយតៗមកថា តាំងពីមុន២០០០ឆ្នាំនៃគ.ស មកម្ល៉េះ គេមានទម្លាប់អបអរសាទរបុណ្យនេះ ប្រស្រប់ទៅហើយ។

ក្នុងបណ្ដាសកម្មភាពទាំងឡាយនៃពិធីបុណ្យនេះ ប្រជាជនចិននៅតែរក្សានូវប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់បុរាណនៅឡើយ។ រាត្រីមុនថ្ងៃបុណ្យនិទាឃរដូវគេហៅថា «តានានយា» ពោលគឺរាត្រីផុតឆ្នាំធំ។ តាមគេនិទានរៀបរាប់មកថា «នាន» (ឆ្នាំ) មានប្រភពដូច្នេះ។ នៅប៉ុន្មានពាន់ឆ្នាំមុននោះ មនុស្សទាំងឡាយរស់នៅរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត ដោយអាស្រ័យតែមួយបរបាញ់សត្វ។ ទាំងអស់គ្នាត្រូវតែស៊ូប្រយុទ្ធជាមួយនឹងសត្វសាហាវយង់ឃ្នងជាញឹកញយ។ ឮថាកាលនោះ មានសត្វមួយដែលសាហាវបំផុតឈ្មោះ «នាន»។ ក្នុងរយៈពេលមួយជំនៀងទាត់ វាតែងតែចេញមកក្រៅ ដើម្បីបៀតបៀនមនុស្សសត្វទាំងឡាយ។ នៅពេលណាដែលសត្វ «នាន» ចេញមកម្ដងៗ ជនបុរាណមិនហ៊ានដេកពេញមួយយប់។ នៅក្នុងពេលរាត្រីដ៏ងងឹត វែកអាកាសជាក្រុមៗនោះ ទាំងអស់គ្នាបបួលបង្កាត់ភ្លើងឡើងដើម្បីកំដៅខ្លួន។ កាលជើងឈើឆេះវាលេតឮសូរសំឡេង «ផេសផស»។ សំឡេងនោះនាំឲ្យសត្វ នាន ភ័យរន្ធត់ខ្លាំង ហើយរត់ចេញពីទីនោះបាត់។ ហេតុដូច្នេះ ទាំងអស់គ្នាឥតបានទទួលមហន្តរាយអំពីសត្វ នាន ទេ។ ដល់ព្រឹកថ្ងៃបន្ទាប់ គេសំដែងការសព្វសាធុការអបអរសាទរទៅវិញទៅមក ហើយប្រមូលផ្ដុំស្បៀងអាហារដើម្បីជប់លៀងសាយភត្ត។ ម្នាក់ៗទទួលទានយ៉ាងឆ្អែត រួចគេនាំគ្នាលេងកំសាន្តយ៉ាងអស់ចិត្តពេញមួយថ្ងៃ នេះហើយគឺជាប្រភពដើមដែលប្រជាជនចិនមានទម្លាប់បន្តមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ គេនិយមរង់ចាំឆ្នាំថ្មីនៅរាត្រីដំណាច់ឆ្នាំចាស់សំពះជូនពរគ្នាទៅវិញទៅមកនៅថ្ងៃទីមួយនៃឆ្នាំថ្មី ហើយគេចូលចិត្តអុជផាវថែមទៀតផង។

ដោយយោងទៅតាមការប្រែប្រួលនៃសម័យកាល អត្ថន័យរបស់ នាន និងទំនៀមទម្លាប់នៃរបៀបចាស់ក៏បានផ្លាស់ប្ដូរដែរ។ ក្នុងសម័យសង្គមចាស់ នៅពេលបុណ្យចូលឆ្នាំ អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្ដុកស្ដម្ភនោះ ស៊ីផឹកខ្ជះខ្ជាយយ៉ាងសប្បាយ ហើយសល់សាច់សុរា ទុកចោល។ ប៉ុន្តែប្រជាពលករដែលក្រីក្រគ្មានសុខសាន្តទេ។

អ្នកខ្លះត្រូវតែគេចរត់បាត់ ដើម្បីចៀសវាងម្ចាស់ដីមកតៀនទារឈ្នួលដី ម្ចាស់បំណុលមកបង្ខំឲ្យសងបំណុល។ ក្រោយពីពេលរំដោះ បុណ្យប្រជាជាតិដ៏មានប្រវត្តិសាស្ត្រយូរអង្វែងនេះ បានក្លាយទៅជាបុណ្យរីករាយសម្រាប់ប្រជាជាតិទាំងមូល ហើយបានបន្ថែមស្មើដីត្រចះត្រចង់ជាថ្មីថែមទៀត។ តាមការកំណត់នៃក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ ក្នុងឱកាសបុណ្យនិទាឃរដូវនេះ ប្រជាជនទូទាំងប្រទេសឈប់សម្រាកបីថ្ងៃ។

មុនបុណ្យនិទាឃរដូវប៉ុន្មានថ្ងៃ នៅផ្សារនានាគេសំគាល់ឃើញមានការតុបតែងអីវ៉ាន់គ្រប់បែបយ៉ាងសម្រាប់ចូលឆ្នាំ។ ស្រីមេផ្ទះប្រញឹកដៃរៀបចំអីវ៉ាន់សម្រាប់ថ្ងៃបុណ្យដែលមាននំ ម្ហូប គ្រាប់ស្ករ ផ្លែឈើជាដើម។ កុមារា កុមារី ចូលចិត្តទិញគ្រឿងល្បែង ផាវ វិចិត្រគោម ខ្លែង។ល។

ដើម្បីបន្ថែមបរិយាកាសនៃថ្ងៃបុណ្យ ក្នុងផ្ទះនីមួយៗ តែងសរសេរគំនូរសម្រាប់ចូលឆ្នាំ [illegible] (ឬយលាន)នៃនិទាឃរដូវ បិទផ្ដាក្រដាស សម្រាប់លំអបង្អួច ហើយព្យួរគោមផ្កាឈូកក្រហមយ៉ាងធំ។ ដូច្នេះផ្ទះ [illegible] តែងយ៉ាង [illegible] គ្រប់ [illegible] ដោយបរិយាកាសសប្បាយរីករាយ។

រាត្រីថ្ងៃទី០៣ មនុស្សទាំងឡាយដែលធ្វើការនៅតំបន់ក្រៅ ក៏សុទ្ធតែ [illegible] ទាំង [illegible] ចាស់ទាំងក្មេង អង្គុយជុំគ្នា [illegible] ទទួលទានបាយល្ងាចនៃថ្ងៃដំណាច់ឆ្នាំ ហើយ [illegible] សប្បាយ។ [illegible] ចូល [illegible]។ អ្នកខ្លះមិន [illegible] ដំណេក [illegible]។

ហួសពីម៉ោង១២ អធ្រាត្រគេទុកថា «ថ្ងៃបុណ្យនិទាឃរដូវ» មកដល់ហើយ។ [illegible] យ៉ាងខ្ទរខ្ទារ រំលាយភាពស្ងប់ស្ងាត់នៃពេលរាត្រី កុមារទាំងឡាយស្លៀកពាក់ សម្លៀកបំពាក់ថ្មីហើយសំពះបុព្វការីក្នុងផ្ទះតាមទម្លាប់។ ឪពុកម្ដាយ ឬជីដូនជីតារបស់កុមារឲ្យលុយវាជា [illegible]។

ស្រស់ស្រូបព្រឹកថ្ងៃបុណ្យនិទាឃរដូវ គេទទួលទានចំណីជាប្រពៃណីម្យ៉ាងជាការធម្មតា ជននៅតំបន់ខាងជើង គេទទួលទាននំតាវ ជននៅតំបន់ខាងត្បូងគេទទួលទាននំបាញ់ចានៀក។ ជនខ្លះផឹកទឹកតែដែលមានដាក់ស្ករ និងលាជជានិមិត្តរូបនៃសុភមង្គល។

ក្រោយពីបាយព្រឹក ឪពុកម្ដាយនាំកូនទៅសំពះសួរសុខទុក្ខក្នុងផ្ទះមិត្តភក្ដិ និងញាតិសន្ដាន។ គេជូនពរទៅវិញទៅមក សូមឲ្យប្រកបដោយចិត្តរីករាយក្នុងថ្ងៃបុណ្យ។

ក្នុងកំឡុងបុណ្យនិទាឃរដូវ ប្រទេសចិនមានសិល្បៈប្រជាជាតិជាច្រើន ដែលប្រកបដោយលក្ខណៈពិសេស។ គេនិយមបំផុតគឺលេងម៉ុងសាយ។ មនុស្សបី បួននាក់កាន់កាប់នូវនាគវិចិត្រ ឬសីហវិចិត្របញ្ចេញក្បាច់សព្វសារពើ ដោយផ្សំនឹងតូរតន្ត្រី ពីគោះវគ្គរបាំទីសណ្ដាប់។ ក្រៅពីនេះ ក្បួនដង្ហែនៃក្រុមល្ខោនផ្សេងៗ ការបញ្ចាំងភាពយន្ត ពន្លឺសាមាសួរ ការប្រកួតកីឡា បោះដង់ស៊ុញ។ល។ នាំឱ្យថ្ងៃបុណ្យរឹតតែអញ្ចាញភាពរុងរឿងថែមទៀត។

ប្រជាជាតិភាគតិចខ្លះនៃប្រទេសចិន មានការរៀបចំខ្លួនគេសម្រាប់អបអរសាទរបុណ្យចូលឆ្នាំ។ ប្រជារាស្ត្រទីបេត៍ ដែលចូលឆ្នាំតាមប្រតិទិន ទីបេត៍ នោះ រៀបចំរបាំមហាអ្នកតាក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយបំផុតនៃឆ្នាំចាស់។ គេពាក់មុខអ្នកតាគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយពាក់អាវអ្នកតាបួចលោកតញ្ចងរាំ យកញ្ញាត់ ពាក់តយ៉ាងសប្បាយតាមការប្រគំដូរ្យតន្ត្រីនៃស្គរធំ ផ្លែ និងស័ង្ខ។ តាមគេថា របាំនេះអ្នកតាមានបំណងចង់បណ្ដេញខ្មោចអាក្រក់ និងបួងសួងឲ្យមានផលសម្បូណ៌។ នៅថ្ងៃទីមួយនៃឆ្នាំថ្មី ប្រជាជននៅទីបេត៍ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងស្រី ទាំងប្រុសជូន «ហាដា» (កណ្សាកណោះ) ទៅវិញទៅមក ហើយសំដែងពរ «តាស៊ីតេលីក» ទៅវិញទៅមក (មានន័យថា ក័ព្វសំណាងដូចបំណង)។

ប្រជាជាតិវិក្លលនៅតំបន់ស៊ីងក្យាង គេហៅបុណ្យចូលឆ្នាំ ជាបុណ្យឃួលយ៉ េគចូលទៅក្នុងវត្ត ដើម្បីធ្វើសក្ការបូជាទេវតា។ ក្រៅពីនេះ គេនិយមសំពះជូនពរទៅវិញទៅមក។ រីឯយុវជន ចូលចិត្តច្រៀងនិងរាំ។ នៅពេលចូលឆ្នាំ គ្រួសារនីមួយៗនៃជនជាតិហាសាក់ ត្រូវតែកាប់ចៀមហើយដាក់ឆ្នាំងថ្មី សម្ដែងប្រសិទ្ធិពរគ្នាទៅវិញទៅមក រួចគេចាត់ចែងមហាសន្និបាតប្រណាំងសេះ និងតាំពតែ។

ការប្ដូរជំនូនគ្នាទៅវិញទៅមក គឺជាទម្លាប់នៃការចូលឆ្នាំ។ ជាធម្មតា គេយកគ្រាប់ស្ករ និងនំធ្វើជាជំនូន។ ប៉ុន្តែជនជាតិ វ៉ា ជូនសណ្ដែកសៀង ចេក អំពៅ ឬក្រមួន ថ្នាំជក់។ល។ ដើម្បីជានិមិត្តរូបនៃការរាប់អាន មេត្រីភាព និងសាមគ្គីភាព។ ប្រសិនបើគេជូនម្ទេស ឬពងមាន់នេះមានន័យថា អមិត្តភាព។ ប្រសិនជាជូនកញ្ញានូវបារី ឬគ្រឿងអលង្ការ គឺបង្ហាញថា អ្នកនោះសុំស្នេហានាង។

ដកស្រង់ដោយលោក ចែម ផាន

អធិការបឋមសិក្សា

សង្ខេបរបាយសាលារៀន
តាមឃុំ/សង្កាត់ ឆ្នាំសិក្សា២០១០-១១

នៅឆ្នាំសិក្សា២០១០-២០១១ ការិយាល័យប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំបានប្រមូលទិន្នន័យស្ថិតិសាលារៀនទាំងអស់ ២៤ រាជធានី/ខេត្ត បានចំនួន១០.៨៥៥សាលា។ ក្នុងចំនួននេះមានសាលាមត្តេយ្យសិក្សា២.០៩២ បឋមសិក្សា៦.៧៦៧ អនុវិទ្យាល័យ១.៦៨៩ និងវិទ្យាល័យ ៤០៧។ សាលារៀនបានកើនច្រើនជាងឆ្នាំ២០០៩-១០ ចំនួនសរុប៣៤០គឺមត្តេយ្យសិក្សា១៩៧ បឋមសិក្សា១០២ អនុវិទ្យាល័យ ១៧ និងវិទ្យាល័យ២៤។ ចំពោះភូមិដែលមានសាលារៀនកើនបានដល់៧.០៩០ (កើន១២៥ភូមិ) និងឃុំមានសាលារៀនមិនបានកើនចំនួនទេ នៅដដែល១.៦០៩ឃុំ។ ចលនាកំណើនសាលាមធ្យមសិក្សាបានថយចុះ តិចជាងឆ្នាំទៅដោយបានត្រឹមតែ៤១សាលា បើធៀបនឹងឆ្នាំទៅ មានចំនួនដល់ទៅ៨៤សាលា។

សាលារៀនទាំងអស់នេះ បានតាំងនៅក្នុង២៤រាជធានី/ខេត្ត និង១៩៣ក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌ។ ប៉ុន្តែសាលារៀនទាំងអស់មិនបានពង្រាយនៅគ្រប់ឃុំ/សង្កាត់ ឬភូមិនៅឡើយ។ ឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១២ ក្នុងរាជធានី/ខេត្តចំនួន២មិនទាន់មានសាលារៀនសោះ គឺ ១.ខេត្តកណ្ដាល ក្រុងតាខ្មៅ សង្កាត់តាក្ដុល ២.រាជធានីភ្នំពេញ ក្នុងខ័ណ្ឌ៧មករា មានសង្កាត់អូរឬស្សី១ សង្កាត់អូរឬស្សី២ សង្កាត់អូរឬស្សី៣ សង្កាត់អូរឬស្សី៤ សង្កាត់មនោរម្យ ក្នុងខ័ណ្ឌដូនពេញមានសង្កាត់ផ្សារចាស់ ផ្សារកណ្ដាលទី១ ផ្សារថ្មី១ ផ្សារថ្មី២ និងក្នុងខ័ណ្ឌទួលគោកមានសង្កាត់ផ្សារដេប៉ូ២ ផ្សារដេប៉ូ៣។

ដូចនេះ សាលារៀនទាំងអស់តាំងនៅក្នុងឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១.៦០៩ នៃឃុំ/សង្កាត់ទាំង១.៦២១ និងក្នុងភូមិចំនួន៧.០៩០ នៃភូមិទាំងអស់១៤.០៧២។ ក្នុងចំណោមឃុំ/សង្កាត់ទាំងអស់មានឃុំ/សង្កាត់ចំនួន៥៨៧ មិនទាន់មានសាលាមត្តេយ្យសិក្សា ឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១៥ មិនទាន់មានសាលាបឋមសិក្សា ឃុំ/សង្កាត់ចំនួន ៤៨៩ មិនទាន់មានអនុវិទ្យាល័យ និងឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១.២៣០ មិនទាន់មានវិទ្យាល័យ។ បើគិតពីទីតាំងសាលារៀនមធ្យមសិក្សានៅតាមក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌវិញ នៅឆ្នាំសិក្សា២០១០-១១ គ្រប់ស្រុកទាំងអស់សុទ្ធតែមានសាលាមធ្យមសិក្សា។ ក្នុងចំណោមក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌទាំង១៩៣ មានក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌចំនួន១៧៧ មានគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាជាអនុវិទ្យាល័យ និងវិទ្យាល័យ ក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌចំនួន១៤ មានតែអនុវិទ្យាល័យ និង២ក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌទៀតមានតែវិទ្យាល័យ។

ឃុំ/សង្កាត់ទាំងអស់មាន ១៦២១ ក្នុងនោះ ១.០៣៨ឃុំ/សង្កាត់មានសាលាមត្តេយ្យ និងថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា -១.៦០៦ ឃុំ/សង្កាត់មានបឋមសិក្សា -១.១៣៣ឃុំ/សង្កាត់មានអនុវិទ្យាល័យ -៣៩១ឃុំ/សង្កាត់មានវិទ្យាល័យ។ ជាសរុប ឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១.៤២៧ មានគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាចំនួន ១.៥៩៦ ចំនួននេះបញ្ជាក់ថា ឃុំ/សង្កាត់ចំនួន១៤៨ មានគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាពីពីរឡើងទៅ។ ដូចនេះ ឃុំ/សង្កាត់សរុបដែលមានសាលារៀនមិនបានកើន តែឃុំ/សង្កាត់ដែលមានសាលា/ថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សាបានកើនឡើងចំនួន៥៧ឃុំ/សង្កាត់ដែលមានសាលាបឋមសិក្សាមិនមានការប្រែប្រួល ឃុំ/សង្កាត់ដែលមានអនុវិទ្យាល័យបានកើនចំនួន១៨ និងមានវិទ្យាល័យបានកើនចំនួន២៤ឃុំ/សង្កាត់។

ឃុំ/សង្កាត់ដែលមានសិស្សច្រើនជាងគេ គឺសង្កាត់សាលាកំរើកក្នុងក្រុងសៀមរាប មានសិស្សសរុបចំនួន១៥.២៩៣នាក់ និងសិស្សស្រីចំនួន ៧.២៧៥នាក់ រៀនក្នុងសាលារៀនចំនួន៩ ក្នុងនោះមានមត្តេយ្យសិក្សា៣ បឋមសិក្សា៤ អនុវិទ្យាល័យ០ និងវិទ្យាល័យ២។ បន្ទាប់មកគឺសង្កាត់ប៉ោយប៉ែត (ដែលឆ្នាំទៅមានសិស្សសរុបច្រើនជាងគេ) មានសិស្សសរុបចំនួន១៤.០៨២នាក់ និងសិស្សស្រីចំនួន៦.៩៤០នាក់ រៀនក្នុងសាលារៀនចំនួន៤៦ មានមត្តេយ្យសិក្សា១៥ បឋមសិក្សា២៥ អនុវិទ្យាល័យ៣ និងវិទ្យាល័យ៣។

ក្រុង/ស្រុក/ខ័ណ្ឌដែលមានសិស្សច្រើនជាងគេ គឺក្រុងសៀមរាប ៥៩.០៩៦នាក់ ស្រី ២៧.៨០៣នាក់ រៀននៅសាលាចំនួន១០៣ មត្តេយ្យសិក្សា៣៤ បឋមសិក្សា៥៤ អនុវិទ្យាល័យ១០ និងវិទ្យាល័យ៥។

ឯរាជធានី ខេត្តដែលមានសិស្សច្រើនជាងគេគឺ ខេត្តកំពង់ចាម ៤០១.៦៧៦នាក់ ស្រី១៩៣.២៩០ រៀនក្នុងសាលារៀនចំនួន១.១៨៩ ដែលមានមត្តេយ្យសិក្សា២១៦ បឋមសិក្សា៧៩២ អនុវិទ្យាល័យ១២៦ និងវិទ្យាល័យ៥៥។

គុយ ផល្លា មន្ត្រីចូលនិវត្តន៍

ការអនុវត្ត
សេចក្តីថ្លែងការណ៍សន្ទុក «ឃុំមួយអនុវិទ្យាល័យមួយ»

វិស័យអប់រំនៅកម្ពុជា មានការរីកចំរើនគួរឲ្យកត់សម្គាល់ មានសាលារៀនកើតថ្មីជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

នៅខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ ក្នុងឱកាសសម្ពោធអនុវិទ្យាល័យតាំងក្រាសាំង ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានផ្តល់អនុសាសន៍ថា៖ គួរមានអនុវិទ្យាល័យមួយសំរាប់មួយឃុំ ដើម្បីបង្កឱកាសឲ្យសិស្ស ជាពិសេសសិស្សនារីមានលទ្ធភាពបន្តការសិក្សារហូតដល់ពួកគេបានបញ្ចប់ការអប់រំ ៩ឆ្នាំ ដូចដែលបានចែងក្នុងច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

នៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨ ក្រោយ៥ឆ្នាំនៃការផ្តល់អនុសាសន៍ ឃុំមួយអនុវិទ្យាល័យមួយ ក្នុងឱកាសពិធីសម្ពោធអនុវិទ្យាល័យប្រាសាទ ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី បានចាត់ឲ្យទីប្រឹក្សាសម្តេចពិនិត្យឡើងវិញ នូវស្ថានភាពនៃការអនុវត្តអនុសាសន៍នោះ ហើយសម្តេចបានគិតថា នឹងអាចសម្រេចគោលដៅអនុវិទ្យាល័យមួយសំរាប់មួយឃុំ នៅឆ្នាំ២០១១ ឬ២០១២។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានរាជធានី១ ខេត្តចំនួន២៣ ក្រុងស្រុកខណ្ឌចំនួន១៩៣ ឃុំសង្កាត់១.៦២១ និងភូមិ១៤.០៧២ នៅឆ្នាំ២០០៩ (ត្រឹមឆ្នាំ២០០៨ មានស្រុក-ខណ្ឌចំនួន១៨៥ ឃុំសង្កាត់មាន ១.៦២១ និងភូមិ ១៣.៦៩៤)។

នៅឆ្នាំសិក្សា២០០៣-២០០៤ សាលារៀនសរុបទូទាំងប្រទេសមានចំនួន៧.៩៩៩ រួមមានមត្តេយ្យសិក្សា ១.២៣៨ បឋមសិក្សា៦.០៦៣ អនុវិទ្យាល័យ ៤៨៦ វិទ្យាល័យ ២១២។ សាលារៀនទាំងអស់នេះស្ថិតក្នុងឃុំចំនួន ១.៦០៧ នៃឃុំសរុប ១.៦២១។ ឃុំចំនួន១៤ ក្នុងស្រុកចំនួន៩ នៃរាជធានីខេត្តចំនួន៣ មិនមានសាលារៀនសោះ គឺនៅរាជធានីភ្នំពេញ មានសង្កាត់ចំនួន១១ (ខណ្ឌចំការមន ខណ្ឌដូនពេញ ខណ្ឌទួលគោក) ខេត្តកណ្តាលមានសង្កាត់១ (តាក្តុល ក្រុងតាខ្មៅ) និងខេត្តរតនគិរីមានពីរឃុំ (ឃុំបរខាំ និងឃុំសេសាន ស្រុកអូរយ៉ាដាវ)។ សាលាមធ្យមសិក្សាមានចំនួន៦៩៨ (អនុវិទ្យាល័យ៤៨៦ និងវិទ្យាល័យ២១២) ស្ថិតក្នុងឃុំ សង្កាត់ ចំនួន៦៤៨ ដូចនេះមានឃុំសង្កាត់ចំនួន៩៧៣ មិនទាន់មានសាលាមធ្យមសិក្សា។

តារាងទី១ ៖ កំណើនសាលារៀនពីឆ្នាំ២០០៣ ដល់ ២០១០

ឆ្នាំសិក្សា	មត្តេយ្យសិក្សា	បឋមសិក្សា	អនុវិទ្យាល័យ	វិទ្យាល័យ	មធ្យមសិក្សា	សរុប
២០០៣-០៤	១.២៣៨	៦.០៦៣	៤៨៦	២១២	៦៩៨	៧.៩៩៩

២០០៧-០៨	១.៦៣៤	៦.៩៧៦	១.០០៦	៣១៥	១.៣២១	៩.៤៣១
២០១០-១១	២.០៩២	៦.៧៦៧	១.១៨៩	៤០៧	១.៥៩៦	១០.៤៥៥
កំណើន						
២០០៣-០៧	៣៩៦	៤១៣	៥២០	១០៣	៦២៣	១.៤៣២
២០០៧-១០	៤៥៨	២៩១	១៨៣	៩២	២៧៥	១.០២៤
២០០៣-១០	៨៥៤	៧០៤	៧០៣	១៩៥	៨៩៨	២.៤៥៦

- នៅឆ្នាំសិក្សា ២០០៧-២០០៨ រយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក សាលារៀនសរុបបានកើនចំនួន ១.៤៣២ ក្នុងនោះ អនុវិទ្យាល័យបានកើន ៥២០ និង វិទ្យាល័យបានកើន ១០៣ ជាសរុបសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួន ៦២៣ ក្នុងឃុំចំនួន ៥៥៦។ ជាមធ្យមក្នុងមួយឆ្នាំកើនសាលាមធ្យមសិក្សាចំនួន១៥៦ និងឃុំកើន ១៣៩។ ចំណែកឃុំសង្កាត់ដែលពុំទាន់មានសាលារៀនបានថយចំនួន២ឃុំ ក្នុងស្រុកអូរយ៉ាដាវ ខេត្តរតនៈគិរី។ ឃុំសង្កាត់ពុំមានសាលារៀននៅសល់១២ ក្នុងក្រុង-ខណ្ឌចំនួន៤របស់រាជធានីភ្នំពេញ និងខេត្តកណ្ដាល។ ទៅអនាគត ឃុំសង្កាត់ទាំង១២នេះក៏មិនអាចកសាងសាលារៀនបានដែរ ដោយកត្តាទីតាំងភូមិសាស្ត្រស្ថិតក្នុងតំបន់ក្រុង មិនអាចរកដីសាងសង់បាន និង ម្យ៉ាងទៀតឃុំសង្កាត់ជិតខាងអាចទទួលកុមារឱ្យចូលរៀនបាន។

- នៅឆ្នាំសិក្សា២០១០-២០១១ សាលារៀនសរុបមានចំនួន១០.៤៥៥បានកើនច្រើនជាងឆ្នាំទៅចំនួន៣៤០ ក្នុងនេះមត្តេយ្យសិក្សាកើន១៥៧ បឋមសិក្សាបានកើន១៦២ អនុវិទ្យាល័យបានកើន១៧ និងវិទ្យាល័យបានកើន២៤។ ជាសរុបសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួន៤១ ក្នុងឃុំចំនួន២៨។ ក្នុងឆ្នាំសិក្សានេះ ចំនួនឃុំដែលមានតែអនុវិទ្យាល័យមាន១.០៣៦ ចំនួនឃុំដែលមានតែវិទ្យាល័យមាន២៩៤ និងឃុំមានទាំងអនុវិទ្យាល័យនិងវិទ្យាល័យផងមានចំនួន៩៧ឃុំ។

ឆ្នាំសិក្សា	ចំនួនឃុំពុំមានសាលារៀន					សរុបឃុំមាន មធ្យមសិក្សា
	មត្តេយ្យសិក្សា	បឋមសិក្សា	អនុវិទ្យាល័យ	វិទ្យាល័យ	មធ្យមសិក្សា	
២០០៣-០៤	៨៩៩	១៧	១១៥០	១៤១៥	៩៧៣	៦៤៨
២០០៧-០៨	៧៣៦	១៥	៦៥៣	១៣២០	៤១៦	១២០៤
២០១០-១១	៥៨៧	១៥	៤៨៨	១២៣០	១៨៤	១៤២៧
ការចុះថយ						
២០០៣-០៧	-១៦៣	-២	-៤៩៧	-៩៥	-៥៤៦	+៥៥៦
២០០៧-១០	-១៤៩	០	-១៦៥	-៩០	-២២៣	+២២៣
២០០៣-១០	-៣១២	-២	-៦៦២	-១៨៥	-៧៧៩	+៧៧៩

- ដូចនេះ សាលាមធ្យមសិក្សាសរុប១.៥៩៦ស្ថិតក្នុងឃុំចំនួន១.៤២៧ ក្នុងនេះឃុំមានសាលាមធ្យមសិក្សាពី២ឡើងទៅមានចំនួន១៤៨។

- ឃុំសង្កាត់ដែលមានសាលាមធ្យមសិក្សាច្រើនជាងគេគឺ សង្កាត់ប៉ោយប៉ែត ក្រុងប៉ោយប៉ែត ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានអនុវិទ្យាល័យ៣ និងវិទ្យាល័យ៣ ហើយក៏ជាសង្កាត់មានសាលារៀនច្រើនជាងគេនៅទូទាំងប្រទេស គឺមានចំនួន៤៦ (មត្តេយ្យសិក្សា១៥ - បឋមសិក្សា២៥ និងមធ្យមសិក្សា៦)។

- បន្ទាប់មកឃុំព្រៃត្រឡាច ស្រុកគូគីរី ខេត្តបាត់ដំបងមានសាលាមធ្យមសិក្សាចំនួន៥ គឺ អនុវិទ្យាល័យ៤ និងវិទ្យាល័យ១។

- បើគិតប្រៀបធៀបឆ្នាំសិក្សា២០១០-២០១១ទៅនឹង៣ឆ្នាំមុន គឺឆ្នាំ២០០៧-២០០៨ ឃើញថា សាលារៀនបានកើនចំនួនសរុប១.០២៤ (មត្តេយ្យសិក្សាកើន៤៥៨ បឋមសិក្សាបានកើន២៩១ អនុវិទ្យាល័យបានកើន១៨៣ និង វិទ្យាល័យបានកើន៩២)។ ជាសរុបសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួន ២៧៥ និងឃុំមានសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួនតិចជាង គឺកើនតែ ២២៣ឃុំ។ ជាមធ្យម ក្នុងមួយឆ្នាំកើនសាលាមធ្យមសិក្សាចំនួន៩២ និងឃុំមានសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួន៧៤។ ចំណែកឃុំសង្កាត់ដែលពុំទាន់មានសាលារៀនសោះនៅរក្សាស្ថានភាពដដែល។

- ក្នុងរយៈ៧ឆ្នាំនេះ សាលាមធ្យមសិក្សាមានកំណើនសរុបចំនួន៨៩៨សាលា និងឃុំបានកើនចំនួន៧៧៩ បើគិតជាមធ្យមក្នុងមួយឆ្នាំ សាលាមធ្យមសិក្សាកើនបានចំនួន១២៨ និងឃុំមានសាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនចំនួន១១១។

- ចលនាកំណើនសាលាមធ្យមសិក្សាក្នុងរយៈពេល៧ឆ្នាំនេះមានសន្ទុះខ្លាំងនៅរវាងឆ្នាំ២០០៦ទៅដល់២០០៨ (៣ឆ្នាំ: ២០៧ - ១៩២ - ១៥០)។ ឆ្នាំ២០០៩-២០១០កំណើនបានថយមក ៨៤សាលា និងឆ្នាំ២០១០-២០១១ កំណើនទាបជាងគេ មកនៅត្រឹម៤១ (អនុវិទ្យាល័យ ១៧ និង វិទ្យាល័យ ២៤)។

- តាមក្រាភិច ចំនួនឃុំសង្កាត់មិនមានសាលាមធ្យមសិក្សាតាមរាជធានី-ខេត្ត ពីឆ្នាំ២០០៣ -២០០៤ ដល់ ឆ្នាំ២០១០-២០១១បង្ហាញថា រាជធានីភ្នំពេញ - ខេត្តរតនៈគីរី - មណ្ឌលគីរី - ស្ទឹងត្រែង ខេត្តកោះកុង និងខេត្តព្រះវិហារមានកំណើនយឺត ហើយមិនអាចសម្រេចអនុសាសន៍អនុវិទ្យាល័យមួយសម្រាប់ឃុំមួយបានឡើយ។

- ឆ្នាំ២០០៦-២០០៧សាលាមធ្យមមានកំណើនខ្ពស់ជាងគេ កើន២០៧សាលា(អនុវិទ្យាល័យបានកើន១៧៦ និងវិទ្យាល័យបានកើន៣១)នៅទូទាំងប្រទេស។

- តារាងទី៣ ៖ កំណើនសាលាមធ្យមសិក្សា២០០៤-២០១០

ឆ្នាំសិក្សា	កំណើនអនុវិទ្យាល័យ	កំណើនវិទ្យាល័យ	កំណើនសាលាមធ្យមសិក្សា
២០០៤-០៥	៩២	២០	១១២
២០០៥-០៦	៩២	២០	១១២
២០០៦-០៧	១៧៦	៣១	២០៧
២០០៧-០៨	១៦០	៣២	១៩២
២០០៨-០៩	១១៦	៣៤	១៥០
២០០៩-១០	៥០	៣៤	៨៤
២០១០-១១	១៧	២៤	៤១

- នៅឆ្នាំសិក្សា ២០០៣-២០០៤ សាលាមធ្យមសិក្សាមានចំនួន ៦៩៨ ស្ថិតក្នុងឃុំសង្កាត់ចំនួន៦៤៨ ស្មើនឹង ៣៩,៩៧% នៃចំនួនឃុំសរុប ។

- នៅឆ្នាំសិក្សា ២០១០-២០១១ សាលាមធ្យមសិក្សាបានកើនឡើងដល់ ១.៥៩៦ គឺកើន ១២៨,៦៨% (ធៀបឆ្នាំសិក្សា២០០៣-២០០៤) ហើយស្ថិតក្នុងឃុំចំនួន១.៤២៧ (កើន១២០,២១%)។ បើប្រៀបធៀបចំនួនសាលា ១.៥៩៦ ទៅនឹងឃុំចំនួន១.៦២១ឃើញថា ក្នុងមួយឃុំមានសាលាមធ្យមសិក្សា០,៩៨ ជិតស្មើនឹងមួយដែរ។ សាលាមធ្យមសិក្សាចំនួន ១.៥៩៦ បានស្ថិតក្នុងឃុំចំនួន ១.៤២៧ គឺស្មើនឹង ៨៨,០៣% នៃចំនួនឃុំសរុបទូទាំងប្រទេស ។

- ដូចនេះ នៅសល់ឃុំចំនួន ១៩៤ ស្មើនឹង ១១,៩៧% មិនទាន់មានសាលាមធ្យមសិក្សា ។
- ក្នុងចំណោមឃុំសង្កាត់ចំនួន ១៩៤ នេះ ឃុំសង្កាត់ចំនួន១២ មិនអាចកសាងសាលារៀនបាន ចំណែកឯ ១៨២ឃុំសង្កាត់ទៀតមាន មត្តេយ្យសិក្សាចំនួន៩៤ និង បឋមសិក្សា៥០៤ សរុប ៥៩៨ សាលារៀន ។
- ១៨២ឃុំសង្កាត់នេះស្ថិតក្នុងខេត្តចំនួន ២២ ក្នុងស្រុកចំនួន ៨២ ។
- រាជធានីភ្នំពេញមានសង្កាត់ចំនួន ៣៩ ស្មើនឹង ៤០,៦២% នៃឃុំសរុបស្ថិតក្នុងខណ្ឌចំនួន៧ មិនទាន់មានសាលាមធ្យមសិក្សា តែមានមត្តេយ្យសិក្សាចំនួន ៣៧ និង បឋមសិក្សា ៣៩។
- ក្រៅពីរាជធានីភ្នំពេញ ខេត្តនៅភូមិភាគឦសានជាខេត្តដែលមានសាលាមធ្យមសិក្សាតិចតួច គឺខេត្តរតនៈគិរី ឃុំមិនទាន់មានសាលាមធ្យមសិក្សា ៧៥,៩១% មណ្ឌលគិរី៥២,៣៨% និង ខេត្តស្ទឹងត្រែង ៤១,១៧% នៃចំនួនឃុំសរុបក្នុងខេត្ត ។ បន្ទាប់មក ខេត្តកោះកុងមាន២៧,៥៧% និង ខេត្តព្រះវិហារមាន ២២,៤៥% ។
- នៅទូទាំងប្រទេស ខេត្តបន្ទាយមានជ័យតែមួយគត់ដែលមានសាលាមធ្យមសិក្សានៅគ្រប់ឃុំ សង្កាត់តាំងពីឆ្នាំ ២០០៦-២០០៧ មក ឯខេត្តកែបទើបមានគ្រប់នៅឆ្នាំ២០០៩-២០១០។
- សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ក្នុងចំណោមឃុំ-សង្កាត់ទាំង១.៦២១ មិនអាចមានសាលាមធ្យមសិក្សាទាំងអស់បានទេ ដោយសារទីតាំងឃុំ-សង្កាត់ទាំងនោះស្ថិតនៅកណ្តាលរាជធានី និង នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលមានប្រជាជនតិច ។ តែបើគិតថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌវិញ គឺមានសាលាមធ្យមសិក្សាទាំង១៩៣ រួចហើយ។ តែអនាគត អាចកសាងគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាបាន អាស្រ័យដោយសាលាបឋមសិក្សានៅទីនោះមានគ្រប់កម្រិតថ្នាក់។

[illegible] មន្ត្រីចូលនិវត្តន៍

- *កូនក្មេងដែលមាតាបិតាមិនបានឱ្យរៀនសូត្រ មាតានោះត្រឡប់ជាសត្រូវ*
បិតានោះត្រឡប់ជាបុគ្គលមានពៀរ
ព្រោះកូនមិនបានរុងរឿងក្នុងទីប្រជុំជន ដូចកុកនៅកណ្តាលហ្វូងហង្ស។

[illegible]

កំណត់ហេតុនៃការប្រជុំរបស់គណៈមេប្រយោគនៃបណ្ឌិតវិជ្ជាអក្សរសាស្ត្រចំពោះស្នាព្រះហស្តសម្តេច ព្រះសង្ឃរាជ ព្រះមហាសុមេធាធិបតី ជួន ណាត ជោតញ្ញាណោ

ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយហុកសិបប្រាំពីរ ខែមេសា ថ្ងៃទីប្រាំពីរ ម៉ោងប្រាំបី នៅសាកលវិទ្យាធិការដ្ឋាននៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទ គណៈមេប្រយោគដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយអនុលោមតាមព្រះរាជរាយបណ្ណជីខ្ពង់ខ្ពស់នៃសម្តេចព្រះប្រមុខរដ្ឋ ព្រះបិតាសិក្សាធិការជាតិដោយសេចក្តីសំរេច នៃសាកលវិទ្យាធិការលេខ៤៦១៩ស.ស.ក ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៦៦ បានប្រជុំគ្នាជាលើកក្រោយបំផុតដើម្បីពិភាក្សាអំពីទស្សនកថា ឬនិក្ខេបបទសំអាងបណ្ឌិតវិជ្ជាអក្សរសាស្ត្រចំពោះព្រះហស្តសម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី ជួន ណាត ជោតញ្ញាណោព្រះសង្ឃរាជ។

បានមកកាន់ទីប្រជុំនោះ៖

- សហជីវិន កឹង គុន សាកលវិទ្យាធិការ..(ប្រធាន)
- សហជីវិន ជួង សារិន ព្រឹទ្ធសាស្ត្រាចារ្យនៃមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ និងមនុស្សសាស្ត្រ.....(សមាជិក)
- សហជីវិន កេង វ៉ាន់សាក់ សាស្ត្រាចារ្យនៅមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ និងមនុស្សសាស្ត្រ......(សមាជិក)
- សហជីវិន ញ៉ុក ថែម សាស្ត្រាចារ្យនៅមហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ និងមនុស្សសាស្ត្រ..........(សមាជិក)

គណៈមេប្រយោគខាងលើនេះបានពិនិត្យដោយហ្មត់ចត់ នូវស្នាព្រះហស្តទាំងឡាយរបស់សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី ព្រះសង្ឃរាជ កាលពីពេលមុនរួចទៅហើយ ទើបយកការពិនិត្យនោះមកពិភាក្សាគ្នាអស់បិរៈវេលាជ៏យូរ ក៏បានសំរេចជាឯកច្ឆ័នដូចតទៅនេះ ៖

ក្រៅអំពីអត្ថបទផ្នែកសាសនា ដែលមានសារៈជ្រាលជ្រៅផុតហួសសមត្ថភាពសមាជិកគណៈមេប្រយោគនេះទៅទៀត ហើយដែលជាស្នាព្រះហស្តមួយផ្នែកយ៉ាងសំខាន់អាចបង្ហាញ ចំណេះ វិជ្ជា និងប្រាជ្ញាទូលំទូលាយក្រៃលែងរបស់សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ នៅមានស្នាព្រះហស្តជាអត្ថបទអក្សរសាស្ត្រថែមទៀតផង ពិសេសជាងគេគឺ៖

- វចនានុក្រមខ្មែរ
- ហើយនិងកច្ចាយនូបត្ថម្ភកៈ ដែលជាវេយ្យាករណ៍បាលី សរសេរ និងពន្យល់ជាភាសាខ្មែរ។

អត្ថបទទាំងពីរនេះ មិនត្រឹមតែមានលក្ខណៈជាស្នាដៃឃ្លាំងវិជ្ជាប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានលក្ខណៈជាទស្សនកថា ឬនិក្ខេបបទពិតប្រាកដ ព្រោះជាការតែងនិពន្ធដែលបិតនៅលើការបញ្ជាក់ទស្សនៈមួយដ៏សំខាន់។

ទស្សនកថានៅក្នុងវចនានុក្រមខ្មែរ គឺសេចក្តីបញ្ជាក់ **ទស្សនៈជាតិសច្ចនិយម** ដែលសរសេរ និងពន្យល់ពាក្យដោយគោរព ជាតិសច្ច ជាតិកំណើតរបស់ពាក្យ។

ក្នុងកច្ចាយនូបត្ថម្ភកៈដែលជាវេយ្យាករណ៍បាលីសរសេរ និងពន្យល់ជាភាសាខ្មែរ ទស្សនកថាជ្រាលជ្រៅ គឺសេចក្តីបញ្ជាក់ ទស្សនមូលដ្ឋានដែលនិយមថា **ភាសាខ្មែរមានសមត្ថភាពអាចយកវិជ្ជាដ៏ពិបាកមកអធិប្បាយសិក្សាបានដោយច្បាស់លាស់។** យ៉ាងណាមិញ សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមដំបូងបង្អស់យកមុខវិជ្ជាមួយផ្នែកដែលយើងធ្លាប់ទទួលថា ជាវិជ្ជាពិបាក ពោលគឺភាសាបាលី មកតែងនិពន្ធ ពន្យល់ បង្រៀនជា**ភាសាជាតិ**ឱ្យបានសុសសាយទូទៅឆាប់យល់ និងឆាប់ចេះ។ ស្នាព្រះហស្តដែលអាចយកភាសាខ្មែរមកប្រើឲ្យបានសម្រេចជោគជ័យបែបនេះបាន គឺពិតជាទស្សនកថាសំខាន់ណាស់ចំពោះការសិក្សាជាភាសាបរទេស ឬមួយភាសាជាតិ ពិសេសគឺ ចំពោះវិជ្ជាបាលី ដែលដើមឡើយគេធ្លាប់ទៅស្វែងរៀនឯបរទេស ឬរៀនជាភាសាបរទេសសុទ្ធៗ។

ជោគជ័យក្នុងការប្រើភាសាខ្មែរនេះ បានបំបាត់ទស្សនៈមួយដែលធ្លាប់ស្មានថា ភាសាជាតិពុំអាចបណ្តុះចំណេះ

ចេះដឹងបានឡើយ។

កក្ខាយនុមត្តម្លកៈនេះ បញ្ជាក់តាមទ្រឹស្ដីផង និងតាមការអនុវត្តផង ជាភាសាខ្មែរពុំមែនខ្សត់ខ្សោយដូចខ្លះធ្លាប់ស្មាននោះទេ តែជាភាសារបស់ជនជាតិ អ្នកមានអំបូរធ្លាប់រុងរឿង បានបញ្ជាក់អារ្យធម៌រួចទៅហើយ ហើយជាភាសាមានសមត្ថភាពចំរើន អាចបណ្ដុះបញ្ញា និងវិជ្ជាតទៅទៀតបាន។

ភាសាខ្មែរប្រើបានត្រឹមត្រូវក៏អាស្រ័យនៅលើវចនានុក្រមខ្មែរនោះដែរ។

តើវចនានុក្រមនិងអាងលើគោលអ្វី ដើម្បីពន្យល់ និងសរសេរពាក្យឱ្យមានឯកភាពរបៀបរៀបរយ សមហេតុសមផល ទៅតាមភាសាជាតិ :

បញ្ហានេះវចនានុក្រមខ្មែរបានដោះស្រាយដោយអាងលើទស្សនៈជាតិសព្ទនិយមដែលពន្យល់សរសេរ ហើយនិងអានពាក្យតាមតួអក្សរជាតិ ប្រភពដើមរបស់ពាក្យ។

គោលលំនាំនេះបានបង្កើតអក្សរ ជាតិសព្ទ ដែលតម្រូវឱ្យពាក្យណាមានជាតិជាខ្មែរសុទ្ធ ត្រូវសរសេរជាមួយនឹងអក្សរដើមកំណើតតាមវិធីបែបខ្មែរ។ ចំណែកឯពាក្យមានជាតិប្រភពសំស្ក្រឹត បាលីវិញត្រូវសរសេរជាមួយនឹងតួអក្សរដើមកំណើត តាមវិធីបែបសំស្ក្រឹត បាលី។

ទស្សនៈគោរពជាតិសព្ទ ផ្ទុយគ្នានឹងសូរសព្ទនិយម ដែលយកសូរសំឡេងធ្វើជាធំ ៖ សូរយ៉ាងណាសរសេរយ៉ាងនោះ។ អក្សរសរសេរតាមសំឡេងអាន ឬនិយាយជាអក្សរសូរសព្ទ។

កាលមុនសម័យវចនានុក្រមខ្មែរ អក្សរខ្មែរបានប្រើលាយចំរុះគ្នា នូវអក្សរសូរសព្ទផង និងអក្សរជាតិសព្ទផង ប៉ុន្តែពុំសមហេតុ សមផលទេ ពីព្រោះជួនកាលក៏ជាអក្សរសូរសព្ទខ្លាំងពេក នាំឱ្យបាត់បង់ប្រភពពាក្យ ឬជួនកាលក៏ជាអក្សរជាតិសព្ទ ហួសហេតុ នាំឲ្យពាក្យខ្មែរ ប្រែទៅជាពាក្យបរទេសវិញ។

នៅក្នុងបរិយាកាសរកាយបែបនេះ វចនានុក្រមខ្មែរ «ថ្វីព្រះហស្តសម្ដេចព្រះសង្ឃរាជ» បានរៀបអក្សរខ្មែរជារបៀប សង្កត់លើគោល ជាតិសព្ទនិយមដែលទ្រទ្រង់ឯកភាពនៃអក្ខរាវិធីខ្មែរសព្វថ្ងៃនេះឯង។

ឯអក្ខរាវិធីគោរពជាតិសព្ទ ប្រភពខ្មែរ ឬប្រភពសំស្ក្រឹត បាលីបែបនេះ បានធ្វើឲ្យវចនានុក្រមខ្មែរមានសភាពជាតារាងយ៉ាងធំបង្ហាញ។

អាស្រ័យហេតុផលទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះ គណៈមេប្រយោគដែលបានតែងតាំងឡើង តាមព្រះរាជបញ្ជាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃសម្ដេចសហជីវិនព្រះប្រមុខរដ្ឋ បានមូលមាត់ទទួលជាឯកច្ឆ័ន្ទថា «ស្នាព្រះហស្តសម្ដេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី ព្រះសង្ឃរាជក្នុងផ្នែកអក្សរសាស្ត្រ មានលក្ខណៈពិតប្រាកដ ហើយនិងតម្លៃលើសលុប ជាទស្សនកថា បណ្ឌិតវិជ្ជាអក្សរសាស្ត្រ»។

ដូច្នេះ សម្ដេចព្រះមហាសុមេធាធិបតីព្រះសង្ឃរាជ ជួន ណាត ជោគជ្ញរណាមានគុណធម៌ពេញលក្ខណៈជាមហាបណ្ឌិតអក្សរសាស្ត្រ។

គណៈមេប្រយោគ សូមថ្លែងសេចក្ដីសរសើរដ៏ក្រៃលែងចំពោះព្រះមហាបណ្ឌិតអក្សរសាស្ត្រខ្មែរជាដំបូងបង្អស់នេះ ហើយសូមថ្លែងដ៏ឧឡារិកថា ៖

វប្បធម៌ខ្មែរអាចមានជោគជ័យបែបនេះបាន ក៏ដោយសារព្រះរាជនយោបាយសម្ដេចសហជីវិនព្រះប្រមុខរដ្ឋ។ ព្រះអង្គបានទាមទារឯករាជ្យជាតិបានហើយ ក៏ទ្រង់បានកសាងជាតិគ្រប់វិស័យដើម្បីលើកតំកើងវប្បធម៌ អារ្យធម៌ ហើយនិងកិត្តិយសខ្មែរ ឱ្យបានរុងរឿងតាមគំណាដំណែលដ៏ល្បីល្បាញនៃព្រះរាជបល្ល័ង្កក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរ។

ធ្វើនៅសាកលវិទ្យាធិការដ្ឋាននៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទ ក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៣ មេសា ១៩៦៧

(លោក ស៊ុន ស៊ីវ ស្រង់តាមច្បាប់ដើម

ពីទស្សនាវដ្ដីគ្រូបង្រៀនលេខ៦)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ

គណៈកម្មាធិការកណ្តាល

លេខ: ១៦/១២ ស.ក

សេចក្តីជូនដំណឹងមរណភាពប្រចាំខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២

ក្នុងនាមសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរនៅកម្ពុជា គណៈកម្មាធិការកណ្តាលនៃ ស.ប.ស.ខ.

សូមសំដែងសេចក្តីសោកស្តាយជាទីបំផុត ចំពោះការបាត់បង់ជីវិតនៃមិត្តរួមវិជ្ជាជីវៈ និងគ្រួសារ

ហើយសូមបួងសួងដល់ដួងវិញ្ញាណក្ខន្ធសូមឲ្យបានទៅកាន់សុគតិភពកុំបីខានឡើយ

ល.រ	គោត្តនាម-នាម	អាយុ	ភេទ	ក្របខណ្ឌ	អង្គភាពបម្រើការ	ថ្ងៃខែឆ្នាំមរណៈ	មូលហេតុ	លេខបណ្ណ	សមាជិក
ក. មរណភាពសមាជិក									
១	កែវ សេង	៨៩	ប	ម.ប.ភ	អនុវិ. អង្គរុន ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	២០.០៣.១២	គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍	២៣៦៨ តក	៨២៦៨
២	ហ៊ុល វណ្ណថន	៨២	ប	ម.ប.ភ	អនុវិ. ខ្លាគ្រហឹម ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	១៨.០៣.១២	រោគចាស់	៣២២០ តក	៨២៦៩
៣	សោ ស្រម៉ុន	៦៥	ស	គ្រ	និវត្តជន ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	២៣.០៣.១២	រោគពាធ	២៦៦៤ តក	៨២៧០
៤	យ៉ឹម កាន	៧០	ប	គ្រ	និវត្តជន មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្តតាកែវ	១១.០៤.១២	រោគាពាធ	០០៩ តក	៨២៧១
៥	រី សារី	៨៥	ប	បឋម	បឋម សិរីវង្ស ស្រុក កៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	២១.០៣.១២	រោគាពាធ	៧២៥៥ កណ	៨២៧២
៦	ជា សុនហ៊ាង	២៧	ស	ម.ប.ភ	អនុវិ. ព្រែកទួល ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្តាល	២៨.០៣.១២	ឈឺរមាសសាច់ក្រពេញ	១១៥២២កណ	៨២៧៣
៧	គា ចាប	៥៧	ប	គ្រ	និវត្តជន ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល	២៨.០៣.១២	រោគាពាធ	៦៥២ កណ	៨២៧៤
៨	ឯម សិន	៦៧	ប	គ្រ	និវត្តជន ស្រុកខ្សាច់កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល	០៧.០៤.១២	រោគាពាធ	៣៥៤២ កណ	៨២៧៥
៩	យិន សុខហ៊ាង	៨៥	ប	គ្រ	បឋមសិក្សាព្រែកតយ ស្រុកស្អាង ខេត្តកណ្តាល	០៥.០៤.១២	រោគាពាធ	៥៧៨០ កណ	៨២៧៦
១០	សារ សុធី	៨៥	ស	បឋម	បឋម. ... ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	១៤.០៤.១២	រោគាពាធ	៧៣០១ កណ	៨២៧៧
១១	កាក់ ឆន	៦៥	ប	គ្រ	និវត្តជន វិ. ព្រែកលួង ស្រុកខ្សាច់កណ្តាល ខេត្តកណ្តាល	១៧.០៤.១២	លើសឈាម	៣០២៩ កណ	៨១៧៨
១២	លាង ស៊ុយវណ្ណារី	៦៥	ស	គ្រ	និវត្តជន បឋម. ពោធិមង្គល ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	១៥.០៤.១២	រោគាពាធ	១៥៥៥ កណ	៨២៧៩
១៣	ជេន ខេមរា	៣៩	ប	បឋម	បឋម. ក្បាលកោះ ស្រុកលេលម ខេត្តកណ្តាល	២៣.០៤.១២	រោគាពាធ	១៦៨៥ កណ	៨២៨០
១៤	ម៉ែន ណា	៦៥	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម. កោះរះលើ ស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល	១០.០៥.១២	តាំងបេះដូង	២៦៨៧ កណ	៨២៨១
១៥	សុយ យន	៦៧	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម. ... ស្រុកលើកដែក កណ្តាល	០៤.០៥.១២	រោគាពាធ	២១២៣ កណ	៨២៨២
១៦	ចិក ជឿង	58	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម. ចំបក់ស្រុកស្អាងស្អាល ខេត្តកណ្តាល	១៥.០៥.១២	ខ្សោយដងក់	៥០៧១កណ	៨២៨៣
១៧	ភួង ចន្ទ័ទូ	៦៨	ប	បឋម	បឋមសិក្សាបាក់ទូក ខ័ណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ	២៦.០៣.១២	រោគាពាធ	១៣១៣ ភព	៨២៨៤
១៨	សាយ ហឿន	៥៩	ប	បឋម	បឋមសិក្សា ដង្កោ ខ័ណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ	០៨.០៤.១២	រោគាពាធ	៦៩៨ ភព	៨២៨៥
១៩	ឡាម ហាក់សេង	៥៩	ប	បឋម	បឋមសិក្សា ទួលគោក ខ័ណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ	១៣.០៤.១២	រោគថ្លើម	១៧៩៥ ភព	៨២៨៦
២០	កែន ភ័ន្ទី	៥៧	ប	បឋម	ក្បាលថ្នល់ ខ័ណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ	១៦.០៤.១២	តាំងបេះដូង	៣៣៦៨ ភព	៨២៨៧
២១	យ៉ារ ស៊ីណន់	៥៨	ប	មបក	វិ. ជាស៊ីម សាមគ្គី ខណ្ឌ សែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ	២១.០៤.១២	រោគាពាធ	៦០១៣ ភព	៨២៨៨
២២	ឡុង មួង	៨០	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋមកំពង់ថ្ម ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ	២០.០២.១២	រោគាពាធ	៥១៧១ កធ	៨២៨៩
២៣	យក់ គី	៦៩	ប	គ្រ	និវត្តជនកាវិ.អយក ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ	១៨.០៣.១២	ជរាពាធ	២៥៩១ កធ	៨២៩០
២៤	ញឹម សាខន	៨២	ស	បឋម	បឋម.ប្រាសាទ ឃុំលេច បាកានខេត្តពោធិសាត់	២២.០១.១២	ខ្សល់គ	២១៨២ ពស	៨២៩១
២៥	ទី ឈឿង	៦០	ប	គ្រ	វិ. ... ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្តកំពង់ចាម	២៥.០៣.១២	មហារីកសួត	៥០២០ កច	៨២៩២
២៦	ជឹម ស៊ីមន	៥៥	ស	គ្របឋម	បឋម ជាណា ស្រុកបាធាយ ខេត្តកំពង់ចាម	០៣.០៤.១២	ខ្វះឈាម	៥៣៨៧ កច	៨២៩៣
២៧	ហាយ គុន	៥៩	ប	គ្របឋម	បឋម ពញ្ញាក ស្រុកស្រីសន្ធរ ខេត្តកំពង់ចាម	០២.០៥.១២	រោគាពាធ	៩១២៧ កច	៨២៩៤
២៨	ម៉ុង លីហ៊ាក់	២៧	ប	គ្រូមធ្យម	និវត្តនៅព្រះសីហនុ ក្រុងកំពង់ចាម កំពង់ចាម	០៦.០៤.១២	មហារីកក្រពះ	១០៧៥គ្រូមធ្យម	៨២៩៥
២៩	ហ៊ុន ណាង	៦៩	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋមស្វាយមាស ចំការលើ កំពង់ចាម	០៣.០៤.១២	រោគាពាធ	៩៣៥០ កច	៨២៩៦
៣០	ចាយ ម៉េងថៃ	៦៩	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋម ហស.មុនីរឿ ស្រុកព្រៃឈរ កំពង់ចាម	១៨.០៤.១២	ជរាពាធ	៣៣៧៣ កច	៨២៩៧
៣១	ទួន យ៉េន	៨២	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋមឈូក សមក ខេត្តកំពង់ចាម	១៨.០៤.១២	ជរាពាធ	៥១៨ កច	៨២៩៨
៣២	ណក់ កង	៦២	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋម.ចង្ហារ អូរជ្រៅ បន្ទាយមានជ័យ	២៣.០៤.១២	រោគាពាធ	២២០៧ បជ	៨២៩៩
៣៣	ស្វាយ សុបិន	៧៧	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋមអូរស្វាយ មង្គលបុរី បន្ទាយមានជ័យ	២៨.០៤.១២	ធ្លាក់ពីលើឈើ	១១១៧ បជ	៨៣០០
៣៤	ជួន ជា	៦២	ប	គ្របឋម	និវត្តជន បឋម.ព្រៃចង្ហារ មង្គលបុរី បន្ទាយមានជ័យ	២៩.០៤.១២	រោគាពាធ	០៧៩៦ បជ	៨៣០១
៣៥	ញឹម ប៊ុនហួន	៨៨	ប	មទក	វិ. វត្តស្វាយ ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	១៧-០២-១២	ជម្ងឺសរសៃប្រសាទ	៣៥៣៩ សរ	៨៣០២
៣៦	ទិន ធី	៧០	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.ព្រៃឈើ ស្រុកសូទ្រនិគម ខេត្តសៀមរាប	០៧-០៥-១២	រោគាពាធ	២៨២៣ សរ	៨៣០៣
៣៧	ហុក វ៉ុន	៧២	ប	គ្រ	និវត្តជន តាវី ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	១៦.០៥.១២	ជរាពាធ	០៩៩ សរ	៨៣០៤
៣៨	អ៊ិង និល	៦៧	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.គ្រពាំងប្រិយ៍ ស្រុកសូត្រនិគមខេត្តសៀមរាប	២៥.០៤.១២	រោគាពាធ	១២៨៥ សរ	៨៣០៥
៣៩	ព្រំ មករា	៥០	ប	បឋម	បឋម. ប្រាំ ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	២៨.០៤.១២	ជម្ងឺគ្រុនឈាម	១៦០៩ សរ	៨៣០៦
៤០	គឹម ឡូម	៨៥	ប	គ្រ	និវត្តជន មន្ទីរអប់រំ ខេត្តព្រះវិហារ	២០.០៣.១២	រោគាពាធ	៧២៣ ពហ	៨៣០៧
៤១	ងី ផន	៦២	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.អន្លង់ស្វាយ ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ	០២.០១.១២	ជម្ងឺរបេង	៦០១ ពហ	៨៣០៨
៤២	ចាន់ សោម	៧៤	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.រហ័ស ស្រុករវៀង ខេត្តព្រះវិហារ	១២.០១.១២	ជម្ងឺតម្រងនោម	៥៩៧ ពហ	៨៣០៩
៤៣	អ៊ិន ថៃត	៦៧	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.តានី ស្រុកស្រែអំបិល ខេត្តកោះកុង	០៨.០៥.១២	ជរាពាធ	២៧៦ កក	៨៣១០
៤៤	សៅ យឿង	៦៦	ប	គ្រ	និវត្តជន បឋម.ខ្លុងពពក ស្រុកទឹកផុស ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	០១.០៣.១២	គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍	៥០៧ កឆ	៨៣១១

៤៥	ឡាយ បូរិន	៨៦	ប	ឧត្តម	នា. សម្ភារ និងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ការគ្រ. គ.ក. កណ្ដាល	២៦.០៤.១២	ជរាគាព	១៤៧៧ គក	៨៣១២
៤៦	ចិក គឹមសុន	[illegible]	[illegible]	[illegible]	នា. អប់រំកាយ និងកីឡា ការគ្រ. គ.ក. កណ្ដាល ស.ប.ស.ខ.	២៨.០៤.១២	ជរាគាព	១១៦២ គក	៨៣១៣
៤៧	ប៉ាង សំ[illegible]	[illegible]	[illegible]	បឋម	បឋម. នំណាក់កន្ទួត ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត	២៨.០៤.១២	ជរាគាព	[illegible]	[illegible]
៤៨	ឡាយ សុខុម	៨៧	ប	មទក	វ. ទូកមាស ស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត	០៥.០៥.១២	ក្លួកឈាម	[illegible]	[illegible]
៤៩	ឡុង ស្រួច	៨៧	ប	បឋម	បឋម. [illegible] ខេត្តកំពត	[illegible].១២	ជរាគាព	[illegible]	[illegible]
៥០	ផើម នាង	៦៦	ប	គ្រូ	និវត្តន វ. [illegible] ស្រុក[illegible] ខេត្តកំពត	១០.០៥.[illegible]	ជរាគាព	១៣៨០ កក	៨៣១៧
៥១	ពេញ យោន	៦៨	ប	បឋម	និវត្តន បឋម. [illegible] ស្រុក[illegible] ខេត្តព្រៃវែង	[illegible].១២	ជម្ងឺ	៨៣០ ព	៨៣១៨
៥២	ទី លាង	៧៣	ប	បឋម	និវត្តន បឋម. [illegible] ស្រុក[illegible] ខេត្តព្រៃវែង	១០.០៥.១២	ជរាគាព	៥០០៦ ព	៨៣១៩
៥៣	អ៊ុក ជុំ	៧៦	ប	បឋម	និវត្តន បឋម. ចាន់ក៏ ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង	១៩.០៥.១២	ជរាគាព	៨៣៨៩ ព	៨៣២០

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
					[illegible]				
១	ម៉ម សិណាង	២៥	ប	កសិករ	ប្ដីអ.ស ម៉ម ភា សាលាបឋម អង្គសីមា ត្រាំកក់ តាកែវ	០១.០៥.១២	មហារីកឈេះដូង	៥៨៣៣ តក	៥៥៣០
២	លឹម សុឡាយ	៥៥	ស	កសិករ	ភរិយាលោក.កែវ តាំង បឋមជំណាក់ភាជា ទ្រាំង តាកែវ	២០.០៣.១២	លើសឈាម	៥៥១ តក	៥៥៣១
៣	សោម ម៉ើ	៥៦	ស	កសិករ	ភរិយាលោក សួន បូរ និវត្តន កោះអណ្ដែត តាកែវ	១៧.០២.១២	ជរាគាព	២១០៥ តក	៥៥៣២
៤	សោ ស្រម៉ុន	៦៥	ស	គ្រូ	ភរិយាលោក.យួន ឆាត និវត្ត.ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	២៣.០៣.១២	ជរាគាព	៨៦៧៣ តក	៥៥៣៣
៥	កែវ សេង	៥៥	ប	ម.ម.ក	ប្ដីអ.ស អា គេន វ.អង្គរនាប ស្រុកត្រាំកក់ តាកែវ	២០.០៣.១២	គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ	៥៦៨៥ តក	៥៥៣៤
៦	អ៊ឹម សៅ	៥៥	ប	កសិករ	ប្ដីអ.ស.អ៊ុន ស៊ីមន អនុ.ហស.ថ្នល់ទទឹង អង្គស្នួល កណ	០៥.០៣.១២	ពោះវៀន	៨២៨០ កណ	៥៥៣៥
៧	នៃ ម៉ុន	៦០	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក នូរ នឹម និវត្តន ខ្សាច់កណ្ដាល កណ	០៦.០៤.១២	របេង	៣៥២៦ កណ	៥៥៣៦
៨	ឆាយ ឆួក	៦០	ប	អ្នករកស៊ី	ប្ដីអ.ស វ៉ែន ស៊ីណា ម.គ កុមារមិត្តភាព ខណ្ឌ៧មករា គគ	០៧.០១.០៩	ជរាគាព	១២៧០ ភព	៥៥៣៧
៩	វ៉ៃចំរ៉េ ផល្លា	៧០	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ញ៉ើ យ៉េន និវត្តនបឋម.អនុវត្ត ភព	១៨.០៣.១២	ជរាគាព	៣៥៥០ ភព	៥៥៣៨
១០	អៀង ម៉ុង	៥៨	ប	យោធា	ប្ដីអ.ស ប៊ូ សុភា បឋម.ដូនពេញ ខ.ដូនពេញ ភព	១៥.០៣.១២	ជរាគាព	២៥៦៧ ភព	៥៥៣៩
១១	ឡាន់ ហាក់សេង	៦០	ប	បឋម	បឋម. សន្ធរម៉ុក ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ	១៣.០៤.១២	ឈឺថ្លើម	១៧៥៥ ភព	៥៥៤០
១២	ពាន គឹមសៀន	៦៣	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ប៊ី គឹមអៀន និវត្តនមន្ទីរ.អយក.កំពង់ធំ	១៧.០៣.១២	ជរាគាព	៨១២៧ កធ	៥៥៤១
១៣	ហេង ផល	៧០	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ឧង ស៊ន អនុវ.សម្ដេចឪម៉ែត្តក្រពញ ពស	១០.០២.១២	ទឹកនោមផ្អែម	១៣៩៣ ពស	៥៥៤២
១៤	ឈិន សុភា	៧០	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ហុង សារិន បឋមទួលត្បី ស្វាយ កច.	១២.០៤.១២	ជរាគាព	៩៣៧៩ កច	៥៥៤៣
១៥	ស៊ុំ អេងសុវណ្ណកក្ដី	៣២	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធល. ត្រក់ ធស្មី វិ.ហ.ស វត្តស្វាយ ក្រុងសៀមរាប សរ	១០.០៥.១២	មហារីកស្បូនគោម	៣៩៥៦ សរ	៥៥៤៤
១៦	ប៊ន ឡៀន	២៥	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធល. ថុប ជុន និ.អនុ.ហ.ស អៀង ស្រុកអៀង ព្រះវិហារ	២៥.០២.១២	ជម្ងឺប្រចាំកាយ	៦៣៧ ពហ	៥៥៤៥
១៧	កាយ សុខុម	៥២	ស	កសិករ	ប្រពន្ធល. ឈិន គៀ អនុ.ត្រពាំងព្រៃ ស្រុកមេសាង ព្រៃវែង	០១.០៥.១២	ជរាគាព	៥៥១០ ព	៥៥៤៦
១៨	អៀង សំអៀន	៣៨	ស	កសិករ	ប្រពន្ធល. ឆាន់ ញ៉ុល អនុ.ព្រៃ ស្រុកកំពង់ត្របែក ព្រៃវែង	០៥.០៥.១២	ជរាគាព	១៧៥៥ ព	៥៥៤៧
១៩	ជឹម អៀន	៦៦	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធល. កុក សំណាង និ. បឋម.ចិនម៉ែន ស៊ីធរកណ្ដាល ព្រៃវែង	១២.០៥.១២	ជរាគាព	៣១១១ ព	៥៥៤៨

មេត្តាប្រមូលភាគទានឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ ឲ្យទាន់ពេលវេលាដើម្បីដោះស្រាយជូនគ្រួសារសព ។

ចំណាំ: ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសពសមាជិក ៥៣៩ x ៤០៛ = ២.១២០៛

សពគ្រួសារ ១៩៩ x ២០៛ = ៣៨០៛

ភាគទានប្រចាំខែ = ២០០៛

ភាគទានសាងសង់ផ្ទះគ្រូបង្រៀន = ៣០០៛

សរុប = ៣.០០០៛

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២

[illegible]

[illegible]

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

[illegible]
[illegible]
លេខ ៖ ២១/១២ [illegible]

[illegible] ឆ្នាំ២០១២

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ល.រ	គោត្តនាម_នាម	អាយុ	ភេទ	ឋានន្តរស័ក្តិ	[illegible]	ថ្ងៃខែឆ្នាំ [illegible]	[illegible]	លេខប័ណ្ណ	[illegible]
					ក. [illegible]				
១	ហេង សំអុន	៧៥	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ បង់បុស្ស [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	២៥.០៤.១២	ជរាពាធ	៥៧៧៦ ក.ន	៨៧២១
២	[illegible]	៨៦	ស	[illegible]	វ.ប.ស [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	២៤.០៤.១២	[illegible]	[illegible] ក.ន	៨៧២២
៣	[illegible]	៦៣	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	២១.០៤.១២	ជរាពាធ	៨៣៤១ ក.ន	៨៧២៣
៤	[illegible]	៥៨	ស	ព្រូបង់	បង់បុស្ស [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	០៤.០៥.១២	[illegible]	៤៣៣៦ ក.ន	៨៧២៤
៥	[illegible]	៦៣	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	២៦.០៤.១២	ជរាពាធ	៨៤៨៧ ក.ន	៨៧២៥
៦	[illegible]	៦៤	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	២៤.០៥.១២	ជរាពាធ	២៨៣.ន	៨៧២៦
៧	[illegible]	៨២	ប	ព្រូបង់	បង់បុស្ស [illegible] ខេត្តកំពង់ចាម	០៤.០៥.១២	[illegible]	៤៣៨ ក.ន	៨៧២៧
៨	[illegible]	៦១	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តស្វាយរៀង	០៤.០៥.១២	[illegible]	១៧០៤ ស្វ.រ	៨៧២៨
៩	[illegible]	៦៣	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តស្វាយរៀង	២៦.០៥.១២	[illegible]	២២៨០ ស្វ.រ	៨៧២៩
១០	[illegible]	៨២	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តស្វាយរៀង	២០.០៥.១២	[illegible]	២៤០៣ ស្វ.រ	៨៧៣០
១១	[illegible]	៨១	ប	ព្រូបង់	[illegible] ខេត្តស្វាយរៀង	០៧.០៤.១២	ជរាពាធ	១៧៨៨ ស្វ.រ	៨៧៣១
១២	[illegible]	៦៤	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	០៤.០៥.១២	[illegible]	២៧៤១ ប.ជ	៨៧៣២
១៣	[illegible]	៨១	ស	បង់	[illegible]	២៣.០៥.១២	[illegible]	០៥៧៤ ប.ជ	៨៧៣៣
១៤	[illegible]	៦៥	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	២៣.០៥.១២	ជរាពាធ	០១៤ ប.ជ	៨៧៣៤
១៥	[illegible]	៨២	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	០៨.០៦.១២	[illegible]	១៥៤៤ ប.ជ	៨៧៣៥
១៦	[illegible]	៦៥	ប	[illegible]	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ធំ	១២.០៥.១២	ជរាពាធ	២៨៦ ក.ធ	៨៧៣៦
១៧	[illegible]	៦៤៤	ប	បង់	[illegible] ខេត្តកំពង់ធំ	០៨.០៥.១២	[illegible]	៤១៥០ ក.ធ	៨៧៣៧
១៨	[illegible]	៨២	ប	បង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ធំ	៣០.០៤.១២	ជរាពាធ	៤០៩៩ ក.ធ	៨៧៣៨
១៩	[illegible]	៦៨	ស	បង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ធំ	២១.០៤.១២	ជរាពាធ	២០៨៣ ក.ធ	៨៧៣៩
២០	[illegible]	៣៧	ប	បង់	[illegible] ខេត្តកំពង់ធំ	២១.០៤.១២	ជរាពាធ	[illegible] ក.ធ	៨៧៤០
២១	[illegible]	ប	៦៤	ព្រ.	និវត្តន៍ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ	១៥.០៤.១២	ជរាពាធ	២៨០១ ត.ក	៨៧៤១
២២	[illegible]	ស	៤២	ព្រូបង់	[illegible] ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ	១៦.០៤.១២	ជរាពាធ	៣០០២ ត.ក	៨៧៤២
២៣	[illegible]	ស	៦៨	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តតាកែវ	២២.០៤.១២	ជរាពាធ	៦០៦៨ ត.ក	៨៧៤៣
២៤	[illegible]	ប	៦៨	ព្រ.	និវត្តន៍ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	១៧.០៤.១២	ជរាពាធ	២២៤១ ត.ក	៨៧៤៤
២៥	[illegible]	ប	៧០	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តតាកែវ	០៦.០៥.១២	ជរាពាធ	៤៤៨៤ ត.ក	៨៧៤៥
២៦	[illegible]	ប	៦១	ព្រ.	និវត្តន៍ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ	០៦.០៥.១២	ជរាពាធ	[illegible] ត.ក	៨៧៤៦
២៧	[illegible]	ប	៤១	[illegible]	[illegible] ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	០១.០៥.១២	[illegible]	៦៤៤ ត.ក	៨៧៤៧
២៨	[illegible]	ប	៥៨	បង់	[illegible] ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	២៤.០៥.១២	[illegible]	៨៨៦៥ ត.ក	៨៧៤៨
២៩	[illegible]	ប	៧៥	ព្រ.	និវត្តន៍ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ	២២.០៥.១២	ជរាពាធ	៨៧៧០ ត.ក	៨៧៤៩
៣០	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	០៨.០៥.១២	ជរាពាធ	៣៣៣៣ ប.ប	៨៧៥០
៣១	[illegible]	៦៨	ប	បង់	និវត្តន៍ [illegible]	១៨.០៥.១២	ជរាពាធ	១០៨០ ប.ប	៨៧៥១
៣២	[illegible]	២៥	ប	បង់	[illegible]	២៦.០៥.១២	ជរាពាធ	១១០០៤ ប.ប	៨៧៥២
៣៣	[illegible]	៧០	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	០៨.០៤.១២	ជរាពាធ	១៨០៦ ក.ស្ព	៨៧៥៣
៣៤	[illegible]	៧៦	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	២៥.០៣.១២	ជរាពាធ	២៦៧១ ក.ស្ព	៨៧៥៤
៣៥	[illegible]	៧៤	ប	ព្រូបង់	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	០៤.០៤.១២	ជរាពាធ	៨១៨ ក.ស្ព	៨៧៥៥
៣៦	[illegible]	៨២	ប	ព្រូ.ប.ក	[illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	២៥.០៤.១២	ជរាពាធ	៣៦៦៨ ក.ស្ព	៨៧៥៦
៣៧	[illegible]	៣៧	ប	ព្រូបង់	[illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	០២.០៥.១២	ជរាពាធ	៩៧០ ក.ស្ព	៨៧៥៧
៣៨	[illegible]	៤២	ប	ព្រូបង់	[illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	០៩.០៣.១២	ជរាពាធ	២៣៨៣ ក.ស្ព	៨៧៥៨
៣៩	[illegible]	៤៤	ស	ព្រូ.ប.ក	[illegible] ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	១៩.០៥.១២	ជរាពាធ	១៦៣៧ ក.ស្ព	៨៧៥៩
៤០	[illegible]	៤២	ប	ម.ប.ក	[illegible] រាជធានីភ្នំពេញ	១៣.០៤.១២	[illegible]	៨១៩៩ ភ.ព	៨៧៦០
៤១	[illegible]	៣៧	ស	បង់	[illegible] រាជធានីភ្នំពេញ	២៧.០៥.១២	[illegible]	២៧៧៩ ភ.ព	៨៧៦១
៤២	[illegible]	៧០	ប	ព្រ.	[illegible] រាជធានីភ្នំពេញ	០៦.០៦.១២	ជរាពាធ	៩៧២២ ភ.ព	៨៧៦២
៤៣	[illegible]	៩៧	ស	បង់	[illegible] រាជធានីភ្នំពេញ	១៧.០៦.១២	[illegible]	៣២១ ភ.ព	៨៧៦៣
៤៤	[illegible]	៦៩	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible]	០៤.០៦.១២	ជរាពាធ	៩៤១ ភ.ព	៨៧៦៤
៤៥	[illegible]	៣៩	ប	ម.ប.ក	[illegible]	០១.០៦.១២	[illegible]	២២៣៧ ភ.ព	៨៧៦៥
៤៦	[illegible]	៨០	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible]	១៧.០៦.១២	ជរាពាធ	០៩៨៣ ភ.ព	៨៧៦៦
៤៧	[illegible]	៦២	ប	ព្រ.	និវត្តន៍ [illegible] ខេត្តកំពត	៣០.០៥.១២	ជរាពាធ	២៩៥៨ ក.ព	៨៧៦៧

៤៨	កែវ ម៉ុ	៦៣	ស	ភ្នួ.	និវត្តជន បឋមទេពវិមាន ស្រុកអង្គរ ខេត្តកំពត	២៥.០៥.១២	ជរាពាធ	១៦៥៥ ក.ព	៤៣៦៨
៤៩	ជា អាត់	៧៣	ប	ភ្នួ.	និវត្តជន បឋមទង់លាង ស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត	៣០.០៥.១២	ជរាពាធ	៣៩០៦ ក.ព	៤៣៦៩
៥០	កែវ ឈុម	៦៧	ប	គ្រូ.	និវត្តជន បឋមក្រាំងស្នាយ ស្រុកឈូក ខេត្តកំពត	១៣.០៦.១២	ជរាពាធ	២៤២១ ក.ព	៤៣៧០
៥១	ភៀង ហៀង	៦៦	ប	គ្រូ.	និវត្តជន បឋមព្រះដាក់ ស្រុកក្រឡាញ់ ខេត្តសៀមរាប	០៥.០៤.១២	ឧស្សិតា	៣៣៨៥ ស.រ	៤៣៧១
៥២	ស៊ិន មុន្នីរ័ត្ន	៥០	ប	បឋម	បឋមល្អា ស្រុកពួក ខេត្តសៀមរាប	១៦.០៤.១២	មហារីក	២៥៧ ស.រ	៤៣៧២
៥៣	សៃ ណាល់	៥៧	ប	បឋម	ករិ.សសក. ស្រុកពួក ខេត្តសៀមរាប	២២.០៤.១២	ជរាពាធ	២៤៥៧ ស.រ	៤៣៧៣
៥៤	កែម ផល្លី	៧៤	ប	គ្រូ.	និវត្តជន សារិ សសក. ស្រុកភ្នំក្រវាញ ខេត្តពោធិ៍សាត់	១៣.០៤.១២	មហារីក	១២០៦ ព.ស	៤៣៧៤
៥៥	សោភ សួយ	៥៨	ប	បឋម	បឋមអូរតាប៉ោង ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិ៍សាត់	០២.០៥.១២	ទឹកនោមផ្អែម	២១៥០ ព.ស	៤៣៧៥

ល.រ	គោត្តនាម-នាម	អាយុ	ភេទ	មុខរបរ	អាសយដ្ឋានទីលំនៅ	ថ្ងៃខែឆ្នាំមរណៈ	មូលហេតុ	លេខបញ្ជី	លេខរៀង
					១. មរណភាពដោយជំងឺ				
១	ចេង ផល្លិន	៣៧	ប	កសិករ	ប្ដីអស. ជុន ផល្លាង បឋម ហ.ស ស្រែវាំង ពីរ កំពង់ចាម	០១.០៣.១២	គ្រុនចាញ់	៥៤១៩ ក.ច	៤៥៤៥
២	សំ ប្ញុងក	៤២	ប	កសិករ	ប្ដីអស. សេង ធីតា បឋមស្រាម ជើងព្រៃ កំពង់ចាម	១១.០៥.១២	ជរាពាធ	២២០៥ ក.ច	៤៥៥០
៣	ញ៉ឹម សុខុំ	៣៦	ប	កសិករ	ប្រពន្ធលោក សុខុំ ឆុយ បឋមទំនប់ ចំការ កំពង់ចាម	០៤.៥.១២	គ្រុនឈឹម	៤៣២ ក.ច	៤៥៥១
៤	ហ៊ុង សុទ្ធា	៤៥	ប	ជាងជួសជុល ម៉ាស៊ីន	ប្ដីអស. ចូរ កញ្ញា បឋម ចម. ហ.ស ទឹកល ខេមរៈ កំពង់ចាម	០៤.០៥.១២	ក្រពះពោះវៀន	១២៣២ ក.ច	៤៥៥២
៥	នាង សារី	៤១	ស	គ្រូបង្រៀន	ប្រពន្ធលោក សៅ សុភា បឋមវត្តខ្នុរជ្រៃ កំពង់ចាម	២៣.០៤.១២	ជរាពាធ	៨៧៧ ក.ច	៤៥៥៣
៦	ឡឹក សាវ៉ន	៥៦	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ ម៉ុ សាវ៉េន គ្រូបង្រៀនអនុ.ភូមិ ស្វាយទាប	០៦.០៥.១២	ហោកស្ទាក់នោម	២០០៤ ស្វ.រ	៤៥៥៤
៧	អ៊ីម អ៊ិ	៦៥	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ ហុយ ឈ និវត្តជន ស្រុកស្វាយជ្រំ	១៥.០៥.១២	ខ្សោយបេះដូង	១៦០១ ស្វ.រ	៤៥៥៥
៨	ចាន់ សោ	៦៥	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ នៅ សារិន និវត្តជន ស្រុកស្វាយជ្រំ	២៣.០៣.១២	ជរាពាធ	៦២៥ ស្វ.រ	៤៥៥៦
៩	អ៊ុំ សារី	៥០	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ សុ ឃឿន បឋមកៅស៊ូអនុគមន៍ ស្វាយទាប	១៣.០៤.១២	ទឹកនោមផ្អែម	២២៥៧ ស្វ.រ	៤៥៥៧
១០	ឈួយ ប៊ូផា	៤០	ស	គ្រូបង្រៀន	ប្រពន្ធលោក រិត សំរាន សាលាបឋម.អណ្ដូងខ្លូង ស្រុកទ្រាំង	៥.០៥.១២	គ្រុនចាញ់	៣៤៣២ ប.ជ	៤៥៥៨
១១	ចេង សម្ផុក	៧៥	ស	គ្រូបង្រៀន	ប្រពន្ធលោកគ្រូ ចេត ធីទូ និវត្តជន មន្ទីរអយក. ខេត្តកំពង់ធំ	២៣.០៥.១២	ជរាពាធ	៣៥៥៧ ក.ធ	៤៥៥៩
១២	ចៅ គីមបូរី	៦៥	ប	ពុទ្ធិបរិស័ទ	ប្ដីអ្នកគ្រូ ស៊ុក រ៉ាលី បឋមសិក្សា គេពីរមាស	១២.០៥.១២	ជរាពាធ	៥២២ ក.ធ	៤៥៦០
១៣	ហុយ សំហឿន	៧២	ប	បឋម	ប្ដីអ្នកគ្រូ ឌិន ឆេម និវត្តជន មន្ទីរអយក. ខេត្តកំពង់ធំ	៣០.០៤.១២	ជរាពាធ	៤០៥១ ក.ធ	៤៥៦១
១៤	ស្មាន់ ហែន	៥៦	ស	កសិករ	ភរិយាលោក ហេង សាំ និវត្តជន ស្រុកកោះអណ្ដែត ខេត្តតាកែវ	២៧.០៣.១២	ជរាពាធ	៥២៦៦ ត.ក	៤៥៦២
១៥	ចិន ឡុង	៥៧	ស	កសិករ	ភរិយាលោក ជា ហ៊ី និវត្តជន ស្រុកកោះអណ្ដែត ខេត្តតាកែវ	០២.០៣.១២	ជរាពាធ	៣៥១២ ត.ក	៤៥៦៣
១៦	នៅ ធីហេង	៥៦	ស	កសិករ	ភរិយាលោក ឡុង ឃឿន វិទ្យាល័យឆ្លងចំបែក ស្រុកត្រាំង ខេត្តតាកែវ	០១.៥.១២	មហារីក	៤៧៥ ត.ក	៤៥៦៤
១៧	ទី សល្លី	២៦	ស	កសិករ	ភរិយាលោក ទន់ ងរង៉ែន វិ.ហ.សម្ដេចឪ ស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង	១៤.០៥.១២	ជរាពាធ	៥៥៦០ ប.ប	៤៥៦៥
១៨	ឡៅ អ៊ីយស៊ិន	៦៨	ប	កសិករ	ប្ដីអស.កែវ គិមហាង និវត្តជន ក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង	១៧.០៥.១២	ជរាពាធ	៥៥៧ ប.ប	៤៥៦៦
១៩	ឌួន សាភឿន	៥១	ប	កសិករ	ប្ដីអស. ទិន សុភាព បឋមភ៊ី ពាសក្រាល ខេត្តបាត់ដំបង	២២.០៥.១២	គ្រុនចាញ់	៣៥១៤ ប.ប	៤៥៦៧
២០	ភេង រស្មី	៦២	ស	កសិករ	ភរិយាលោក អ៊ុច ឡុង និវត្តជន ក្រុងបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង	២៣.០៥.១២	ជរាពាធ	៥៥៧ ប.ប	៤៥៦៨
២១	ណន ស្រីម៉ៅ	៤៤	ស	គ្រូម.ប.ក	ភរិយាលោក ម៉េង រ៉ូរី វិ.ចាន់ស្វាយ ស្រុកឧដុង្គ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	១៥.០៥.១២	ជរាពាធ	១៦៣០ ក.ស្ព	៤៥៦៩
២២	អន ស៊ុយ	៥៥	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកគ្រូ សៀមទី បឋមវត្តប្រាសាទ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	២៤.៤.១២	គ្រុនចាញ់	២២១៥ ក.ស្ព	៤៥៧០
២៣	អ៊ិន សុភាព	៧២	ស	កសិករ	ភរិយាលោកគ្រូ ជា ម៉េង និវត្តជន ស្រុកសំរោងទង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	២៦.០៤.១២	ជរាពាធ	៣៤៤២ ក.ស្ព	៤៥៧១
២៤	សំ សុភាព	៤០	ស	លក់ដូរ	ភរិយាលោកគ្រូ ង៉ែម ប៊ុនថូ បឋមសំបួរ ឧត្តម ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	០៧.០៥.១២	ឧកក	៥៤៥ ក.ស្ព	៤៥៧២
២៥	ឃ្លាំង សំអឿន	៦៥	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកគ្រូ កាក់ ផល្លា អនុ.ភ្នំដាល ស្រុកសំរោងទង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ	២៦.០៣.១២	ជរាពាធ	១៥៥៥ ក.ស្ព	៤៥៧៣
២៦	ភី រិទ្ធា	៤២	ប	ម.ប.ក	ប្ដីអ្នកគ្រូ ទាំង ចេន វិ.ក្រូចឆ្មារ ខណ្ឌទួលគោក រាជធានីភ្នំពេញ	១៣.០៤.១២	ជំងឺក្រពះពោះ	២១៥១ ភ.ព	៤៥៧៤
២៧	មុត សំអឿន	៤៧	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ មុត ឌួន បឋមកំពង់ស្ពឺ ស្រុកពញាក្រែក ខេត្តត្បូងឃ្មុំ	០៤.០៤.១២	ក្រពះពោះវៀន	១៦២៥ ក.ឃ	៤៥៧៥
២៨	ហ៊ិប អំពៅ	៣៤	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកគ្រូ សួន ស្រី បឋមភូមិធំ ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	០៨.០៥.១២	មហារីក	៤៥៥៧ ស.រ	៤៥៧៦
២៩	សោម សំណាង	៣៨	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកគ្រូ សាយ សុភា មត្តេយ្យអង្គរ ខេត្តសៀមរាប	៣១.០៥.១២	ក្រពះពោះវៀន	៣៨៨៤ ស.រ	៤៥៧៧
៣០	អន រស់	៤០	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកគ្រូ ប៊ិន ម៉ុ កាំ សសក. ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិ៍សាត់	០៨.០៥.១២	គ្រុនចាញ់	២០១៤ ព.ស	៤៥៧៨

បញ្ជីឈ្មោះមរណភាពឧបត្ថម្ភប្រចាំ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ត្រូវទាក់ទងលោកស្រី ដើម្បីបើកប្រាក់ជូនគ្រួសារសព។

ចំណាំ: ប្រាក់ឧបត្ថម្ភមរណភាពសមាជិក : ៥៥ ន × ៤០ : ២២០០៛

សពក្រុមគ្រួសារ : ៣០ន × ២០ : ៦០០៛

ភាគទានប្រចាំខែ : ២០០៛

ភាគទានសាងសង់ទីស្នាក់ការ : ៣០០៛

សរុប : ៣៣០០៛

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៤ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២

ជ.គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍

អគ្គលេខាធិការ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សមាគមបុគ្គលិកសិក្សាខ្មែរ
គណៈកម្មាធិការកណ្តាល
លេខ : ២៧/១២ ស.ន

សេចក្តីជូនដំណឹងមរណភាពប្រចាំខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១២

តាងនាមសមាគមបុគ្គលិកសិក្សាទាំងមូលគណៈកម្មាធិការកណ្តាលនៃ ស.ប.ស.ខ.
សូមសំដែងសេចក្តីសោកស្តាយជាទីបំផុត ចំពោះការបាត់បង់ជីវិតនៃមិត្តយើង និងគ្រួសារ
ហើយសូមចូលរួមរំលែកទុក្ខមរណៈសព្វជាមួយគ្រួសារនៃសពទាំងនោះ

ល.រ	គោត្តនាម-នាម	អាយុ	ភេទ	ក្របខ័ណ្ឌ	អង្គភាពដើម	ថ្ងៃខែឆ្នាំមរណៈ	មូលហេតុ	លេខប័ណ្ណ	[illegible]
					ក. មរណភាពសមាជិក				
១	ឡៅ យ៉ិន	៦៩	ប	បឋម	និវត្តជន សាលាបឋមកំពង់រាំង ស្រុកស្ទោង ខេត្តកំពង់ធំ	១៦.០៥.១២	រោគាពាធ	២២០៩ ក.ធ	៨៣៧៦
២	អ៊ូច សារឿន	៦០	ប	ម.ប.ភ	និវត្តជន វិទ្យាល័យអនុស្សាវរីយ៍សែន ស្រុកអង្គជ័យ ខេត្តកំពត	២៧.០៦.១២	រោគាពាធ	១៣៨៩ ក.ព	៨៣៧៧
៣	ប៊ិញ វ៉ន	៤២	ប	ម.ប.ភ	អនុវិទ្យាល័យ ដើមស្វាយ ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត	០៣.០៧.១២	លើសឈាម	០៧៦៣ ក.ព	៨៣៧៨
៤	ខាន់ លឿ	៦៣	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមផាំងត្រួស ស្រុកសាមគ្គីមានជ័យ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	១៣.០៤.១២	រោគាពាធ	០០៧២៩ ក.ឆ	៨៣៧៩
៥	ប៊ុត ឡូន	៦៤	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមក្តីត្នោត ក្រុងកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	២៤.០៤.១២	រោគសួត	០១៣១៤ក.ឆ	៨៣៨០
៦	ឈង់ ណែម	៧១	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមស្ទឹងស្អុត ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	១០.០៥.១២	រោគាពាធ	០១០៥៨ ក.ឆ	៨៣៨១
៧	រស់ ប៊ុរិន្ទ	៤១	ប	ម.ឧ.ភ	វិទ្យាល័យ ហ.ស ពាមរាំង ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្តាល	០២.០៦.១២	រោគាពាធ	១០៧៦៨ ក.ណ	៨៣៨២
៨	កុយ សៅមុនី	៣៩	ប	ម.ឧ.ភ	វិទ្យាល័យ ជ័យវរ្ម័នទី៧ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	១៣.០៦.១២	រោគាពាធ	១០៧៩៨ ក.ណ	៨៣៨៣
៩	ម៉ៅ ចំរើន	៦០	ប	ម.ឧ.ភ	វិទ្យាល័យ ហ.ស សេរីភាព ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល	១១.០៦.១២	រោគាពាធ	៦៤០២ ក.ណ	៨៣៨៤
១០	កាន់ សូរ្យ	៥៩	ប	បឋម	បឋម ខ្ញុំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	២៥.០៦.១២	រោគាពាធ	៧១៧៧ ក.ណ	៨៣៨៥
១១	ចុយ ធារី	៥៣	ស	ម.ឧ.ភ	វិ.ហ.ស តាខ្មៅ ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល	០៥.០៧.១២	រោគាពាធ	១១០៣៩ ក.ណ	៨៣៨៦
១២	សន សាយ	៦៣	ប	ម.ប.ភ	និវត្តជន មុខឃើញ ខេត្តកណ្តាល	០៨.០៧.១២	រោគាពាធ	៣៧៥៩ ក.ណ	៨៣៨៧
១៣	ឃៀ សុជាតា	៤៤	ស	បឋម	បឋម សិរីជ័យ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល	១២.០៧.១២	រោគាពាធ	១២៣២ ក.ណ	៨៣៨៨
១៤	ម៉ៅ សាមួន	៦៧	ប	បឋម	និវត្តជន ស្រុកស្វាយជ្រំ ខេត្តស្វាយរៀង	០៤.០៦.១២	ជំងឺមហារីកសួត	៥៣១ ស្វ.រ	៨៣៨៩
១៥	សំ ភុន	៥៦	ប	បឋម	បឋមស្វាយផ្អែម ស្រុកស្វាយជ្រំ ខេត្តស្វាយរៀង	០៩.០៦.១២	ជំងឺលើសឈាម	១៦៨៧ ស្វ.រ	៨៣៩០
១៦	កែន ខៃ	៧២	ប	បឋម	និវត្តជន ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀង	២២.០៦.១២	មហារីកបេះដូង	១០៤៧ ស្វ.រ	៨៣៩១
១៧	កៃ ហ៊ិន	៦៨	ប	បឋម	និវត្តជន ស្រុកស្វាយជ្រំ ខេត្តស្វាយរៀង	២៧.០៦.១២	ជំងឺក្រពះ	២៤៣៥ ស្វ.រ	៨៣៩២
១៨	ញៀប សុវណ្ណារី	៤៤	ស	បឋម	បឋមបុប្ផាខេត្តរាម ក្រុងព្រៃវែង ខេត្តព្រៃវែង	២៨.០៥.១២	រោគាពាធ	២២៣៨ ព.វ	៨៣៩៣
១៩	ប៉េង សាលីនធី	៣៣	ស	បឋម	បឋមក្តីកណ្តាល ក្រុងព្រៃវែង ខេត្តព្រៃវែង	១៥.០៦.១២	រោគាពាធ	៧២៣ ព.វ	៨៣៩៤
២០	សៀង ផាន	៥៨	ប	បឋម	បឋមទួលធ្នង់ ស្រុកកំចាយមារ ខេត្តព្រៃវែង	១៤.០៦.១២	រោគាពាធ	២៥៨៩ ព.វ	៨៣៩៥
២១	ម៉ុក ស៊ឹង	៥១	ប	បឋម	បឋមទឹកភ្លក ស្រុកកំចាយមារ ខេត្តព្រៃវែង	១៦.០៦.១២	គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ	២៧១៤ ព.វ	៨៣៩៦
២២	ម៉ិន ការុណ	៥៦	ប	បឋម	បឋម[illegible] ស្រុកកំពង់ត្របែក ខេត្តព្រៃវែង	២២.០៦.១២	រោគាពាធ	១៤៥៧ ព.វ	៨៣៩៧
២៣	ស៊ាន សុភាន	៤៤	ស	ម.ប.ភ	វិ.កំពង់ត្របែក ស្រុកកំពង់ត្របែក ខេត្តព្រៃវែង	០៧.០៧.១២	រោគាពាធ	១៣៨៤ ព.វ	៨៣៩៨
២៤	ហេង វណ្ណា	៤៤	ស	បឋម	បឋមសាមគ្គីបឹងស្នាយសាស្ត្រា ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង	២៣.០៦.១២	ជំងឺ	៤៧០១ ព.វ	៨៣៩៩
២៥	សួរ ឿង	៧០	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមស្ពឺយសរ ស្រុកពារាំង ខេត្តព្រៃវែង	២៧.០៦.១២	រោគាពាធ	៦៥១៧ ព.វ	៨៤០០
២៦	លី មហាឫទ្ធី	៤៣	ស	ម.ប.ភ	អនុ. ទឹកថ្លា ស្រុកស្វាយអន្ទរ ខេត្តព្រៃវែង	១៥.០៧.១២	មហារីក	៣៦៥៨ ព.វ	៨៤០១
២៧	តឹម សុភាព	៦១	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមហ.ស ជៀស ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម	១៩.០៥.១២	រោគាពាធ	៥៣៣៨ ក.ច	៨៤០២
២៨	អុយ សេង	៤០	ប	មត្តេយ្យ	វិទ្យាល័យជីដុះ ក្រុងកំពង់ចាម ខេត្តកំពង់ចាម	០៧.០៦.១២	របេងក្នុងឆ្អឹង	០៩៦ ក.ច	៨៤០៣
២៩	យូ សាវេត	៦៧	ប	បឋម	និវត្តជនវិ.ស្រេង គិម ស្រុកព្រៃឈរ ខេត្តកំពង់ចាម	២៣.០៥.១២	ដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល	២៩៣៤ ក.ច	៨៤០៤
៣០	ម៉ម មាន	៦២	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមព្រីងជ្រុំ ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្តកំពង់ចាម	០៥.០៦.១២	រោគាពាធ	២១៧៣ ក.ច	៨៤០៥
៣១	ជួក សារឿន	៦៨	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមស្តី ក ស្រុកចំការលើ ខេត្តកំពង់ចាម	០៦.០៦.១២	ជរាពាធ	៥៦៥២ ក.ច	៨៤០៦
៣២	ជូ គឹមឡឿន	៦២	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមតា ភម ស្រុកតំបែរ ខេត្តកំពង់ចាម	០២.០៥.១២	រោគាពាធ	៦១០៦ ក.ច	៨៤០៧
៣៣	អ៊ូន រៃហម	៦៤	ប	បឋម	និវត្តជន បឋមទឹកជ្រៅ ស្រុកតំបែរ ខេត្តកំពង់ចាម	១១.០៦.១២	រោគាពាធ	៦១៦១ ក.ច	៨៤០៨
៣៤	សៅ ប៊ុនធឿន	៤៥	ប	ម.ប.ភ	អនុ.តាម៉ឺន ស្រុកថ្មគោល ខេត្តបាត់ដំបង	០២.០៦.១២	រោគាពាធ	៥០៤៩ ប.ប	៨៤០៩
៣៥	អ៊ិត សារ៉ាន់	៧០	ប	បឋម	និវត្តជន ស្រុកថ្មគោល ខេត្តបាត់ដំបង	១៨.០៦.១២	រោគាពាធ	១៨២៣ ប.ប	៨៤១០
៣៦	ជា ឈួន	៧២	ប	បឋម	និវត្តជន ស្រុកមោងឫស្សី ខេត្តបាត់ដំបង	២១.០៦.១២	រោគាពាធ	៣៦៥៥ ប.ប	៨៤១១
៣៧	សែម ហ៊ាង	៥២	ប	បឋម	បឋមព្រៃតូច ស្រុកមោងឫស្សី ខេត្តបាត់ដំបង	០២.០៧.១២	រោគាពាធ	៤០៦១ ប.ប	៨៤១២
៣៨	ឯក សារ៉េន	៤១	ស	បឋម	បឋមស្ទឹងថ្មី ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	២៥.០៦.១២	ជំងឺថ្លើម	០៦១១ ស.រ	៨៤១៣

៣៩	សុខ ជា	៤៧	ប	ម.ប.គ	វិទ្យាល័យ១០មករា ១៩៧៩ ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	២២.០៦.១២	រោគាពាធ	០២៣៨ ស.រ	៨៤១៤
៤០	ស្រី ធម្មីស្សិយា	៤៨	ស	បឋម	បឋមពោធិបន្ទាយជ័យ ក្រុងសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប	២៧.០៤.១២	មហារីកឈាមបៀង	៤៤១៥ ស.រ	៨៤១៥
៤១	ពិន ពេ	៦៥	ប	គ្រូ.	និវត្តជន ការិ.អយក ស្រុកសូទ្រនិគម ខេត្តសៀមរាប	១១.០៦.១២	ឈើសឈាម	១៣១៤ ស.រ	៨៤១៦
៤២	ញ៉ុ អ៊ុន	៧៧	ប	គ្រូ.	និវត្តជន ការិ អយក ស្រុកក្រឡាញ់ ខេត្តសៀមរាប	០៨.០៦.១២	ជំងឺរបេង	៣៧៤៨ ស.រ	៨៤១៧
៤៣	គង់ សារុន	៥៦	ប	បឋម	បឋមតាកុះ ស្រុកបន្ទាយស្រី ខេត្តសៀមរាប	១២.០៥.១២	ជំងឺប្រមាត់	១៣៣៨ ស.រ	៨៤១៨
៤៤	កែប ផន	ប	៥៦	បឋម	បឋមអង្គ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ	១៦.០៥.១២	ក្រោះថ្នាក់ចរាចរ	៣៤៧២ ត.ក	៨៤១៩
៤៥	ស៊ឹម ស៊ិន	ប	៦៩	គ្រូ.	និវត្តជន មន្ទីរអយក. ខេត្តតាកែវ	១៨.០៦.១២	រោគាពាធ	២៣៥៤ ត.ក	៨៤២០
៤៦	អោម គីប	ប	៨០	គ្រូ.	និវត្តជន ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ	១៦.០៥.១២	រោគាពាធ	២៥៥១ ត.ក	៨៤២១
៤៧	ជួង ប៊ិច	ប	៦៥	គ្រូ.	និវត្តជន ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ	០៦.០៦.១២	រោគាពាធ	៧៥០ ត.ក	៨៤២២
៤៨	កើត សារឿន	ប	៥៧	បឋម	បឋម បឋមអង្គ ស្លោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ	២៥.០៦.១២	រោគាពាធ	៧១២ ត.ក	៨៤២៣
៤៩	មាង មារិទ្ធ	៥៧	ប	បឋម	បឋមសំបូរ ស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ	១០.០៧.១២	រោគាពាធ	០១១៦ ក្រ.ច	៨៤២៤
៥០	ពុត សៅ	៤៤	ប	ម.ប.ភ	វិទ្យាល័យបាក់ទូក រាជធានីភ្នំពេញ	០៧.០៧.១២	មហារីកបំពង់ក	៧៣៧១ ភ.ព	៨៤២៥
៥១	ម៉ី សុគន្ធ	៧៥	ប	គ្រូ.	និវត្តជន វិទ្យាល័យបាក់ទូក ការគ្រប់គ្រងគ.ក កណ្តាល	២១.០៧.១២	រោគាពាធ	២១៤៧ គ.ក	៨៤២៦
៥២	សៀង សឿន	៥៥	ប	បឋម	បឋមបឹង ស្រុកសង្គមថ្មី ខេត្តព្រះវិហារ	២១.០២.១២	ខ្សោយតំរង	៣២៧ ព.ហ	៨៤២៧

ល.រ	គោត្តនាម_នាម	អាយុ	ភេទ	មុខរបរ	[illegible]	ថ្ងៃខែឆ្នាំមរណៈ	មូលហេតុ	លេខប័ណ្ណ	[illegible]
					១.មរណភាពគ្រួសារ				
១	ត្រឹង អៀង	៦៨	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ សេក សំអាត បឋមវាលស ខ័ណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ	១១.០៥.១២	រោគាពាធ	៤៥៦៩ ភ.ព	៤៩៧៥
២	សោ សារ៉ែម	៥៨	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ ជា សុផាត បឋម ភ្នំពេញថ្មី ខ័ណ្ឌសែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ	២៤.០៥.១២	រោគាពាធ	៣៩៨៣ ភ.ព	៤៩៨០
៣	អ៊ុំ សុផាន់	៥៣	ប	មុ.តំណាងរាស្ត្រ	ប្តីអ្នកគ្រូ មួយ ស៊ុម បឋមកូលាបទី១ ខ័ណ្ឌដូនពេញ រាជធានីភ្នំពេញ	០២.០៦.១២	ជំងឺថ្លើម	៣៤៧៥ ភ.ព	៤៩៨១
៤	ស្រុំ ប្អូញ	៥៦	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក ស្រេប ពីមណី និវត្តជន ខេត្តមណ្ឌលគិរី	៣០.០៤.១២	រោគាពាធ	១១៣ ម.គ	៤៩៨២
៥	ម៉ៅ ស៊ីម	៤៦	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ ប្រាក់ គីមយ៉ាន បឋមស្រែ ជា ស្រុកអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត	១០.០៦.១២	គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ	២០៤៦ ក.ព	៤៩៨៣
៦	ថៃត នាយ	៣៩	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក កុំ បាក់ អនុ.កំពូលមាស ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត	០៤.៧.១២	រោគាពាធ	៦៦៣ ក.ព	៤៩៨៤
៧	កែម ឆាង	៨១	ប	នៅផ្ទះ	ប្តីអ្នកគ្រូ សាត សោភា និវត្តជន មណ្ឌលព្រៃពាក់ ស្រុករលាប្អៀរ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	២១.០៤.១២	ទឹកនោមផ្អែម	២៣៧១ ក.ឆ	៤៩៨៥
៨	ប្រឹម សួង	៦១	ប	នៅផ្ទះ	ប្តីអ្នកគ្រូ ស៊ុក ស៊ីយ៉ាត និវត្តជន មណ្ឌល ក្រោល ស្រុករលាប្អៀរ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	០៣.០៥.១២	រោគសួត	២៣៧៤ ក.ឆ	៤៩៨៦
៩	គឹក ចាន់ធី	៥១	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក ម៉ែន សុវណ្ណ អនុ.ពន្លៃ ស្រុកបរិបូណ៌ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	២៣.០៥.១២	ជំងឺថ្លើម	២០៤៣ ក.ឆ	៤៩៨៧
១០	ប្រាក់ ឈឿន	៦១	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ព្រូម ឈឿន អនុ. សំរោងធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	២៧.០៥.១២	រោគាពាធ	៦៧៧៩ ក.ណ	៤៩៨៨
១១	ទិម ចំរើន	៣៧	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក អ៊ុន សុខវិទ្យា វិ.ហ.ស សេរីភាព ក្រុងតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល	០៣.០៣.១២	រោគាពាធ	៦៤៥៥ ក.ណ	៤៩៨៩
១២	ឈេង សុភា	៣៦	ប	កសិករ	ប្តីលោកស្រី ហ៊ូ សុភគ្នា វិ.សិរីធំ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល	២៨.០៦.១២	មុះសាច់ក្នុងពោះ	១០៨៨១ ក.ណ	៤៩៩០
១៣	អ៊ុយ ហ៊ាង	៦០	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ហ៊ុន ស្រ៊ិន និវត្តជន ការិ.អយកស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល	២៦.០៦.១២	រោគាពាធ	៣៩៥ ក.ណ	៤៩៩១
១៤	ជួន ប៊ុន	៦៤	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ម៉ៅ កន បឋមឈើរីជ័យ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល	១៣.០៦.១២	រោគាពាធ	១២៤៧ ក.ណ	៤៩៩២
១៥	ស៊ុម ណាងសេង	៣២	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ថាក់ សុភា គ.ភូមិភាគ ហ.ស ខេត្តកណ្តាល	១៨.០៦.១២	រោគាពាធ	១០៤៩៨ ក.ណ	៤៩៩៣
១៦	សៅ សារ៉ាត	៦៥	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ សេក ស៊ីនួន និវត្តជន ក្រុងស្វាយរៀង ខេត្តស្វាយរៀង	១៨.០៥.១២	រោគាពាធ	២២៤៨ ស្វ.រ	៤៩៩៤
១៧	ហោក សំអឿន	៣៤	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ កួយ សុខ អនុ. ទួលសាលា ស្រុករំដួល ខេត្តស្វាយរៀង	០១.០៦.១២	ឈើសឈាម	៣៤៨២ ស្វ.រ	៤៩៩៥
១៨	ឈុប ចាន់ធូ	៣៦	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក សាយ អាត បឋមវត្តព្រាង ស្រុកស្វាយអន្ទរ ខេត្តព្រៃវែង	២១.០៥.១២	ខ្សោយតំរង	៩១០៩ ព.វ	៤៩៩៦
១៩	ម៉ម អឿន	៥៤	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក ចាន់ សារិន បឋម ខ្សាច់ធំ ស្រុកស្វាយអន្ទរ ខេត្តព្រៃវែង	១៤.០៦.១២	រោគាពាធ	៣៦៧៨ ព.វ	៤៩៩៧
២០	ស៊ុន រុំ	៦៥	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក សួរ ភឿង និវត្តជន បឋមស្វាយសរ ស្រុកពាមរ៉ក ខេត្តព្រៃវែង	០៥.០៦.១២	រោគាពាធ	៦៥១៧ ព.វ	៤៩៩៨
២១	អ៊ុយ សេង	៤០	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកស្រី ម៉ិន ផល្លា គ.រ.ភមិភាគ មន្ទីរ អយក. ខេត្តកំពង់ចាម	០៧.០៦.១២	រាបេងកូនកណ្តុរ	២៨៤ ក.ច	៤៩៩៩
២២	សំ សុខឃីម	៦៣	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក ឡេប យ៉ាង បឋមស្នួលសែន្យ ស្រុកព្រៃឈរ ខេត្តកំពង់ចាម	២៣.០៥.១២	តាំងបេះដូង	៣៥២៥ ក.ច	៥០០០
២៣	ឈុប នៃហៀក	៥៨	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក ឈុប ជា បឋម បន. អន្លង់ ស្រុកក្រូចឆ្មារ ខេត្តកំពង់ចាម	២២.០៥.១២	ឡើងឈាម	៦២៨៩ ក.ច	៥០០១
២៤	អៀង សាគុណ	៦៣	ស	កសិករ	ប្រពន្ធលោក ហង់ សន បឋមព្រៃកោះ ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម	២៥.០៥.១២	រោគាពាធ	៨៨៦៣ ក.ច	៥០០២
២៥	ណាំ ក៏	៤១	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកស្រី ហាស់ សោភ័ណ បឋមទួលក្តី ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម	០៣.០៦.១២	រោគាពាធ	៩៣៩៩ ក.ច	៥០០៣
២៦	កែវ យ៉ាន	៧២	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ កៃ ស៊ុនធី និវត្តជន បឋមប្រាសាទ ស្រុកប្រាសាទសំបូរ ខេត្តកំពង់ធំ	១០.០៥.១២	រោគាពាធ	២៥០២ ក.ធ	៥០០៤
២៧	សោម សាវី	៥៧	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ ចាន់ ចឿន និវត្តជន បឋមឈើទាល ស្រុកសណ្តាន់ ខេត្តកំពង់ធំ	២៥.០៥.១២	រោគាពាធ	២៧៦៩ ក.ធ	៥០០៥
២៨	រស់ ពៅ	៥៤	ប	កសិករ	ប្តីអ្នកគ្រូ សួស គីមហាន បឋមក្រវ៉ា ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ	០៨.០៥.១២	រោគាពាធ	១៥០៦ ក.ធ	៥០០៦
២៩	ជា ហឿន	៦៨	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោកគ្រូ មុំ វ៉េង និវត្តជន បឋមអច្ឆរិយោភា ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ	២៨.០៥.១២	រោគាពាធ	៦១៩ ក.ធ	៥០០៧
៣០	ឡាំ ស៊ាង	៦៦	ស	មេផ្ទះ	និវត្តជន បឋមវត្តទេពករា ស្រុកសូទ្រនិគម ខេត្តសៀមរាប	០៤.០៧.១២	ជំងឺកុំរ៉ៃ	១១៣០ ស.រ	៥០០៨

៣១	ថាន់ សាវ៉ាត់	៥៣	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក [illegible] និវត្តជន ករ.អយក ស្រុក[illegible] ខេត្ត[illegible]	០៦.០៧.១២	[illegible]	១២១៤ ស.រ	៥០០៩
៣២	វ៉ែហួន ឆាន	៦៥	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក [illegible] និវត្តជន ករ.អយក ស្រុក[illegible] ខេត្ត[illegible]	២០.០៤.១២	រោគចាស់	២៤០៩ ស.រ	៥០១០
៣៣	អ៊ូ ចាន់ដារ៉ូ	៤២	ប	ប.ក្រុមហ៊ុន	បងបង្កើតកៃ រាជធានីភ្នំពេញ	៣០.០៦.១២	[illegible]	៥៣២៦ ក.ព	៥០១១
៣៤	[illegible]	៩១	ប	កសិករ	ប្ដីអ្នកស្រី [illegible] និវត្តជន ការគ្រប់គ្រង[illegible]	២៦.០៦.១២	ជរាពាធ	២២៥២ ក.ក	៥០១២
៣៥	វ៉ែង សុខន	៣៩	ស	មេផ្ទះ	ប្រពន្ធលោក [illegible] វិទ្យាស្ថាន ជាតិអប់រំ	២៣.០៧.១២	រោគចាស់	៤៣៦០ ក.ក	៥០១៣
៣៦	[illegible]	៤៥	ប	មេឃុំ	ប្ដីអ្នកស្រី [illegible] ករ.មជ្ឈម មអយក ខេត្តព្រះវិហារ	០១.០៨.១២	រោគចាស់	៧០២ ព.ហ	៥០១៤

មេធ្មាប្រមូលភាគទានឧបត្ថម្ភប្រចាំ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ ឱ្យទាន់ពេលវេលា ដើម្បីដោះស្រាយជូនគ្រួសារសព។

ចំណាំ: ត្រូវបង់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសពសមាជិក : ៥២ ន × ៤០ : ២០៨០៛

សពគ្រួសារ : ៣៦ ន × ២០ : ៧២០៛

ភាគទានប្រចាំខែ : ២០០៛

ភាគទានសាងសង់អគារ : ៣០០៛

សរុប : ៣.៣០០ ៛

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២

ប.គណៈកម្មាធិការគណនេយ្យ

ប្រធានគណៈកម្មាធិការ

ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសពប្រចាំខែ ក្នុងឆ្នាំ២០១២

ល.រ	ខែ	ចំនួនសពសមាជិក						ប្រាក់ភាគទាន	ប្រាក់សាងសង់	សរុបប្រាក់ត្រូវបង់	លិខិតលេខ
		ចំនួនសព	ភាគទានម្នាក់	ភាគទានសរុប	ចំនួនសព	ភាគទានម្នាក់	ភាគទានសរុប				
១	មករា	48	40	1920	29	20	580	200	300	3000	001/12
២	កុម្ភៈ	58	40	2320	39	20	780	200	300	3600	002/12
៣	មីនា	46	40	1840	23	20	460	200	300	2800	011/12
៤	មេសា	60	40	2400	30	20	600	200	300	3500	012/12
៥	ឧសភា	50	40	2000	20	20	400	200	300	2900	013/12
៦	មិថុនា	53	40	2120	19	20	380	200	300	3000	016/12
៧	កក្កដា	55	40	2200	30	20	600	200	300	3300	021/12
៨	សីហា	52	40	2080	36	20	720	200	300	3300	027/12
៩	កញ្ញា	57	40	2280	26	20	520	200	300	3300	031/12
១០	តុលា	50	40	2000	25	20	500	200	300	3000	036/12
១១	វិច្ឆិកា	45	40	1800	25	20	500	200	300	2800	038/12

សើននៅជ្រោយចង្វា